בראשית ב׳ ראשפסוק בראשית ברא אלהים
ממלכות ממלכה׳ ג׳ בלעדי מלכות מלכות:

והארץ ה׳ ראש פסוק והארץ והיתה תהו ובהו והארץ וכיבב מחלה והארץ
והארץ חנפה וטחות ושבוה והארץ המשמיך ומעבין יסחה. והארץ וכעבד: ס: בראשית ב׳ בראשית ברא אלהים
אשר ברא אלהים לעשות: ס:

בראשית ברא אלהים
את השמים ואת הארץ
והארץ היתה תהו ובהו
וחשך על פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על פני
המים ויאמר אלהים יהי
אור ויהי אור וירא אלהים
את האור כי טוב ויבדל
אלהים בין האור ובין ה
החשך ויקרא אלהים ל
לאור יום ולחשך קרא
לילה ויהי ערב ויהי בקר
יום אחד׳

ויאמר אלהים יהי רקיע
בתוך המים ויהי מבדיל
בין מים למים ויעש
אלהים את הרקיע ובדל
בין המים אשר מתחת ל
לרקיע ובין המים אשר
מעל לרקיע ויהי כן
ויקרא אלהים לרקיע
שמים ויהי ערב ויהי בקר
יום שני

ויאמר אלהים יקוו המים
מתחת השמים אל מקום
אחד ותראה היבשה ויהי
כן ויקרא אלהים ליבשה

ארץ ולמקוה המים קרא
ימים וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים תדשא
הארץ דשא עשב מזריע
זרע עץ פרי עשה פרי
למינו אשר זרעו בו על
הארץ ויהי כן ותוצא
הארץ דשא עשב מזריע
זרע למינהו ועץ עשה פרי
אשר זרעו בו למינהו וירא
אלהים כי טוב ויהי ערב
ויהי בקר יום שלישי׳

ויאמר אלהים יהי מארת
ברקיע השמים להבדיל
בין היום ובין הלילה והיו
לאתות ולמועדים ולימים
ושנים והיו למאורת ברקיע
השמים להאיר על הארץ
ויהי כן ויעש אלהים את
שני המארת הגדלים
את המאור הגדל לממשלת
היום ואת המאור הקטן
לממשלת הלילה ואת
הכוכבים ויתן אתם
אלהים ברקיע השמים
להאיר על הארץ ולמשל

ביום ובלילה ולהבדיל בין
האור ובין החשך וירא
אלהים כי טוב ויהי ערב
ויהי בקר יום רביעי׳

ויאמר אלהים ישרצו המים
שרץ נפש חיה ועוף יעופף
על הארץ על פני רקיע
השמים ויברא אלהים את
התנינם הגדלים ואת כל נפש
החיה הרמשת אשר שרצו
המים למינהם ואת כל עוף
כנף למינהו וירא אלהים כי
טוב ויברך אתם אלהים
לאמר פרו ורבו ומלאו את
המים בימים והעוף ירב
בארץ ויהי ערב ויהי בקר
יום חמישי׳

ויאמר אלהים תוצא הארץ
נפש חיה למינה בהמה ורמש
וחיתו ארץ למינה ויהי כן
ויעש אלהים את חיתו הארץ
למינה ואת הבהמה למינה
ואת כל רמש האדמה למינהו
וירא אלהים כי טוב ויאמר
אלהים נעשה אדם בצלמנו
כדמותנו וירדו בדגת הים

חיות הארץ ו׳ בלשון ויעש אלהים את חיות הארץ ולבהמות הארץ ואת כל הרמש ואת כל נפש החיה ב׳ בו׳
חיות הזה ובמי שהיה ולא יחזר בו׳ לגרום והשבעתי מקרב ומיחוה הארץ אלהים יראה: ט׳ בעצם ג׳ ויברא אלהים אותו הזה
ראשית אך בעצם ויסדרלך אישה: ט׳:

ובעוף השמים ובבהמה
ובכל הארץ ובכל הרמש
הרמש על הארץ ויברא
אלהים את האדם בצלמו
בצלם אלהים ברא אתו זכר
ונקבה ברא אתם׳ ויברך
אתם אלהים ויאמר להם
אלהים פרו ורבו ומלאו את
הארץ וכבשה ורדו בדגת
הים ובעוף השמים ובכל
חיה הרמשת על הארץ
ויאמר אלהים הנה נתתי לכם
את כל עשב זרע זרע אשר
על פני כל הארץ ואת כל
העץ אשר בו פרי עץ זרע
זרע לכם יהיה לאכלה
ולכל חית הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רומש על
הארץ אשר בו נפש חיה
את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן וירא אלהים את
כל אשר עשה והנה טוב
מאד ויהי ערב ויהי בקר
יום הששי
ויכלו השמים והארץ וכל
צבאם ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר
עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה
ויברך אלהים את יום ש
השביעי ויקדש אתו אשר
שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות׳

אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם ביום עשות יהוה
אלהים ארץ ושמים׳ וכל
שיח השדה טרם יהיה
בארץ וכל עשב השדה
טרם יצמח כי לא המטיר
יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את
האדמה׳ ואד יעלה מן
הארץ והשקה את כל פני
האדמה׳ ויצר יהוה אלהים
את האדם עפר מן האדמה
ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
האדם לנפש חיה׳ ויטע
יהוה אלהים גן בעדן מקדם
וישם שם את האדם אשר
יצר׳ ויצמח יהוה אלהים
מן האדמה כל עץ נחמד
למראה וטוב למאכל ועץ
החיים בתוך הגן ועץ הדעת
טוב ורע׳ ונהר יצא מעדן
להשקות את הגן׳ ומשם
יפרד והיה לארבעה ראשים׳
שם האחד פישון
הוא הסבב את כל ארץ
החוילה אשר שם הזהב׳
וזהב הארץ ההוא טוב
שם הבדלח ואבן השהם׳
ושם הנהר השני גיחון הוא
הסובב את כל ארץ כוש׳
ושם הנהר השלישי חדקל
הוא ההלך קדמת אשור
והנהר הרביעי הוא פרת׳
ויקח יהוה אלהים את
האדם ויניחהו בגן עדן
לעבדה ולשמרה׳ ויצו יהוה
אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל
תאכל׳ ומעץ הדעת טוב ורע לא
תאכל ממנו כי ביום אכלך
ממנו מות תמות׳ ויאמר
יהוה אלהים לא טוב היות
האדם לבדו אעשה לו עזר
כנגדו׳ ויצר יהוה אלהים מן
האדמה כל חית השדה
ואת כל עוף השמים ויבא
אל האדם לראות מה יקרא

לו וכל אשר יקרא לו האדם
נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות לכל
הבהמה ולעוף השמים
ולכל חית השדה ולאדם
לא מצא עזר כנגדו ויפל
יהוה אלהים תרדמה על
האדם ויישן ויקח אחת
מצלעתיו ויסגר בשר׃ ויבן יהוה אלהים
את הצלע אשר לקח מן
האדם לאשה ויבאה אל
האדם׃ ויאמר האדם זאת
הפעם עצם מעצמי ובשר
מבשרי לזאת יקרא
אשה כי מאיש לקחה זאת
על כן יעזב איש את אביו
ואת אמו ודבק באשתו
והיו לבשר אחד׃ ויהיו
שניהם ערומים׃ האדם
ואשתו ולא יתבששו׃ ר
והנחש היה ערום מכל חית
השדה אשר עשה יהוה
אלהים ויאמר אל האשה
אף כי אמר אלהים לא
תאכלו מכל עץ הגן׃ ר
ותאמר האשה אל הנחש

מפרי עץ הגן נאכל׃ ומפרי
העץ אשר בתוך הגן אמר
אלהים לא תאכלו ממנו
ולא תגעו בו פן תמתון׃ ר
ויאמר הנחש אל האשה
לא מות תמתון׃ כי ידע
אלהים כי ביום אכלכם ס
ממנו ונפקחו עיניכם ר
והיותם כאלהים ידעי טוב
ורע׃ ותרא האשה כי טוב
העץ למאכל וכי תאוה
הוא לעינים ונחמד העץ
להשכיל ותקח מפריו ר
ותאכל ותתן גם לאישה
עמה ויאכל׃ ותפקחנה
עיני שתיהם וידעו כי עירם
הם ויתפרו עלה תאנה
ויעשו להם חגרת׃ ר
וישמעו
את קול יהוה אלהים ר
מתהלך בגן לרוח היום
ויתחבא האדם והאשתו ר
מפני יהוה אלהים בתוך עץ
הגן׃ ויקרא יהוה אלהים
אל האדם ויאמר לו איכה׃
ויאמר את קולך שמעתי
בגן ואירא כי עירם אנכי
ואחבא׃ ויאמר מי הגיד לך

כי עירם אתה המן העץ ר
אשר צויתיך לבלתי אכל
ממנו אכלת׃ ויאמר האדם
האשה אשר נתת עמדי
הוא נתנה לי מן העץ ואכל
ויאמר יהוה אלהים לאשה
מה זאת עשית׃ ותאמר ר
האשה הנחש השיאני ואכל
ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי
עשית זאת ארור אתה מכל
הבהמה ומכל חית השדה על
גחנך תלך ועפר תאכל כל
ימי חייך׃ ואיבה אשית ר
בינך ובין האשה ובין זרעך
ובין זרעה הוא ישופך ר
ראשו ואתה תשופנו עקב׃
אל האשה אמר
הרבה ארבה עצבונך והריונך
בעצב תלדי בנים ואל אישך
תשוקתך והוא ימשל בך׃
ולאדם אמר כי
שמעת לקול אשתך ותאכל
מן העץ אשר צויתיך לאמר
לא תאכל ממנו ארורה האדמה
בעבורך בעצבון תאכלנה
כל ימי חייך׃ וקוץ ודרדר
תצמיח לך ואכלת את עשב

חשדה בזרעת אביך תיאבל
לחם עד שובך אל האדמה
כי ממנה לקחת כי עפר
אתה ואל עפר תשוב ׃ ג
ויקרא האדם שם אשתו
חוה כי היא היתה אם כל חי
ויעש יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כתנות עור וילבשם
ויאמר יהוה אלהים הן האדם
היה כאחד ממנו לדעת טוב
ורע ועתה פן ישלח ידו
ולקח גם מעץ החיים ואכל
וחי לעלם וישלחהו יהוה
אלהים מגן עדן לעבד את
האדמה אשר לקח משם
וגרש את האדם וישכן
מקדם לגן עדן את הכרובים
ואת להט החרב המתהפכת
לשמר את דרך עץ החיים
והאדם ידע את
חוה אשתו ותהר ותלד את
קין ותאמר קניתי איש את
יהוה ותסף ללדת את אחיו
את הבל והי הבל רעה צאן
וקין היה עבד אדמה ויהי
מקץ ימים והביא קין מפרי

הארמה מנחה ליהוה ׃ י
והבל הביא גם הוא מבכרות
צאנו ומחלבהן ויש עיהוה
אל הבל ואל מנחתו ואל
קין ואל מנחתו לא שעה
ויחר לקין מאד ויפלו פניו
ויאמר יהוה אל קין למה
חרה לך ולמה נפלו פניך
הלוא אם תיטיב שאת
ואם לא תיטיב לפתח
חטאת רבץ ואליך תשוקתו
ואתה תמשל בו
ויאמר קין אל הבל אחיו
והי בהיותם בשדה ויקם
קין אל הבל אחיו ויהרגהו
ויאמר יהוה אל קין
אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי
השמר אחי אנכי ׃ ויאמר
מה עשית קול דמי אחיך
צעקים אלי מן האדמה
ועתה ארור אתה מן האדמה
אשר פצתה את פיה לקחת
את דמי אחיך מידך כי
תעבד את האדמה לא
תסף תת כחה לך נע ונד
תהיה בארץ ׃ ויאמר קין
אל יהוה גדול עוני מנשא

הן גרשת אתי היום מעל פני
האדמה ומפניך אסתר
והיתי נע ונד בארץ והיה
כל מצאי יהרגני ׃ ויאמר
לו יהוה לכן כל הרג קין
שבעתים יקם ׃ וישם יהוה
לקין אות לבלתי הכות
אתו כל מצאו ׃ ויצא קין
מלפני יהוה וישב בארץ
נוד קדמת עדן ׃ וידע קין
את אשתו ותהר ותלד את
חנוך ויהי בנה עיר ויקרא
שם העיר כשם בנו חנוך
ויולד לחנוך את עירד ׃ א
ועירד ילד את מחויאל ׃ ל
ומחויאל ילד את מתושאל
ומתושאל ילד את למך ׃
ויקח למך שתי נשים ׃ ש
שם האחת עדה ושם השנית
צלה ׃ ותלד עדה את יבל
הוא היה אבי ישב אהל
ומקנה ׃ ושם אחיו יובל
הוא היה אבי כל תפש כנור
ועוגב ׃ וצלה גם הוא ילדה
את תובל קין לטש כל חרש
נחשת וברזל ואחות תובל
קין נעמה ׃ ויאמר למך

לעולם יח חס׳ ואעל ואיל לעולם לא יחיון רוחי באדם יהי שמי ויהי ומלכו ועבדיו לעולם והוצנח לסר אזנו ביני ובין בני ישראל לפי כן ויטב להם ואמרו ריבי חיאנבי תקרב בת שבע ושכו דעייתנו
באתבע ויהי וקישטו ומלכו אזכיריה שמקל ואני אגדל לעולם ומלכו מאמרי :ס: עשיתנו ב וחס׳ כי מזעיקי כי עבשיתנו אליה חיבריכ ס וחד ועשיתנו לגוי אחד : ס :

לְנֶשִׁיו עֲדֵהוּ וְעַלֵּה שְׁמַעֲנוּ
קוֹלִי נָשִׁי לְמַעַן הַאֲזִינָה אֵשֶׁת
אָמַרְתִּי כִּי אִישׁ חָרַגְתִּי
לְפַעֲנוּ וְיָלַדְתָּ כִּי
שִׁבְעָתַיִם וְקַסְקִיוּ וְלַמְּדוּ
שִׁבְעוּס וְשִׁבְעָה וְרִבְעָא
אֱלֹהִים עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד
בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת
כִּי שָׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר
תַּחַת הֶבֶל כִּי הָרָגוֹ קַיִן וְלְשֵׁת
גַּם הוּא יָלַד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־
שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז הוּחַל לִקְרֹא
בְּשֵׁם יְהוָה׃
זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם
בְּרֹא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת
אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ׃ זָכָר
וּנְקֵבָה בָּרָאָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם
הִבָּרְאָם׃ וַיְחִי אָדָם
שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בִּדְמוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־
שְׁמוֹ שֵׁת׃ וַיְחִי יְמֵי אָדָם
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה
שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־
יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חָיָה תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃

וַיְחִי שֵׁת חָמֵשׁ
שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת
אֱנוֹשׁ׃ וַיְחִי שֵׁת אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־אֱנוֹשׁ שֶׁבַע
שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־
יְמֵי שֵׁת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃
וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־קֵינָן׃ וַיְחִי
אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
קֵינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי
אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע
מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃
וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מַהֲלַלְאֵל
וַיְחִי קֵינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־מַהֲלַלְאֵל אַרְבָּעִים
שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־
יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע
מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃
וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ
שָׁנִים וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד
אֶת־יָרֶד׃ וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל

אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יָרֶד שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיְהִי כָּל־
יְמֵי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ
וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה
מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃
וַיְחִי יָרֶד שְׁתַּיִם
וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת־חֲנוֹךְ׃ וַיְחִי יָרֶד
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה
שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיְהִי כָּל־יְמֵי יָרֶד
שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע
מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃
וַיְחִי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מְתוּשֶׁלַח׃
וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְתוּשֶׁלַח
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיְהִי כָּל־יְמֵי חֲנוֹךְ
חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת שָׁנָה׃ וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ
אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּי־לָקַח
אֹתוֹ אֱלֹהִים׃
וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים
שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת
לֶמֶךְ׃ וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי

הולידו את למך שתים
ושמונים שנה ושבע מאות
שנה וולד בנים ובנות:
ויהיו כל ימי מתושלח ש
תים ושש מאות שנה ותשע
מאות שנה וימת:
ויחי למך שתים ושמנים
שנה ויולד בן
ויקרא את שמו נח לאמר
זה ינחמנו מן מעשנו ומ
עצבון ידינו מן האדמה
אשר אררה יהוה: ויחי למ
למך אחרי הולידו את נח
חמש ותשעים שנה וחמש
מאת שנה וולד בנים ובנות:
ויהי כל ימי למך שבע ש
ושבעים שנה ושבע מ
מאות שנה וימת:
ויחי נח בן חמש מאות
שנה וולד נח את שם את
חם ואת יפת: ויהי כי החל
האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם: וירא בני
האלהים את בנות האדם כי
טבת הנה ויקחו להם נשים
מכל אשר בחרו: ויאמר
יהוה לא ידון רוחי באדם

לעלם בשגם הוא בשר
והיו ימיו מאה ועשרים
שנה: הנפלים היו בארץ
בימים ההם וגם אחרי כן
אשר יבאו בני האלהים
אל בנות האדם וילדו להם
המה הגבורים אשר מעולם
אנשי השם:
וירא יהוה כי רבה רעת
האדם בארץ וכל יצר מ
מחשבת לבו רק רע כל
היום: וינחם יהוה כי עשה
את האדם בארץ ויתעצב
אל לבו: ויאמר יהוה אמחה
את האדם אשר בראתי
מעל פני האדמה מאדם
עד בהמה עד רמש ועד
עוף השמים כי נחמתי כי
עשיתם: ונח מצא חן בעיני
יהוה:
אלה תולדת נח נח איש
צדיק תמים היה בדרתיו
את האלהים התהלך נח:
ויולד נח שלשה בנים את
שם את חם ואת יפת:
ותשחת הארץ לפני אל
והארץ נמלאה חמס:

חמס וירא אלהים את
הארץ והנה נשחתה כי
השחית כל בשר את דרכו
על הארץ: ויאמר
אלהים לנח קץ כל בשר
בא לפני כי מלאה הארץ
חמס מפניהם והנני משחיתם
את הארץ: עשה לך תבת
עצי גפר קנים תעשה את
התבה וכפרת אתה מבית
ומחוץ בכפר: וזה אשר
תעשה אתה שלש מאות
אמה ארך התבה חמשים
אמה רחבה ושלשים אמה
קומתה: צהר תעשה ל
התבה ואל אמה תכלנה
מלמעלה ופתח התבה מ
בצדה תשים תחתים שנים
ושלשים תעשה: ואני מ
הנני מביא את המבול מים
על הארץ לשחת כל בשר אשר
חיים מתחת השמים כל
אשר בארץ יגוע: והקמתי
את בריתי אתך ובאת אל
התבה אתה ובניך ואשתך
ונשי בניך אתך: ומכל
מכל הבשר שנים מכל

אלהתבה להחיות אתם זכר
ונקבה והיו מתי עוף למינהו
ומן הבהמה למינה ומכל
רמש האדמה למינהו ש
שנים מכל יבאו אליך ל
להחיות ואתה קח לך מכל
מאכל אשר יאכל ואספת
אליך והיה לך ולהם לאכלה
לאכלה ויעשו נח ככל
אשר צוה אתו אלהים כן
עשה ויאמר יהוה
לנח בא אתה וכל ביתך
אל התבה כי אותך ראיתי
צדיק לפני בדור הזה מכל
הבהמה הטהורה תקח לך
שבעה שבעה איש א
ואשתו ומן הבהמה אשר
לא טהרה הוא שנים איש
ואשתו גם מעוף השמים
שבעה שבעה זכר ונקבה
לחיות זרע על פני כל
הארץ כי לימים עוד שבעה
אנכי ממטיר על הארץ
ארבעים יום וארבעים
לילה ומחיתי את כל היקום
אשר עשיתי מעל פני
האדמה ויעשו נח ככל

אשר צוהו יהוה ונח בן ש
שש מאות שנה והמבול
היה מים על הארץ ויבא
נח ובניו ואשתו ונשי בניו
אתו אל התבה מפני מי ל
המבול מן הבהמה הטהורה
ומן הבהמה אשר אינה
טהרה ומן העוף וכל אשר
רמש על האדמה שנים
שנים באו אל נח אל התבה
זכר ונקבה כאשר צוה
אלהים את נח ויהי לשבעת
הימים ומי המבול היו על
הארץ בשנת ש שמאות
שנה לחיי נח בחדש השני
בשבעה עשר יום לחדש
ביום הזה נבקעו כל מעינות
תהום רבה וארבת השמים
נפתחו ויהי הגשם על א
הארץ ארבעים יום ו
וארבעים לילה בעצם
היום הזה בא נח ושם חם
ויפת בני נח ואשת נח ושלש
שי נשי בניו אתם אל
התבה המה וכל החיה ל
למינה וכל הבהמה למינה
וכל הרמש הרמש על

הארץ למינהו וכל העוף
למינהו כל צפור כל כנף
ויבאו אל נח אל התבה
שנים שנים מכל הבשר
אשר בו רוח חיים והבאים
זכר ונקבה מכל בשר באו
כאשר צוה אתו אלהים
ויסגר יהוה בעדו ויהי המבול
ארבעים יום על הארץ
וירבו המים וישאו את
התבה ותרם מעל הארץ
ויגברו המים וירבו מאד
על הארץ ותלך התבה על
פני המים והמים גברו מאד
מאד על הארץ ויכסו כל
ההרים הגבהים אשר תחת
כל השמים חמש עשרה
אמה מלמעלה גברו המים
ויכסו ההרים ויגוע כל בשר
הרמש על הארץ בעוף
ובבהמה ובחיה ובכל השרץ
השרץ על הארץ וכל א
האדם כל אשר נשמת
רוח חיים באפיו מכל אשר
בחרבה מתו וימח את כל
היקום אשר על פני
האדמה מאדם עד בהמה

עד דמשק ועד עוף חשמים
ויפחדו מדה ארץ וישאר
אל נחו אשר אתו בתבה
ויגברו המים על הארץ
חמשים ומאתים יום ויזכר
אלהים את נח ואת כל
החיה ואת כל הבהמה אשר
אשר אתו בתבה ויעבר
אלהים רוח על הארץ
וישכו המים ויסכרו מ
מעינת תהום וארבת ש
השמים ויכלא הגשם מ
מן השמים וישבו המים
מעל הארץ הלוך ושוב
ויחסרו המים מקצה מ
חמשים ומאת יום ותנח
התבה בחדש השבעי ב
בשבעה עשרים יום לחדש
על הרי אררט והמים היו
הלוך וחסור עד החדש
העשירי בעשירי באחד
לחדש נראו ראשי ההרים
ויהי מקץ ארבעים יום
ויפתח נח את חלון התבה
אשר עשה וישלח את
הערב ויצא יצוא ושוב
עד יבשת המים מעל הארץ

וישלח את היונה מאתו
לראות הקל המים מעל
פני האדמה ולא מצאה
היונה מנוח לכף רגלה ותשב
אליו אל התבה כי מים על
פני כל הארץ וישלח ידו
ויקחה ויבא אתה אליו
אל התבה ויחל עוד שבעת
ימים אחרים ויסף שלח
את היונה מן התבה ותבא
אליו היונה לעת ערב והנה
עלה זית טרף בפיה וידע
נח כי קלו המים מעל הארץ
ויחל עוד שבעת ימים
אחרים וישלח את היונה
ולא יסף שוב אליו עוד
ויהי באחת ושש מאות ש
שנה בראשון באחד
לחדש חרבו המים מעל
הארץ ויסר נח את מכסה
התבה וירא והנה חרבו פני
האדמה ובחדש השני
בשבעה ועשרים יום לח
לחדש יבשה הארץ
וידבר אלהים אל
נח לאמר צא מן התבה
אתה ואשתך ובניך ונשי

בניך אתך כל החיה אשר
אתך מכל בשר בעוף
ובבהמה ובכל הרמש הרמש
על הארץ הוצא: ואתה
ושרצו בארץ ופרו ורבו על
הארץ ויצאנח ובניו ואשתו
ונשי בניו אתו כל החיה כל
הרמש וכל העוף כל רומש
על הארץ למשפחתיהם
יצאו מן התבה ויבן נח מ
מזבח ליהוה ויקח מכל
הבהמה הטהורה ומכל
העוף הטהור ויעל
במזבח עולה ויהוה את ריח
הניחח ויאמר יהוה אל לבו
לא אסף לקלל עוד את
האדמה בעבור האדם
יצר לב האדם רע מנעריו
ולא אסף עוד להכות את
כל החיי כאשר עשיתי עד
כל ימי הארץ זרע וקצר
וקר וחם וקיץ וחרף ויום
ולילה לא ישבתו ויברך
אלהים את נח ואת בניו
ויאמר להם פרו ורבו ומלאו
את הארץ ומוראכם וחתכם
יהיה על כל חית הארץ

ועל כל עוף השמים בכל
אשר תרמש האדמה ובכל
דגי הים בידכם נתנו כל רמש
אשר הוא חי לכם ׃ ויהוה
לאכלה כירק עשב נתתי
לכם את כל אך בשר בנפשו
דמו לא תאכלו ׃ ואך את
דמכם לנפשתיכם אדרש
מיד כל חיה אדרשנו ומיד
האדם מיד איש אחיו אדרש
את נפש האדם ׃ שפך
דם האדם באדם דמו
שפך כי בצלם אלהים עשה
את האדם ׃ ואתם
פרו ורבו שרצו בארץ ורבו
בה ׃ ויאמר
אלהים אל נח ואל בניו אתו
לאמר ׃ ואני הנני מקים
את בריתי אתכם ׃ ואת
זרעכם אחריכם ׃ ואת כל
נפש החיה אשר אתכם ׃
בעוף בבהמה ובכל חית
הארץ ׃ מכל יצאי
התבה לכל חית הארץ ׃
והקמתי את בריתי אתכם
ולא יכרת כל בשר עוד
מי המבול ולא יהיה עוד

מבול לשחת הארץ ׃ אמ
ויאמר אלהים זאת אות
הברית אשר אני נתן ביני
וביניכם ובין כל נפש חיה
אשר אתכם לדרת עולם ׃
את קשתי נתתי בענן
והיתה לאות ברית ביני
ובין הארץ ׃ והיה בשנני
ענן על הארץ ונראתה
הקשת בענן וזכרתי את
בריתי אשר ביני וביניכם
ובין כל נפש חיה בכל בשר
ולא יהיה עוד המים למבול
לשחת כל בשר ׃ והיתה
הקשת בענן וראיתיה ל
לזכר ברית עולם בין אלהים
ובין כל נפש חיה בכל בשר
אשר על הארץ ׃ ויאמר
אלהים אל נח את אות ל
הברית אשר הקמתי ביני
ובין כל בשר אשר על ל
הארץ ׃
ויהיו בני נח הי צאים מן
התבה שם וחם ויפת ׃ וחם
הוא אבי כנען ׃ שלשה אלה
בני נח ומאלה נפצה כל
הארץ ׃ ויחל נח איש א

הארמה ויטע כרם ׃ ויש ת
מן היין וישכר ויתגל בתוך
אהלה ׃ וירא חם אבי כנען
את ערות אביו ויגד לשני
אחיו בחוץ ׃ ויקח שם ויפת
את השלמה ושמו על שכם
שניהם וילכו אחרנית ויכסו
את ערות אביהם ׃ ופניהם
אחרנית וערות אביהם לא
ראו ׃ ויקץ נח מיינו וידע
את אשר עשה לו בנו הקטן
׃ ויאמר ארור כנען עבד עבדים
יהיה לאחיו ׃ ויאמר ברוך
יהוה אלהי שם ויהי כנען
עבד למו ׃ יפת אלהים ליפת
וישכן באהלי שם ויהי כנען
עבד למו ׃ ויחי נח אחר ל
המבול שלש מאות שנה
וחמשים שנה ׃ ויהיו כל ימי
נח תשע מאות שנה ש
וחמשים שנה ומת ׃
ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת
׃ וילדו להם בנים אחר מ
המבול ׃ בני יפת גמר ומגוג
ומדי ויון ותבל ומשך ותירס
׃ בני גמר אשכנז ריפת

אלישה ב׳ ובני יון אלישה ותרשיש שוא ותבוי
הנדולה ואדרבנן מאדר אלישה: ס:

אלהי ג׳ בטע׳ בריך ואיה אלהי שמי אלהי בטף
ואלהי ואיב מיעבד אלהי קדיש: ס:

מאליה ב׳ ראש פסוק מאליה נבריאי מאליה
לבצרו עבל מלאכת כיאל יחדוה: ס:

וּתְרַמָּה וּבְנֵיהֶן אֱלִישָׁה׃ ג
וְתַרְשִׁישׁ כִּתִּים וְרוֹדָנִים׃ ב
מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אִיֵּי הַגּוֹיִם׃ ג
בְּאַרְצֹתָם אִישׁ לִלְשֹׁנוֹ׃ ג
לְמִשְׁפְּחֹתָם בגויהם וּבְנֵי׃
חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וּפוּט וְכַנָּעַן׃
וּבְנֵי כוּשׁ סְבָא וַחֲוִילָה וְסַבְתָּה׃ ב
וְרַעְמָה וְסַבְתְּכָא וּבְנֵי רַעְמָה׃ ב
שְׁבָא וּדְדָן׃ וְכוּשׁ יָלַד אֶת׃ ג
נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת גִּבֹּר׃ ג
בָּאָרֶץ׃ הוּא הָיָה גִּבֹּר צַיִד׃ ד
לִפְנֵי יְהוָה עַל כֵּן׃ וַיֹּאמַר׃ ד
בְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה׃ ד
וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בָבֶל׃ ד
וְאֶרֶךְ וְאַכַּד וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ׃ ד
שִׁנְעָר׃ מִן הָאָרֶץ הַהִוא יָצָא׃ ד
אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת נִינְוֵה׃ וְאֶת׃ ד
רְחֹבֹת עִיר וְאֶת כָּלַח׃ וְאֶת׃ ד
רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּלַח הִוא׃ ד
הָעִיר הַגְּדֹלָה׃ וּמִצְרַיִם יָלַד׃ ד
אֶת לוּדִים וְאֶת עֲנָמִים וְאֶת׃ ד
לְהָבִים וְאֶת נַפְתֻּחִים׃ וְאֶת׃ ד
פַּתְרֻסִים וְאֶת כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר׃ ד
יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים׃ וְאֶת׃ ד
כַּפְתֹּרִים׃ וּכְנַעַן׃ ד
אֶת צִידֹן בְּכֹרוֹ׃ וְאֶת חֵת׃ ד
וְאֶת הַיְבוּסִי׃ וְאֶת הָאֱמֹרִי׃ ד

וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי׃ וְאֶת הַחִוִּי׃ ד
וְאֶת הַסִּינִי׃ וְאֶת הָאַרְוָדִי׃ ד
וְאֶת הַצְּמָרִי׃ וְאֶת הַחֲמָתִי׃ וְאַחַר נָפֹצוּ מִשְׁפְּחוֹת הַכְּנַעֲנִי׃ ד
וַיְהִי גְּבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֹן בֹּאֲכָה גְרָרָה׃ ד
עַד עַזָּה בֹּאֲכָה סְדֹמָה וַעֲמֹרָה׃ ד
וְאַדְמָה וּצְבוֹיִם עַד לָשַׁע׃ ד
לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם׃ ד
בְּאַרְצֹתָם בגויהם׃
וּלְשֵׁם יֻלַּד גַּם הוּא׃ ד
אֲבִי כָל בְּנֵי עֵבֶר אֲחִי יֶפֶת׃ ד
הַגָּדוֹל׃ בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר׃ ד
וְאַרְפַּכְשַׁד׃ וְלוּד׃ ד
וַאֲרָם׃ וּבְנֵי אֲרָם עוּץ וְחוּל׃ ד
וְגֶתֶר וָמָשׁ׃ וְאַרְפַּכְשַׁד יָלַד׃ ד
אֶת שֶׁלַח שֶׁלַח יָלַד אֶת׃ ד
עֵבֶר׃ וּלְעֵבֶר יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים׃ ד
שֵׁם אֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו׃ ד
נִפְלְגָה הָאָרֶץ׃ וְשֵׁם אָחִיו׃ ד
יָקְטָן׃ וְיָקְטָן יָלַד אֶת׃ ד
אַלְמוֹדָד וְאֶת שֶׁלֶף וְאֶת׃ ד
חֲצַרְמָוֶת וְאֶת יָרַח׃ וְאֶת׃ ד
הֲדוֹרָם וְאֶת אוּזָל וְאֶת׃ ד
דִּקְלָה׃ וְאֶת עוֹבָל׃ וְאֶת׃ ד
אֲבִימָאֵל׃ וְאֶת שְׁבָא׃ וְאֶת׃ ד

אוֹפִר וְאֶת חֲוִילָה׃ וְאֶת יוֹבָב׃ ד
כָּל אֵלֶּה בְּנֵי יָקְטָן׃ וַיְהִי׃ ד
מוֹשָׁבָם מִמֵּשָׁא בֹּאֲכָה׃ ד
סְפָרָה הַר הַקֶּדֶם׃ אֵלֶּה בְּנֵי׃ ד
שֵׁם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם׃ ד
בְּאַרְצֹתָם לגויהם׃ אֵלֶּה׃ ד
מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי נֹחַ לתולדותם׃ ד
בגויהם וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם׃ ד
בָּאָרֶץ אַחַר הַמַּבּוּל׃

וַיְהִי כָל הָאָרֶץ שָׂפָה אַחַת׃ ד
וּדְבָרִים אֲחָדִים׃ וַיְהִי בִנְסָעָם׃ ד
מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בִקְעָה׃ ד
בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ ד
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ׃ ד
הָבָה נִלְבְּנָה לְבֵנִים׃ וְנִשְׂרְפָה׃ ד
לִשְׂרֵפָה׃ וַתְּהִי לָהֶם הַלְּבֵנָה׃ ד
לְאָבֶן׃ וְהַחֵמָר הָיָה׃ לָהֶם׃ ד
לַחֹמֶר׃ וַיֹּאמְרוּ הָבָה נִבְנֶה׃ ד
לָנוּ עִיר׃ ד
וּמִגְדָּל׃ ד
וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם׃ וְנַעֲשֶׂה לָּנוּ׃ שֵׁם׃ ד
פֶּן נָפוּץ עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ׃ ד
וַיֵּרֶד יְהוָה לִרְאֹת אֶת הָעִיר׃ ד
וְאֶת הַמִּגְדָּל׃ אֲשֶׁר בָּנוּ בְנֵי׃ ד
הָאָדָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עַם׃ ד
אֶחָד וְשָׂפָה אַחַת לְכֻלָּם׃ וְזֶה׃ ד
הַחִלָּם לַעֲשׂוֹת׃ וְעַתָּה לֹא׃ ד

בגרגר ב׳ ויחי בגרגר מקדים בגרגרן תשעה:
ויבריח ב׳ ויבריח לחזיר ויבריע בגרגרן: ס: ט:

יבֵּ֣ר מֵהֶ֗ם כֹּ֚ל אֲשֶׁר־יִזְמְרוּ־לוֹ
לַעֲשׂוֹת֒ הֲטֶ֣ה נָרֵ֗הּ הַנְּבֵלָ֤ה
שֵׁ֣ם שַׁפְטֶ֔ם אֲשֶׁר־לֹ֥א ע
יִשְׁמְע֖וּ אִ֣ישׁ שִׂפַ֑תְ רֵעֵ֖הוּ
וַיָּפֵ֣ץ יְהוָ֗ה אֹתָ֤ם מִשָּׁם֙ עַל־
פְּנֵ֣י כָל־הָאָ֔רֶץ וַיַּחְדְּלוּ֙ לִ
בְנ֣ת הָעִ֔יר עַל־כֵּ֥ן קָרָ֖א
שְׁמָ֑הּ בָּבֶ֔ל כִּי־שָׁ֣ם בָּלַ֔ל יְ
יוֹתוֹ שְׂפַ֥ת כָּל־הָאָ֖רֶץ וּמִשָּׁ֣ם
הֲפִיצָ֑ם יְהוָ֖ה עַל־פְּנֵ֥י כָ֛ל
הָאָ֥רֶץ׃ ס
אֵ֣לֶּה תּוֹלְדֹ֣ת שֵׁ֗ם שֵׁ֤ם בן
מֵאַ֣ת שָׁנָ֔ה וַיּ֖וֹלֶד אֶת־
אַרְפַּכְשַׁ֑ד שְׁנָתַ֖יִם אַ֥חַר
הַמַּבּֽוּל׃ וַיְחִ֣י שֵׁ֔ם אַחֲרֵ֥י
הוֹלִיד֖וֹ אֶת־אַרְפַּכְשַׁ֑ד חֲמֵ֣שׁ
מֵא֣וֹת שָׁנָ֔ה וַיּ֖וֹלֶד בָּנִ֥ים
וּבָנֹֽת׃ וְאַרְפַּכְשַׁ֗ד
חָיָ֤ה חֲמֵשׁ֙ וּשְׁלֹשִׁ֣ים שָׁנָ֔ה
וַיּ֖וֹלֶד אֶת־שָֽׁלַח׃ וַיְחִי־
אַרְפַּכְשַׁ֗ד אַחֲרֵ֤י הוֹלִיד֙וֹ
אֶת־שֶׁ֔לַח שָׁל֣שׁ שָׁנִ֔ים
וְאַרְבַּ֥ע מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה וַיּ֖וֹלֶד
בָּנִ֥ים וּבָנֹֽת׃ וְשֶׁ֣לַח
חָיָ֔ה שְׁלֹשִׁ֥ים שָׁנָ֖ה וַיּ֑וֹלֶד
אֶת־עֵֽבֶר׃ וַיְחִי־שֶׁ֣לַח אַחֲרֵ֣י
הוֹלִיד֣וֹ אֶת־עֵ֔בֶר שָׁל֣שׁ

שָׁנִ֔ים וְאַרְבַּ֥ע מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה
וַיּ֖וֹלֶד בָּנִ֥ים וּבָנֹֽת׃
וַיְחִי־עֵ֣בֶר אַרְבַּ֣ע
וּשְׁלֹשִׁ֔ים שָׁנָ֖ה וַיּ֑וֹלֶד אֶת־
פָּלֶ֔ג׃ וַיְחִי־עֵ֣בֶר אַחֲרֵ֣י
הוֹלִיד֣וֹ אֶת־פֶּ֔לֶג שְׁלֹשִׁ֥ים
שָׁנָ֖ה וְאַרְבַּ֣ע מֵא֑וֹת שָׁנָ֔ה
וַיּ֖וֹלֶד בָּנִ֥ים וּבָנֹֽת׃
וַיְחִי־פֶ֣לֶג שְׁלֹשִׁ֔ים
שָׁנָ֖ה וַיּ֑וֹלֶד אֶת־רְעֽוּ׃ וַיְחִי־
פֶ֣לֶג אַחֲרֵ֣י הוֹלִיד֣וֹ אֶת־רְעֽוּ
תְּשַׁ֥ע שָׁנִ֔ים וּמָאתַ֖יִם שָׁנָ֑ה
וַיּ֖וֹלֶד בָּנִ֥ים וּבָנֹֽת׃
וַיְחִי־רְעֽוּ שְׁתַּ֣יִם
וּשְׁלֹשִׁ֔ים שָׁנָ֖ה וַיּ֑וֹלֶד אֶת־
שְׂר֖וּג׃ וַיְחִי־רְעֽוּ אַחֲרֵ֣י
הוֹלִיד֣וֹ אֶת־שְׂר֔וּג שְׁבַ֥ע
שָׁנִ֔ים וּמָאתַ֖יִם שָׁנָ֑ה וַיּ֖וֹלֶד
בָּנִ֥ים וּבָנֹֽת׃
וַיְחִי שְׂר֖וּג שְׁלֹשִׁ֔ים
שָׁנָ֖ה וַיּ֑וֹלֶד אֶת־נָחֹֽר׃ וַיְחִי
שְׂר֖וּג אַחֲרֵ֣י הוֹלִיד֣וֹ אֶת
נָחֹ֔ר מָאתַ֥יִם שָׁנָ֖ה וַיּ֑וֹלֶד
בָּנִ֥ים וּבָנֹֽת׃ וַיְחִי
נָחוֹר֙ תֵּ֣שַׁע וְעֶשְׂרִ֔ים שָׁנָ֖ה
וַיּ֑וֹלֶד אֶת־תָּֽרַח׃ וַיְחִי נָחוֹר
אַחֲרֵ֣י הוֹלִיד֣וֹ אֶת־תָּ֔רַח תְּשַׁ֥ע

עֶשְׂרֵ֖ה שָׁנָ֑ה וּמְאַ֥ת שָׁנָ֖ה
וַיּ֑וֹלֶד בָּנִ֥ים וּבָנֹֽת׃
וַיְחִי־תָ֣רַח שִׁבְעִ֣ים
שָׁנָ֔ה וַיּ֖וֹלֶד אֶת־אַבְרָ֥ם אֶת־
נָחוֹר֙ וְאֶת־הָרָ֔ן׃ וְאֵ֣לֶּה
תּוֹלְדֹ֣ת תֶּ֔רַח תֶּ֖רַח הוֹלִ֣יד
אֶת־אַבְרָ֑ם אֶת־נָחוֹר֙ וְאֶת
הָרָ֔ן וְהָרָ֖ן הוֹלִ֥יד אֶת־לוֹט׃
וַיָּמָ֥ת הָרָ֖ן עַל־פְּנֵ֣י תֶ֑רַח
בְּאֶרֶץ֙ מוֹלַדְתּ֔וֹ בְּאֻר
כַּשְׂדִּ֖ים׃ וַיִּקַּ֣ח אַבְרָ֤ם וְנָחוֹר֙
לָהֶ֣ם נָשִׁ֔ים שֵׁ֥ם אֵשֶׁת־אַבְרָ֖ם
שָׂרָ֑י וְשֵׁ֣ם אֵשֶׁת־נָחוֹר֔ מִלְכָּ֖ה
בַּת־הָרָ֣ן אֲבִי־מִלְכָּ֥ה וַאֲבִי
יִסְכָּ֖ה׃ וַתְּהִ֣י שָׂרַ֔י עֲקָרָ֖ה אֵ֥ין
לָהּ֑ וָלֶ֔ד׃ וַיִּקַּ֣ח תֶּ֔רַח אֶת־
אַבְרָ֥ם בְּנ֖וֹ וְאֶת־לוֹט֣ בֶּן־הָרָ֗ן
בֶּן־בְּנ֤וֹ וְאֶת־שָׂרַי֙ כַּלָּת֔וֹ אֵ֖שֶׁת
אַבְרָ֣ם בְּנ֑וֹ וַיֵּצְא֣וּ אִתָּ֗ם מֵאוּר֙
כַּשְׂדִּ֔ים לָלֶ֖כֶת אַ֣רְצָ֑ה
כְּנָ֔עַן וַיָּבֹ֥אוּ עַֽד־חָרָ֖ן וַיֵּשְׁבוּ־
שָֽׁם׃ וַיְהִ֣ימֵי תֶ֔רַח חָמֵ֥שׁ
שָׁנִ֖ים וּמָאתַ֣יִם שָׁנָ֑ה וַיָּמָת
תֶּ֖רַח בְּחָרָֽן׃ פ
וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה אֶל־
אַבְרָ֖ם לֶךְ־לְךָ֣ מֵאַרְצְךָ֗
וּמִמּ֣וֹלַדְתְּךָ֔ וּמִבֵּ֥ית אָבִיךָ֖

פרשה

אל הארץ ד׳ בתיב אשר אראך לארמאה הראשון ב׳ בו וראיכלה: ה׳ משמחת ראדמה ב׳ ונברכו בך איקבי וזיעיטי
מכל משפחות: ו׳ ; ותראיה ב׳ ויבן שם מזבח לשחוה הש׳ אחר אלף ועשו שם מזבח לאל: ז׳

אילה ל׳ בת ויכנס בשך אחלה מיקיש לבית אל
ויט אחלה מיה לאה אל המקום אשר היה שם: ח׳

1

אֶלֶה אֶרֶץ אֲשֶׁר אֶרְאֶךָּ׃ ב׳ ב׳
וְאֶעֲשֶׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וַאֲבָרֶכְךָ
וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וְהְיֵה בְּרָכָה׃
וַאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלֶּלְךָ
אָאֹר וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת
הָאֲדָמָה׃ וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ
לוֹט וְאַבְרָם בֶּן חָמֵשׁ שָׁנִים
וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מֵחָרָן׃
וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שָׂרַי ש׳
אִשְׁתּוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן אָחִיו׃ ב׳
וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכָשׁוּ ישנו בעלו
וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ ש׳
בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אַרְצָה׃ ג׳
כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן׃ ה׳
וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד
מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרֶה
וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ׃ ו׳ ב׳
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר׃
לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ
הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ׃ ז׳
לַיהוָה הַנִּרְאֶה אֵלָיו׃ וַיַּעְתֵּק
מִשָּׁם הָהָרָה מִקֶּדֶם לְבֵית׃
אֵל וַיֵּט אָהֳלֹה בֵּית אֵל מִיָּם׃ ד׳ ב׳
וְהָעַי מִקֶּדֶם וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ׃ ח׳
לַיהוָה וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃
וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ

הַנֶּגְבָּה׃
וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד ט׳
אַבְרָם מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם׃ ט׳
כִּי כָבֵד הָרָעָב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא י׳
מִצְרַיְמָה וַיֹּאמֶר אֶל שָׂרַי
אִשְׁתּוֹ הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי
אִשָּׁה יְפַת מַרְאֶה אָתְּ׃ וְהָיָה
כִּי יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִיִּם י׳
וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ
אֹתִי וְאֹתָךְ יְחַיּוּ׃ אִמְרִי נָא ב׳ ישנו בעלו
אֲחֹתִי אָתְּ לְמַעַן יִיטַב לִי
בַּעֲבוּרֵךְ וְחָיְתָה נַפְשִׁי׃ י״ב
בִּגְלָלֵךְ׃ וַיְהִי כְּבוֹא אַבְרָם
מִצְרַיְמָה וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִיִּם כ״ה
אֶת הָאִשָּׁה כִּי יָפָה הִוא מְאֹד׃
וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי׃ ד׳ ו׳ ק׳
פַּרְעֹה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל ט׳
פַּרְעֹה וַתֻּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית
פַּרְעֹה׃ וְלְאַבְרָם הֵיטִיב
בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי לוֹ צֹאן וּבָקָר
וַחֲמֹרִים וַעֲבָדִים
וּשְׁפָחֹת וַאֲתֹנֹת וּגְמַלִּים׃
וַיְנַגַּע יְהוָה אֶת פַּרְעֹה נְגָעִים גְּדֹלִים וְאֶת בֵּיתוֹ עַל
דְּבַר שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם׃ י״ד
וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְאַבְרָם

וַיֹּאמֶר מַה זֹּאת עָשִׂיתָ
לִּי לָמָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִּי׃ כ״ה
אֲשֶׁתְּךָ הִוא׃ לָמָּה אָמַרְתָּ
אֲחֹתִי הִוא וָאֶקַּח אֹתָהּ
לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה כ״ו
אִשְׁתְּךָ קַח וָלֵךְ׃ וַיְצַו עָלָיו ד״ב
פַּרְעֹה אֲנָשִׁים וַיְשַׁלְּחוּ׳
אֹתוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר לוֹ׃ וַיַּעַל אַבְרָם מִן ד׳ בתחילה
מִצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל
אֲשֶׁר לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנֶּגְבָּה׃ ד״ב
וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בַּמִּקְנֶה
בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב׃ וַיֵּלֶךְ לְמַסָּעָיו ב׳ ממזרח ועד עבר
מִנֶּגֶב וְעַד בֵּית אֵל׃ עַד
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיָה שָׁם ד׳ בראשון
אָהֳלוֹ בַּתְּחִלָּה בֵּין בֵּית אֵל ק׳
וּבֵין הָעַי׃ אֶל מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ ט׳
אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם בָּרִאשֹׁנָה
וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם ל׳
יְהוָה׃ וְגַם לְלוֹט הַהֹלֵךְ אֶת
אַבְרָם הָיָה צֹאן וּבָקָר׃ י״א
וְאֹהָלִים׃ וְלֹא נָשָׂא אֹתָם ב׳ דרוש משרים
הָאָרֶץ לָשֶׁבֶת יַחְדָּו כִּי הָיָה
רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכְלוּ לָשֶׁבֶת ב׳ אולי יחדיו
יַחְדָּו׃ וַיְהִי רִיב בֵּין רֹעֵי׳ ל׳
מִקְנֵה אַבְרָם וּבֵין רֹעֵי ש׳
מִקְנֵה לוֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי

אז ישב בארץ ויאמר
אברם אל לוט אל נא תהי
מריבה בינו ובינך ובין רעי
ובין רעיך כי אנשים אחים
אנחנו הלא כל הארץ
לפניך הפרד נא מעליו אם
השמאל ואימנה ואם ימין
הימין ואשמאילה וישא
לוט את עיניו וירא את
כל ככר הירדן כי כלה
משקה לפני שחת יהוה
את סדם ואת עמרה כגן
יהוה כארץ מצרים באכה
צער ויבחר לו לוט את
כל ככר הירדן ויסע לוט
מקדם ויפרדו איש מעל
אחיו אברם ישב בארץ
כנען ולוט ישב בערי
הככר ויאהל עד סדם
ואנשי סדם רעים וחטאים
ליהוה מאד ויהוה אמר
אל אברם אחרי הפרד
לוט מעמו שא נא עיניך
וראה מן המקום אשר
אתה שם צפנה ונגבה
וקדמה וימה כי את כל
הארץ אשר אתה רואה

לך אתננה ולזרעך עד
עולם ושמתי את זרעך
כעפר הארץ אשר אם
יוכל איש למנות את עפר
הארץ גם זרעך ימנה
קום התהלך בארץ לרחבה
ולארכה כי לך
אתננה ויאהל אברם
ויבא וישב באלני ממרא
אשר בחברון ויבן שם
מזבח ליהוה
ויהי בימי אמרפל מלך
שנער אריוך מלך אלסר
כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים עשו
מלחמה את ברע מלך
סדם ואת ברשע מלך
עמרה שנאב מלך אדמה
ושמאבר מלך צבויים
והמלך בלע היא צוער כל
אלה חברו אל עמק
השדים הוא ים המלח
שתים עשרה שנה עבדו
את כדרלעמר ושלש
עשרה שנה מרדו
וכארבע עשרה שנה בא
כדרלעמר והמלכים אשר

אתו ויכו את רפאים
בעשתרת קרנים ואת
הזוזים בהם ואת האימים
בשוה קריתים ואת
החרי בהרם שעיר עד
אילפארן אשר על
המדבר ושבו ויבאו אל
עין משפט הוא קדש ויכו
את כל שדה העמלקי
וגם את האמרי הישב
בחצצן תמר ויצא מלך
סדם ומלך עמרה ומלך
אדמה ומלך צבויים ומלך
בלע הוא צוער ויערכו
אתם מלחמה בעמק
השדים את כדרלעמר
מלך עילם ותדעל מלך
גוים ואמרפל מלך שנער
ואריוך מלך אלסר
ארבעה מלכים את החמשה
ועמק השדים באר בארות
חמר ונסו מלכי סדם עמרה
ויפלו שמה והנשארים
הרה נסו ויקחו את כל
רכש סדם ועמרה ואת כל
אכלם וילכו ויקחו את
לוט ואת רכשו בן אחי

אשכל ה׳ יקר. ורבא יקרא בלעזי אשר ראוי לו חנשריו ויבאו עד ינקל אשכל ויברכו משם אשכל הכפר הזה לו: ס:
ויש ז׳ ופלני עדיקי מלך שלם ובנו וסבן בר מסטרא ורייה כבוד ובכל ויחזק את עזויתיה לבנייה ואמרו לחם ומלו דרות
ויחס חזוק הראשונים: ס:

נשבוה ג׳ וישמעו אחיו ומיד אז נשבו בני בשבה עמיר יהוה. ס:

אברם וילכו וחוא׳ ישב
בסדם׳ ובא הפליט ויגד
לאברם העברי והוא שכן
באלני ממרא האמרי אחי
אשכל ואחי ענר והם בעלי
ברית אברם׳ וישמע׳ כי
אברם כי נשבה אחיו וירק
את חניכיו ילידי ביתו שמנה
עשר ושלש מאות וירדף
עד דן׳ ויחלק עליהם לילה
הוא ועבדיו ויכם וירדפם
עד חובה אשר משמאל
לדמשק׳ וישב את כל הרכש
הרכש וגם אתלוט אחיו
ורכשו׳ השיב וגם׳ את
הנשים ואת העם׳ ויצא
מלך סדם לקראתו אחרי
שובו מהכות את כדרלעמר
ואת המלכים אשר׳ אתו
אל עמק שוה הוא עמק
המלך׳ ומלכי צדק מלך
שלם הוציא לחם ויין והוא
כהן לאל עליון ויברכהו
ויאמר ברוך אברם׳ לאל
עליון קנה שמים וארץ
וברוך אל עליון אשר מגן
צריך בידך ויתן לו מעשר
מכל׳ ויאמר מלך סדם
אל אברם תן לי הנפש
והרכש קח לך׳ ויאמר
אברם אל מלך סדם׳ אם
הרימותי ידי אל יהוה אל
עליון קנה שמים וארץ׳
אם מחוט ועד שרוך נעל
ואם אקח מכל אשר לך
ולא תאמר אני העשרתי
את אברם׳ בלעדי רק
אשר אכלו הנערים וחלק
האנשים אשר הלכו אתי
ענר אשכל וממרא׳ הם
יקחו חלקם׳

אחר הדברים האלה
היה דבר יהוה אל אברם
במחזה לאמר אל תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך
הרבה מאד׳ ויאמר אברם
אדני יהוה מה תתן לי ואנכי
הולך ערירי ובן משק ביתי
הוא דמשק אליעזר׳ צ
ויאמר אברם הן לי׳ לא
נתתה זרע והנה בן ביתי
יורש אתי׳ והנה דבר יהוה
אליו לאמר לא יירשך זה
כי אם אשר יצא ממעיך

הוא יירשך׳ ויוצא אתו
החוצה ויאמר הבט נא
השמימה וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אתם׳ ו
ויאמר לו כה יהיה זרעך
והאמן ביהוה ויחשבה לו
צדקה׳ ויאמר אליו אני
יהוה אשר הוצאתיך מאור
כשדים לתת לך את הארץ
הזאת לרשתה׳ ויאמר
אדני יהוה במה אדע כי
אירשנה׳ ויאמר אליו ל
קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש
ותר וגוזל׳ ויקח לו את כל
אלה ויבתר אתם בתוך
ויתן איש בתרו לקראת
רעהו ואת הצפר לא בתר
בתר׳ וירד העיט על
הפגרים׳ וישב אתם אברם
ויהי השמש לבוא ו
ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה
נפלת עליו׳ ויאמר לאברם
ידע תדע כי גר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות

שנה׃ וגם אתחגוי אשר
יעבדון אנכי ואחריכן
יצאו ברכש גדול׃ ואתה
תבוא אל אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה׃ ודור
רביעי ישובו הנה כי לא־
שלם עון האמרי עד הנה׃
ויהי השמש באה ועלטה
היה והנה תנור עשן ולפיד
אש אשר עבר בין הגזרים
האלה׃ ביום ההוא כרת׃
יהוה את אברם ברית לאמר
לזרעך נתתי את הארץ
הזאת מנהר מצרים עד־
הנהר הגדל נהר פרת׃ את
הקיני ואת הקניזי ואת
הקדמני׃ ואת החתי ואת
הפרזי׃ ואת הרפאים׃ ואת
האמרי׃ ואת הכנעני׃ ואת
הגרגשי׃ ואת היבוסי׃
ושרי אשת אברם
לא־ילדה לו ולה שפחה
מצרית׃ ושמה הגר׃ ותאמר
שרי אל־אברם׃ הנה־נא
עצרני יהוה מלדת בא־נא
אל־שפחתי אולי אבנה
ממנה׃ ושמע אברם לקול

שרי׃ ותקח שרי אשת
אברם את־הגר המצרית
שפחתה מקץ עשר שנים
לשבת אברם בארץ כנען
ותתן את־הגר לאברם אישה
לו לאשה׃ ויבא אל־הגר
ותהר ותרא כי הרתה ותקל
גברתה בעיניה׃ ותאמר
שרי אל־אברם חמסי׃ ל
עליך אנכי נתתי שפחתי
בחיקך ותרא כי הרתה
ואקל בעיניה׃ ישפט יהוה
בינו ובינך׃ ויאמר אברם
אל־שרי הנה שפחתך
בידך עשי לה הטוב בעיניך
ותענה שרי ותברח מפניה׃
וימצאה מלאך יהוה על־
עין המים במדבר על־העין
בדרך שור׃ ויאמר הגר
שפחת שרי אימזה באת
ואנה תלכי׃ ותאמר מפני
שרי גברתי אנכי ברחת׃
ויאמר לה מלאך יהוה
שובי אל־גברתך והתעני
תחת ידיה׃ ויאמר לה מלאך
יהוה הרבה ארבה
את־זרעך ולא יספר מרב׃

ויאמר לה מלאך יהוה
הנך הרה וילדת בן וקראת
שמו ישמעאל כי־שמע
יהוה אל־עניך׃ והוא יהיה
פרא אדם ידו בכל־וידי כל
בו ועל־פני כל־אחיו ישכן׃
ותקרא שם־יהוה הדבר
אליה אתה אל־ראי כי׃
אמרה הגם הלם ראיתי
אחרי ראי׃ על־כן קרא
לבאר באר לחי־ראי הנה
בין־קדש ובין־ברד׃ ותלד
הגר לאברם בן ויקרא׃
אברם שם־בנו אשר־ילדה
הגר ישמעאל׃ ואברם בן
שמנים שנה ושש שנים
בלדת־הגר את־ישמעאל
לאברם׃ ויהי אברם
בן־תשעים שנה ותשע
שנים ויראה יהוה אל־אברם
ויאמר אלו אני אל שדי׃
התהלך לפני והיה תמים׃
ואתנה בריתי בינו ובינך
וארבה אותך במאד מאד׃
ויפל אברם על־פניו וידבר
אתו אלהים לאמר׃ אני
הנה בריתי אתך והיית לאב

חמון גוים ולא יקרא
עוד את שמך אברם כי
והיה שמך אברהם כי אב
המון גוים נתתיך והפרתי
אתך במאד מאד ונתתיך
לגוים ומלכים ממך יצאו
והקימתי את בריתי ביני
וביניך ובין זרעך אחריך
לדרתם לברית עולם להיות
לך לאלהים ולזרעך אחריך
ונתתי לך ולזרעך אחריך
את ארץ מגריך את כל
ארץ כנען לאחזת עולם
והייתי להם לאלהים
ויאמר אלהים אל אברהם
ואתה את בריתי תשמר
אתה וזרעך אחריך לדרתם
זאת בריתי אשר תשמרו
ביני וביניכם وביין זרעך
אחריך המול לכם כל זכר
ונמלתם את בשר ערלתכם
והיה לאות ברית ביני וביניכם
וכן שמנת ימים ימול לכם
כל זכר לדרתיכם יליד בית
ומקנת כסף מכל בן נכר
אשר לא מזרעך הוא
הימול ימול יליד ביתך ומ
ומקנת כסף והיתה בריתי
בבשרכם לברית עולם
וערל זכר אשר לא ימול
את בשר ערלתו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה את
בריתי הפר ויאמר
אלהים אל אברהם שרי
אשתך לא תקרא את ש
שמה שרי כי שרה שמה
וברכתי אתה וגם נתתי ממנה
לך בן וברכתיה והיתה ל
לגוים מלכי עמים ממנה
יהיו ויפל אברהם על פניו
ויצחק ויאמר בלבו הלבן
מאה שנה יולד ואם שרה
בת תשעים שנה תלד
ויאמר אברהם אל האלהים
לו ישמעאל יחיה לפניך
ויאמר אלהים אבל שרה
אשתך ילדת לך בן וקראת
את שמו יצחק והקמתי
את בריתי אתו לברית
עולם לזרעו אחריו
ולישמעאל שמעתיך
הנה ברכתי אתו והפרתי
אתו והרביתי אתו במאד
מאד שנים עשר נשיאם
יוליד ונתתיו לגוי גדול ואת
בריתי אקים את יצחק
אשר תלד לך שרה למועד
הזה בשנה האחרת ויכל
לדבר אתו ויעל אלהים
מעל אברהם ויקח
אברהם את ישמעאל
בנו ואת כל יליד
ואת כל מקנת כספו כל
זכר באנשי בית אברהם
וימל את בשר ערלתם
בעצם היום הזה כאשר
דבר אתו אלהים ואברהם
בן תשע עשרה שנה
בהמלו בשר ערלתו
וישמעאל בנו בן שלש
עשרה שנה בהמלו את
בשר ערלתו בעצם היום
הזה נמול אברהם וישמעאל
בנו וכל אנשי ביתו יליד
בית ומקנת כסף מאת בן
נכר נמלו אתו
וירא אליו יהוה באלני ממרא
והוא ישב פתח האהל כחם
היום וישא עינו וירא והנה
שלשה אנשים נצבים

ע֗ל ו֣יו֭ר֑ א֣נ֣ו֣ ל֣ר֣ אל
מ֣פ֣תו֣ ו֣אור ו֣ישתחו
ל֣ר֣ו֣ ו֣יאמר אדני אם
נא מצאתי חן בעיניך אל
נא תעבר מעל עבדך
ו֣קח־נא מעט־מים ורחצו
רגליכם והשענו תחת ה
עץ ואקחה פת לחם וסעדו
לבבכם אחר תעברו כי־על
כן עברתם על־עבדכם
ו֣יאמרו כן תעשה כאשר
דברת ומהר אברהם
האהלה אל שרה ויאמר
מהרי שלש סאים קמח
סלת לושי ועשי עגות
ואל־הבקר רץ אברהם ל
ו֣יקח בן־בקר רך וטוב ו֣יתן
אל הנער ו֣ימהר לעשות
אתו ו֣יקח חמאה וחלב
בן־הבקר אשר עשה ו֣יתן
לפניהם והוא עמד עליהם
תחת העץ ו֣יאכלו ו֣יאמרו
אליו איה שרה אשתך
ו֣יאמר הנה באהל ו֣יאמר
שוב אשוב אליך כעת
חיה והנה־בן לשרה אשתך
ושרה שמעת פתח האהל

והוא אחריו ואברהם
ושרה זקנים באים בימים
חדל להיות לשרה ארח
כנשים ותצחק שרה אל
בקרבה לאמר אחרי בלתי
היתה לי עדנה ואדני זקן
ו֣יאמר יהוה אל אברהם
למה זה צחקה שרה לאמר
האף אמנם אלד ואני
זקנתי היפלא מיהוה דבר
למועד אשוב אליך כעת
חיה ולשרה בן ותכחש
שרה לאמר לא צחקתי
כי יראה ו֣יאמר לא כי
צחקת ו֣יקמו משם אנשים
ו֣ישקיפו על־פני
סדם ואברהם הלך עמם
לשלחם ו֣יהוה אמר
המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה ואברהם
היו יהיה לגוי גדול ועצום
ו֣נברכו בו כל־גוי הארץ
כי ידעתיו למען אשר
יצוה את־בניו ואת־ביתו
אחריו ושמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומשפט
למען הביא יהוה על

אברהם את אשר דבר
עליו ו֣יאמר יהוה ו֣צעקת
סדם ועמרה כי־רבה
כי כבדה מאד ארדה נא
ואראה הכצעקתה הבאה
אלי עשו כלה ואם לא
אדעה ו֣יפנו משם האנשים
ו֣ילכו סדמה ואברהם עודנו
עמד לפני יהוה ו֣יגש אברהם
ו֣יאמר האף תספה צדיק
עם־רשע אולי יש חמשים
צדיקם בתוך העיר האף
תספה ולא תשא למקום
למען חמשים הצדיקם
אשר בקרבה חלילה לך
מעשות כדבר הזה להמית
צדיק עם־רשע והיה כ
הצדיק כרשע חלילה לך
השפט כל־הארץ לא יעשה
משפט ו֣יאמר יהוה אם
אמצא בסדם חמשים
צדיקם בתוך העיר ונשאתי
לכל־המקום בעבורם
אברהם ו֣יאמר הנה־נא
הואלתי לדבר אל אדני
ואנכי עפר ואפר אולי
יחסרו חמשים הצדיקם

ד׳ ארבעים ג׳ בעבור ד׳ עשרים נגד ד׳ עשרים
לעמוד בני ישראל בשנת ד׳ ארבעים למלכותו ס׳

ד׳ עשרים א׳ בעבור ד׳ עשרים נגד ד׳ עשרים
אשר לחצו לחזקיאל ד׳ עשרים : ס׳

וישכימו ג׳ וישכימו והלכו לדרכם חזר
מחר לדרכם וישכימו בבקר ואור לבקר : ס׳

חמשה חתשחית בחמשה
את כלה עיר ויאמר לא
אשחית אם אמצא שם
ארבעים וחמשה ויסף ע
עוד לדבר אליו ויאמר
אולי ימצאון שם ארבעים
ויאמר לא אעשה בעבור
הארבעים ויאמר אלנא
יחר לאדני וארברה אולי
ימצאון שם שלשים ע
ויאמר לא אעשה אם
אמצא שם שלשים ע
ויאמר הנה נא חוללתי לד
לדבר אל אדני אולי ימצאון
שם עשרים ויאמר לא
אשחית בעבור העשרים
ויאמר אל נא יחר לאדני
וארברה אך הפעם אולי
ימצאון שם עשרה ויאמר
לא אשחית בעבור העשרה
וילך יהוה כאשר כלה ל
לדבר אל אברהם ואברהם
שב למקומו ובאו שני
המלאכים סדמה בערב ג
ולוט ישב בשער סדם וירא
לוט ויקם לקראתם ע
וישתחו אפים ארצה ויאמר

חנה נא אדני סורו נא אל
בית עבדכם ולינו ורחצו
רגליכם והשכמתם והלכתם
לדרככם ויאמרו לא כי
ברחוב נלין ויפצר בהם מאד
ויסרו אליו ויבאו אל ביתו
ויעש להם משתה ומצות
אפה ויאכלו טרם ישכבו
ואנשי העיר אנשי סדם
נסבו על הבית מנער ועד
זקן כל העם מקצה ויקראו
אל לוט ויאמרו לו איה
האנשים אשר באו אליך
הלילה הוציאם אלינו
ונדעה אתם ויצא אליהם
לוט הפתחה והדלת סגר
אחריו ויאמר אל נא אחי
תרעו הנה נא לי שתי בנות
אשר לא ידעו איש אוציאה
נא אתהן אליכם ועשו להן
כטוב בעיניכם רק לאנשים
האל אל תעשו דבר כי על
כן באו בצל קרתי ויאמרו
גש הלאה ויאמרו האחד
בא לגור ושפט שפוט
עתה נרע לך מהם ויפצרו
באיש בלוט ונגשו

לשבר הדלת וישלחו
האנשים את ידם ויביאו
את לוט אליהם הביתה ואת
הדלת סגרו ואת האנשים
אשר פתח הבית הכו בסנורים
מקטן ועד גדול ויאלאו
למצא הפתח ויאמרו
האנשים אל לוט עד מי לך
פה חתן ובניך ובנתיך וכל
אשר לך בעיר הוצא מן
המקום כי משחתים
אנחנו את המקום הזה כי
גדלה צעקתם את פני יהוה
וישלחנו יהוה לשחתה
ויצא לוט וידבר אל חתניו
לקחי בנתיו ואמר קומו
צאו מן המקום הזה כי
משחית יהוה את העיר
ויהי כמצחק בעיני חתניו
וכמו השחר עלה ויאיצו
המלאכים בלוט לאמר
קום קח את אשתך ואת
שתי בנתיך הנמצאת פן
תספה בעון העיר ויתמהמה
ויחזיקו האנשים בידו וביד
אשתו וביד שתי בנתיו
בחמלת יהוה עליו ויצאהו

ואת שתי ג׳ וכמו ד׳ ושחר עלה ויקבר בלוח הזא ואת שתי קצות חבורה ד׳ על ד׳ ידיו בן ד׳ ויקרב את ג׳ הנאנשים ואל
בלוח ד׳ ; ויפגעו ב׳ ויפגעו באיש בלוח ויפגעו : ג׳ ובמקרא ובנותיו ג׳ : אמרו ד׳ האנשים ראה מחר ד׳ ובנותיו
אשקע ב׳ בעבר ראנה : ס׳

גדלה ג׳ מי גדלה עונקיהם ומי גדלה אשר בידם
נפשם : ס׳ בהנחיה ג׳ פשוט חביל ד׳ ראית ראה ד׳ ;
ב׳ בדו : ס׳

ויחזיק ה׳ אלהיכם אחריך ואל תעמדו לפני וכו׳ ואני אמן ועמל ומכיר ומכירו בגדיו ראויים כי אשר עמדו לפני
רקע עונך וכו׳ ס: פרעה לי חסר בא ויעיד הזאת קיבוץ ב בר ומרמים מקרי מעבר ורדיד ראשו וקרעו
אמל ה לשון חול ונודנא לו שוכי ויחפר אות בדרכיו ומרבדיו אזנו ריח בי אות כי חדש עבות לנו שמחה ריח ונשלח
אלהיקל כי ויחזיר איש שבע: ס:

ויצא ב פרש רבא ומימנו אשמרא בלילה שבון
הלוראאוכ: ס: בדרך ב ויעש עד בדרך בל ו:

ויתחזו מחוץ לעיר: ויהי
כחו עיאם אתם החוץ עה ש
ויאמר המלט על נפשך
אל תביט אחריך ואל
תעמד בכל הככר החרה
המלט פן תספה: ויאמר
לוט אל נא אדני ש
הנה נא מצא עבדך חן ל
בעינך ותגדל חסדך אשר
עשית עמדי להחיות את
נפשי ואנכי לא אוכל ל
להמלט ההרה פן תדבקני
הרעה ומתי: הנה נא העיר
הזאת קרבה לנוס שמה ב
והיא מצער אמלטה נא
שמה הלא מצער הוא
ותחי נפשי: ויאמר אליו
הנה נשאתי פניך גם לדבר
הזה לבלתי הפכי את ל
העיר אשר דברת מהר
המלט שמה כי לא אוכל
לעשות דבר עד באך ש
שמה על כן קרא שם ש
העיר צוער: השמש יצא
על הארץ ולוט בא צערה
ויהוה המטיר על סדם ועל
עמרה גפרית ואש מאת

יהוה מן השמים: ויהפך
את הערים האל ואת כל
הככר ואת כל יושבי הערים
וצמח האדמה: ותבט א
אשתו מאחריו ותהי נציב
מלח: וישכם אברהם ל
בבקר אל המקום אשר
עמד שם את פני יהוה: ש
וישקף על פני סדם ועמרה
ועל כל פני ארץ הככר
וירא והנה עלה קיטר
הארץ כקיטר הכבשן:
ויהי בשחת אלהים את
ערי הככר ויזכר אלהים
את אברהם וישלח את
לוט מתוך ההפכה בהפך
את הערים אשר ישב בהן
לוט: ויעל לוט מצער ש
וישב בהר ושתי בנתיו ש
עמו כי ירא לשבת בצער
וישב במערה הוא ושתי
בנתיו: ותאמר הבכירה אל
צעירה אבינו זקן ואיש
אין בארץ לבוא עלינו
דרך כל הארץ: לכה נא ש
נשקה את אבינו יין ש
ונשכבה עמו ונחיה מאבינו

זרע: ותשקין את אביהן
יין בלילה ההוא ותבא הבכירה
ותשכב את אביה ולא ידע
בשכבה ובקומה: ויהי ש
ממחרת ותאמר הבכירה
אל צעירה הן שכבתי ש
אמש את אבי נשקנו יין
גם הלילה ובאי שכבי עמו
ונחיה מאבינו זרע: ותשקין
גם בלילה ההוא את אביהן
יין ותקם הצעירה ותשכב
עמו ולא ידע בשכבה ש ל
ובקומה: ותהרין שתי בנות
לוט מאביהן: ותלד ש
הבכירה בן ותקרא שמו
מואב הוא אבי מואב עד
היום: והצעירה גם הוא ל
ילדה בן ותקרא שמו בן עמי
הוא אבי בני עמון עד היום
ויסע משם אברהם
ארצה הנגב וישב בין קדש
ובין שור ויגר בגרר: ויאמר
אברהם אל שרה אשתו ש
אחתי הוא וישלח אבימלך
מלך גרר ויקח את שרה:
ויבא אלהים אל אבימלך
בחלום הלילה ויאמר לו הנך

ולא ר״ע ר״א וס אמרתן וכשקין ארא אביהן וחבריו ולא ר״ע בר״ח ר״ע בב׳ אשרי לו מיריקן. ולא ידע ה שם: ונשאו שתי ולא ידע אישראל קרבן ולא ר״ע בר״ע
שנשרו אזן ש׳ ס׳ ד שבדרלא ידע בירפאים ולא ר״ע בבפשרזאדי. ס: ושחיד ב תיחד מאבינו ר״ע ר״ע ו׳ ושחד ס״ים. בב׳ ס. אמרי ר״ע ב שבשבי לבקר ארא ר״ע ואיחשבשבי: ס:

מת

מת על־חמשה אשר
לקחת והוא בעלת־בעל׃
ואבימלך לא קרב אליה
ויאמר אדני הגוי גם־צדיק
תהרג׃ הלא־הוא אמר לי
אחתי הוא והיא גם־הוא
אמרה אחי־הוא בתם־לבבי
ובנקיון כפי עשיתי זאת׃
ויאמר אלהים אל־
החלום גם אנכי ידעתי כי
בתם־לבבך עשית זאת
ואחשך גם אנכי אותך
מחטוא לי על־כן לא־נתתיך
לנגע אליה׃ ועתה השב
אשת האיש כי־נביא הוא
ויתפלל בעדך וחיה ואם־
אינך משיב דע כי־מות תמות
אתה וכל־אשר־לך׃
וישכם אבימלך בבקר
ויקרא לכל־עבדיו וידבר
את כל־הדברים האלה
באזניהם ויירא האנשים
מאד׃ ויקרא אבימלך לאברהם
ויאמר לו מה־עשית לנו
ומה חטאתי לך כי־הבאת
עלי ועל־ממלכתי חטאה
גדלה מעשים אשר לא

ועשו עשית עמדי׃ ויאמר
ויאמר אבימלך אל־
אברהם מה־ראיתה כי עשית
את־הדבר הזה׃ ויאמר אל
אברהם כי אמרתי רק אין
יראת אלהים במקום הזה
והרגוני על־דבר אשתי׃ ל
וגם אמנה אחתי בת־אבי
הוא אך לא בת־אמי ותהי
לי לאשה׃ והי כאשר הועיאו
אתי אלהים מבית אבי׃ ו
ואמר לה זה חסדך אשר
תעשי עמדי אל כל־המקום
אשר נבוא שמה אמרי־לי
אחי הוא׃ ויקח אבימלך
צאן ובקר ועבדים ושפחות
ויתן לאברהם וישב לו את
שרה אשתו׃ ויאמר אל־
אבימלך הנה ארצי לפניך
בטוב בעיניך שב׃ ולשרה
אמר הנה נתתי אלף כסף
לאחיך הנה הוא־לך כסות
עינים לכל אשר אתך ואת
כל ונכחת׃ ותפלל אברהם
אל־האלהים וירפא אלהים
את־אבימלך ואת־אשתו
ואמהותיו וילדו׃ כי עצר

עצר יהוה בעד כל־רחם ל
לבית אבימלך על־דבר
שרה אשת אברהם׃
ויהוה פקד את־שרה
כאשר אמר ויעש יהוה ל
לשרה כאשר דבר׃ ותהר
ותלד שרה לאברהם בן ל
לזקניו למועד אשר דבר
אתו אלהים׃ ויקרא אברהם
את־שם־בנו הנולד לו אשר
ילדה לו שרה יצחק׃ וימל
אברהם את־יצחק בנו בן־
שמנת ימים כאשר צוה
אתו אלהים׃ ואברהם בן
מאת שנה בהולד לו את
יצחק בנו׃ ותאמר שרה
צחק עשה לי אלהים כל־
השמע יצחק לי׃ ותאמר
מי מלל לאברהם היניקה
בנים שרה כי־ילדתי בן ל
לזקניו׃ ויגדל הילד ויגמל
ויעש אברהם משתה ל
גדול ביום הגמל את־יצחק
ותרא שרה את־בן־הגר ל
המצרית אשר־ילדה לו ל
לאברהם מצחק׃ ותאמר
לאברהם גרש האמה ה

ואת בנה ב. בראשו הראמוד הזאמרת ואת בנה ראות בנה אמרת השבעה בחיקרי: ס. וכשב הב ושימנהון ויגלה ב בו
וכשימנו וחלה ומרה על דרך וכמבטסה וכשב בארצן בי הרבראה וחסנן ושחלפה לממבו את המחנה חלקי צריכים: ס:

וכשולה ב. וכשולה אחר הילדי וכשולה אשה
אחרת וכשולה אמה יאמרוך: ס:

הזאתו את בנה כי לא
ירשבן האמה הזאת עם
בני עם יצחק: וירע
הדבר מאד בעיני אברהם
על אודת בנו: ויאמר
אלהים אל אברהם אל
ירע בעיניך על הנער
ועל אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה ש
שמע בקלה כי ביצחק
יקרא לך זרע: וגם את
בן האמה לגוי אשימנו
כי זרעך הוא: וישכם
אברהם בבקר ויקח
לחם וחמת מים ויתן אל
הגר שם על שכמה ש
ואת הילד וישלחה ותלך
ותתע במדבר באר שבע
ויכלו המים מן החמת
ותשלך את הילד תחת
אחד השיחם: ותלך ש
ותשב לה מנגד הרחק
כמטחוי קשת כי אמרה
אל אראה במות הילד
ותשב מנגד ותשא את
קלה ותבך: וישמע אל
אלהים את קול הנער
ויקרא מלאך אלהים
אל הגר מן השמים ש מן
ויאמר לה מה לך הגר אל
תיראי כי שמע אלהים
אל קול הנער באשר הוא
שם: קומי שאי את הנער
והחזיקי את ידך בו כי לגוי
גדול אשימנו: ויפקח
אלהים את עיניה ותרא
באר מים ותלך ותמלא
את החמת מים ותשק את
הנער: ויהי אלהים את
הנער ויגדל וישב במדבר
ויהי רבה קשת: וישב
במדבר פארן ותקח לו
אמו אשה מארץ מצרים:

ויהי בעת ההוא ויאמר
אבימלך ופיכל שר צבאו
אל אברהם לאמר אלהים
עמך בכל אשר אתה ש
עשה: ועתה השבעה לי
באלהים הנה אם תשקר
לי ולנני ולנכדי כחסד ש
אשר עשיתי עמך תעשה
עמדי ועם הארץ אשר
גרתה בה: ויאמר אברהם
אנכי אשבע: והוכח ש
אברהם את אבימלך ש
על אדות באר המים ש
אשר גזלו עבדי אבימלך:
ויאמר אבימלך לא ידעתי
מי עשה את הדבר הזה
וגם אתה לא הגדת לי
וגם אנכי לא שמעתי ר
בלתי היום: ויקח אברהם
צאן ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית: ויצב
אברהם את שבע כבשת
הצאן לבדהן: ויאמר
אבימלך אל אברהם ש
מה הנה שבע כבשות ל
האלה אשר הצבת ל
לבדנה: ויאמר כי את
שבע כבשות תקח מידי
בעבור תהיה לי לעדה כי
חפרתי את הבאר הזאת:
על כן קרא למקום ההוא
באר שבע כי שם נשבעו
שניהם: ויכרתו ברית ש
בבאר שבע ויקם אבימלך
ופיכל שר צבאו וישבו
ארצה פלשתים: ויטע
אשל בבאר שבע ויקרא

ובב אשר ב. ובב אשר לא הגדיל לי ובב אחר
ידעתי ובב אשר ומיין אחר בחיי: ס:

ובב אנכי לא ובב אנכי לא שמעתי בלשון ארם ובב אנכי מבטני מכבר ובב אנכי הישראלי ובב אנכי שמעתי ישראל
ובב אנכי אעשה אוכסנו: ס. לעדה ב בעבור ומריור לי לעדה חמר ואמרן הזאת ב בו: ס. הישבעתי לי באלהים ב
ועמדי ואמרי אלהי ידי הזמרי: ס:

שם בשם ויקרא אל עולם׃
ויגר אברהם בארץ פלשתים
ימים רבים׃
ויהי אחר הדברים האלה
והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם הנני׃
ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק
ולך לך אל ארץ המריה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך׃ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו
וילקח את שני נעריו אתו
ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים׃
ביום השלישי וישא
אברהם את עיניו וירא
את המקום מרחק׃
ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור
ואנוכי והנער נלכה עדה
ונשתחוה ונשובה אליכם׃
ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו׃ ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה לעלה׃
ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני׃
ויאמר הנני בני׃ ויאמר קח נא את בנך את יחידך
אשר אהבת את יצחק׃
ולך לך אל ארץ המריה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך׃ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו
וילקח את שני נעריו אתו
ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים׃
ביום השלישי וישא
אברהם את עיניו וירא
את המקום מרחק׃
ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור
ואנוכי והנער נלכה עדה
ונשתחוה ונשובה אליכם׃
ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו׃ ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני׃ ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה לעלה׃
ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני׃
ויאמר הנני בני׃ ויאמר קח נא את בנך את יחידך
אשר אהבת את יצחק׃
ולך לך אל ארץ המריה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך׃ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו
וילקח את שני נעריו אתו
ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים׃
ביום השלישי וישא
אברהם את עיניו וירא
את המקום מרחק׃
ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור
ואנוכי והנער נלכה עדה
ונשתחוה ונשובה אליכם׃
ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו׃ ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני׃ ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה לעלה׃
ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני׃
ויאמר הנני בני׃ ויאמר קח נא את בנך את יחידך
אשר אהבת את יצחק׃
ולך לך אל ארץ המריה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך׃ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו
וילקח את שני נעריו אתו
ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים׃
ביום השלישי וישא
אברהם את עיניו וירא
את המקום מרחק׃
ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור
ואנוכי והנער נלכה עדה
ונשתחוה ונשובה אליכם׃
ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו׃ ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני׃ ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה לעלה׃
ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני׃
ויאמר הנני בני׃ ויאמר קח נא את בנך את יחידך
אשר אהבת את יצחק׃
ולך לך אל ארץ המריה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך׃ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו
וילקח את שני נעריו אתו
ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים׃
ביום השלישי וישא
אברהם את עיניו וירא
את המקום מרחק׃
ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור
ואנוכי והנער נלכה עדה
ונשתחוה ונשובה אליכם׃
ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו׃ ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני׃ ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה לעלה׃
ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני׃
ויאמר הנני בני׃ ויאמר קח נא את בנך את יחידך
אשר אהבת את יצחק׃
ולך לך אל ארץ המריה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך׃ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו
וילקח את שני נעריו אתו
ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים׃
ביום השלישי וישא
אברהם את עיניו וירא
את המקום מרחק׃
ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור
ואנוכי והנער נלכה עדה
ונשתחוה ונשובה אליכם׃
ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו׃ ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני׃ ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה לעלה׃
ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני׃
ויאמר הנני בני׃ ויאמר קח נא את בנך את יחידך
אשר אהבת את יצחק׃
ולך לך אל ארץ המריה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך׃ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו
וילקח את שני נעריו אתו
ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים׃
ביום השלישי וישא
אברהם את עיניו וירא
את המקום מרחק׃
ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור
ואנוכי והנער נלכה עדה
ונשתחוה ונשובה אליכם׃
ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו׃ ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני׃ ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה לעלה׃
ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני׃

ויאמר אברהם אל עבדו זקן בית
ביתו המשל בכל אשר לו שים
נא ידך תחת ירכי: ואשביעך
בה׳ אלהי השמים ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו:
כי אל ארצי ואל מולדתי תלך
ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר
העבד אליו אולי לא תאבה האשה
ללכת אחרי בארץ הזאת הרשב
אל ארץ אשר יצאת שם: ויאמר
אליו אברהם השמר לך פן תשיב
את בני שמה: ה׳ אלהי השמים
אשר לקחני מבית אבי ומארץ
מולדתי אשר דבר לי ואשר נשבע
לי לאמר לזרעך אתן את הארץ
הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך
ולקחת אשה לבני משם: ואם
לא תאבה האשה ללכת אחרי
ונקית מאלה הרק את בני
השב שמה: וישם העבד את ידו
תחת ירך אברהם אדניו וישבע
לו על הדבר הזה: ויקח העבד
עשרה גמלים מגמלי אדניו
וילך וכל טוב אדניו בידו
ויקם וילך ארם נהרים אל עיר
נחור: ויברך הגמלים מחוץ
לעיר אל באר המים לעת ערב
עת צאת השאבות: ויאמר
ה׳ אלהי אדני אברהם הקרה
נא לפני היום ועשה חסד עם
אדני אברהם: הנה אנכי נצב
על עין המים ובנות אנשי העיר
יצאות לשאב מים: והיה הנערה
אשר אמר אליה הטי נא כדך
ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך
אשפה אותה הכחת לעבדך
ליצחק ובה אדע כי עשית חסד
עם אדני אברהם: והיה הוא
טרם כלה לדבר והנה רבקה
יצאת אשר ילדה לבתואל בן
מלכה אשת נחור אחי אברהם
וכדה על שכמה: והנערה טבת
מראה מאד בתולה ואיש לא
ידעה ותרד העינה ותמלא כדה
ותעל: וירץ העבד לקראתה
ויאמר הגמיאי נא מעט מים
מכדך: ותאמר שתה אדני
ותמהר ותורד כדה על ידה
ותשקהו: ותכל להשקותו
ותאמר גם לגמליך אשאב עד
אם כלו לשתות: ותמהר
ותערה כדה אל השקת
ותרץ עוד אל הבאר לשאב
ותשאב לכל גמליו: והאיש
משתאה לה מחרש לדעת
השכיל ה׳ דרכו אם לא:
והיה כאשר כלו הגמלים לשתות
ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו
ושתי צמידים על ידיה עשרה
זהב משקלם: ויאמר בת מי
את הגידי נא לי היש בית אבי
מקום לנו ללון: ותאמר אליו
בת בתואל אנכי בן מלכה אשר
ילדה לנחור: ותאמר אליו גם
תבן גם מספוא רב עמנו גם
מקום ללון: ויקד האיש וישתחו
לה׳: ויאמר ברוך ה׳ אלהי
אדני אברהם אשר לא עזב חסדו
ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
נחני ה׳ בית אחי אדני:
ותרץ הנערה ותגד לבית אמה
כדברים האלה: ולרבקה אח
ושמו לבן וירץ לבן אל האיש
החוצה אל העין: והיה כראות
את הנזם וגם את הצמידים
על ידי אחתו וכשמעו את דברי
רבקה אחתו לאמר כה דבר
אלי בא אל האיש ויבא אל
הגמלים והנה עמד על הגמלים
על העין: ויאמר בא ברוך ה׳
למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי
הבית ומקום לגמלים: ויבא
האיש הבית ויפתח הגמלים
ותבן ומספוא לגמלים ומים
לרחץ רגליו ורגלי האנשים
אשר אתו: ויתן לחם לפניו
לאכל ויאמר לא אכל עד אם
דברתי דברי ויאמר דבר:
ויאמר עבד אברהם אנכי:
וה׳ ברך את אדני מאד
ויגדל ויתן לו צאן ובקר
וכסף וזהב ועבדים ושפחות
וגמלים וחמרים: ותלד שרה
אשת אדני בן לאדני אחרי
זקנתה ויתן לו את כל אשר
לו: והשבעני אדני לאמר
לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי יושב
בארצו: אם לא אל בית אבי
תלך ואל משפחתי ולקחת
אשה לבני: ואמר אל אדני
אולי לא תלך האשה אחרי:
ויאמר אלי ה׳ אשר התהלכתי
לפניו ישלח מלאכו אתך
והצלח דרכך ולקחת אשה
לבני מבית אבי ומשפחתי:
אז תנקה מאלתי כי תבא
אל משפחתי ואם לא יתנו
לך והיית נקי מאלתי:
ואבא היום על העין ואמרתי
ה׳ אלהי אדני אברהם אם
יש נא מצליח דרכי אשר
אנכי הלך עליה: הנה אנכי
נצב על עין המים והיה
העלמה היצאת לשאב ואמרתי
אליה השקיני נא מעט מים
מכדך: ואמרה אלי גם אתה
שתה וגם לגמליך אשאב
אותה הכינתה ה׳ לבן אדני:
אני טרם אכלה לדבר בלבבי
והנה רבקה יצאת אשר ילדה
לבתואל בן מלכה אשת נחור
אחי אברהם וכדה על שכמה:
ותרד העינה ותשאב ואמרתי
אליה שתי נא ותמהר ותורד
כדה מעלה עליה ותאמר שתה
וגם גמליך אשקה: ואשאל
אותה ואמר בת מי את
ותאמר בת בתואל בן נחור
אשר ילדה לו מלכה: ואשם
הנזם על אפה והצמידים
על ידיה: ואקד ואשתחו
לה׳ ואברך את ה׳ אלהי
אדני אברהם אשר הנחני
בדרך אמת לקחת את בת
אחי אדני לבנו: ועתה אם
חסד ואמת תעשון עם אדני
הגידו לי ואם לא הגידו לי
והסבתי על ימין או על שמאל:
ויען לבן ובתואל ויאמרו
מה׳ יצא הדבר לא נוכל
דבר אליך רע או טוב:
הנה רבקה לפניך קח ולך
ותהי אשת אדון בן לבן
כאשר דבר ה׳: ויהי כאשר
שמע עבד אברהם את דבריהם
ישתחו ארצה לה׳: ויוצא
העבד כלי כסף וכלי זהב
ובגדים ויתן לרבקה ומגדלות
נתן לאחיה ולאמה: ויאכלו
וישתו הוא והאנשים אשר
עמו וילינו ויקומו בבקר
ויאמר שלחוני לאדני:
ותאמר אחיה ואמה תשב
הנערה אתנו ימים או עשור
אחר תלך: ויאמר אליהם
אל תאחרו אותי והה׳ הצלח
דרכי שלחוני ואלכה לאדני:
ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה
את פיה: ויקראו לרבקה
ויאמרו אליה הלכת עם האיש
הזה ותאמר אלך: ותשלחו
את רבקה אחתם ואת מנקתה
ואת עבד אברהם ואנשיו:
ויברכו את רבקה ויאמרו לה
אחתנו את היי לאלפי רבבה
ויירש זרעך את שער שנאיו:
ותקם רבקה ונערותיה
ותרכבנה על הגמלים
ותלכנה אחרי האיש
וילך העבד את רבקה
ויקח מלאך ה׳ אל באר לחי
ראי: והיצחק בא מבוא באר
לחי ראי והוא יושב בארץ
הנגב: ויצא יצחק לשוח
בשדה לפנות ערב וישא
עיניו וראה והנה גמלים
באים: ותשא רבקה עיניה
ותרא את יצחק ותפל
מעל הגמל: ותאמר אל
העבד מי האדם הזה
הלך בשדה לקראתנו
ויאמר העבד הוא אדני
ותקח הצעיף ותתכס:
ויספר העבד ליצחק את
כל הדברים אשר עשה:
ויביאה יצחק האהלה
שרה אמו ויקח את רבקה
ותהי לו לאשה ויאהבה
ויתנחם יצחק אחרי אמו:
והאברהם זקן בא
בימים ויברך ה׳ את אברהם
בכל

אל־הארץ׳ ד׳ בסיפי ושיטתון אל־הארץ אשר
עזבת והשב אשתך ב׳ בו׳ אשרי בשביב׳ ט׳:

ישב ג׳ מלבסיפ׳ ושיטתון אשר אנמיו שב
בקרבו ואוציאו אב בארץ הנגב ויראו׳ ט׳ ט׳:

ישב ד׳ ושיטתון ריק אמכבני לא ושב ושב
אנש עדי יבא אל ושב מן משיחך ותבחרו ט׳

אברהם בכל׳ ויאמר׳ ש׳
אברהם אל־עבדו זקן׳ ק׳ ב׳ אחרון
ביתו המשל בכל אשר־לו
שים־נא ידך תחת ירכי׳
ואשבעך ביהוה אלהי
השמים ואלהי הארץ׳
אשר לא־תקח אשה לבני׳ ב׳
מבנות הכנעני אשר אנכי
יושב בקרבו׳ כי אם־אל־ארצי׳ ג׳ מל׳ בסיפ׳
ואל־מולדתי תלך ולקחת׳
אשה לבני ליצחק׳ ויאמר׳
אליו העבד אולי לא־תאבה׳
האשה ללכת אחרי אל׳
הארץ הזאת הרשב אשיב׳
את־בנך אל־הארץ אשר׳ ד׳ בסיפ׳
יצאת־משם׳ ויאמר אליו׳
אברהם השמר לך פן־תשיב׳ ה׳ חס׳
את־בני שמה׳ יהוה אלהי׳ יה׳ חוס׳
השמים אשר לקחני מבית׳ פסיק׳
אבי ומארץ מולדתי ואשר׳ ב׳
דבר־לי ואשר נשבע־לי׳ ל׳
לאמר לזרעך אתן את׳ ל׳
הארץ הזאת הוא ישלח׳ ג׳
מלאכו לפניך ולקחת׳ ת׳ ל׳ וכל׳ וחזק׳ ונקי׳ בא׳ ל׳ חס׳
אשה לבני׳ מ׳ ואם־לא׳ ג׳ ראש׳ פסיק׳ בסיפ׳
תאבה האשה ללכת׳ אל׳
אחרי׳ ונקית׳ מ׳ שבעתי׳

ואת־רק את־בני׳ לא־תשב׳ ד׳
שמה׳ ויש׳ ה׳ עבד׳ את־ידו׳
תחת ירך אברהם׳ ארור׳ ו׳
ויש׳ ב׳ לו׳ על־הדבר הזה׳
ויקח׳ ה׳ עבד׳ עשרה׳ ש׳ ר׳
גמלים׳ מגמלי׳ אדניו׳ ויל׳
וכל־טוב אדניו בידו׳ וינס׳
וילך׳ ארם נהרים׳ אל׳
עיר נחור׳ ויברך׳ הגמלים׳
מחוץ לעיר׳ אל־באר מים׳
לעת ערב׳ לעת יצאת׳ ש׳
השאבת׳ ויאמר׳ יהוה׳ אל׳
אלהי׳ אדני׳ אברהם׳ הקרה׳ ראש׳ פסיק׳ בסיפ׳
נא לפני׳ היום׳ ועשה׳ חסד׳
עם אדני אברהם׳ הנה׳ א׳ ראש׳ פסיק׳ בסיפ׳
אנכי נצב׳ על־עין המים׳
ובנות אנשי העיר יצאת׳
לשאב מים׳ והיה הנער׳
אשר אמר׳ אליה׳ הטי׳ נא
כדך׳ ואשתה׳ ואמרה׳ שתה׳
וגם גמלך׳ אשקה׳ אתה׳
הכחת׳ לעבדך׳ ליצחק׳
ובה׳ אדע׳ כי עשית׳ חסד׳
עם אדני׳ והיה׳ א׳ ט׳ ס׳
כלה׳ לדבר׳ והנה׳ רבקה׳ ב׳ ל׳ ראש׳ פסיק׳ בסיפ׳
יצאת׳ אשר׳ ילדה׳ לבתואל׳
בן־מלכה׳ אשת׳ נחור׳ אחי׳

אברהם׳ וכדה׳ על־שכמה׳
והנער׳ טבת מראה מאד׳
בתולה׳ ואיש׳ לא־ידעה׳ ב׳ ויש׳ ל׳ לא׳
ותרד׳ העינה׳ ותמלא כדה׳
ותעל׳ ותרץ׳ העבד׳ לקראתה׳ ל׳
לקרא׳ אתה׳ ויאמר׳ הגמיאי׳
נא מעט מים׳ מכדך׳ ותאמר׳ ג׳
שתה אדני׳ ותמהר׳ ותרד׳
כדה׳ על־ידה׳ ותשקהו׳ ל׳ מל׳ ב׳ ויש׳ חס׳
ותכל׳ להשקותו׳ ותאמר׳ ל׳
גם לגמליך׳ אשאב׳ עד׳ ל׳ ויש׳ חס׳
אם כלו׳ לשתות׳ ותמהר׳ ל׳
ותער כדה׳ אל־השקת׳ ל׳
ותרץ׳ עוד׳ אל־הבאר׳ ל׳
לשאב׳ ותשאב׳ לכל־גמליו׳ ל׳
והאיש׳ משתאה׳ לה׳ עמ׳ ל׳
מחריש׳ לדעת׳ החצליח׳ ל׳
יהוה דרכו׳ אם־לא׳ ויהי׳ ל׳ סוס׳ פסיק׳
כאשר כלו׳ הגמלים׳ ל׳ ש׳
לשתות׳ ויקח׳ האיש׳ נזם׳ ל׳
זהב׳ בקע׳ משקלו׳ ושני׳ ג׳
צמידים׳ על־ידיה׳ עשרה׳
זהב׳ משקלם׳ ויאמר׳ בת׳
מי את׳ הגידי׳ נא־לי׳ הישׁ׳ ל׳
בית־אביך׳ מקום׳ לנו׳ לינה׳
ותאמר׳ אליו׳ בת־בתואל׳
אנכי׳ בן־מלכה׳ אשר׳ ילדה׳

ישב ד׳ ושיטתון פן ישב אחבמו שמר ושב ולשב לדאת ועמיט הנקמות שרוחק ואיך תשב ואביה׳ קשטת אף
ישב עוד הרבו לנה ושב ויחל כי ישב אל־אל־החרן ולשב להט׳ ה׳: ומל־טוב ג׳ וכל־טוב אדוני ביון ומד־טוב ומלשקה׳:

ואמר ב׳ ראש׳ פסיק׳ בסיפ׳ ואמר׳ אל־ארמאמר ואמר
לא׳ ונשמע׳ ואמר׳ אמר׳ משרה׳ ט׳

ולרבקה ב׳ חד ראש פשוך וחד סוף פסוק ולהבדיל
אח ושמע לבן ושמרוהו ויהי לישחק ולרבקה: ס׳

ומקף ורחב ג׳ ויחזקו ברך את אחיו ובקרבך וקבוץ ולא יחבקך לבן שמה: אחר ה׳ קטיע ויקרבהו ישלח
מלאכו אחר הוא ישלח אחר בבאמר אל אחר מדעי חדא ולך אחר בי אחר נשובה לעפרון: ס׳ הבל אחר ותוא פסוק
ישמעל: ס׳

לְנָחוֹר וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם
הֶבֶן גַּם מִסְפּוֹא אֶרֶב עִמָּנוּ
גַּם מָקוֹם לָלוּן וַיִּקֹּד הָאִישׁ
וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה וַיֹּאמַר
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי
אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא עָזַב
חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ מֵעִם אֲדֹנִי
אָנֹכִי בַּדֶּרֶךְ נָחַנִי יְהוָה בֵּית
אֲחִי אֲדֹנִי: וַתָּרָץ הַנַּעֲרָ
וַתַּגֵּד לְבֵית אִמָּהּ כַּדְּבָרִים
הָאֵלֶּה: וּלְרִבְקָה אָח וּשְׁמוֹ
לָבָן וַיָּרָץ לָבָן אֶל הָאִישׁ
הַחוּצָה אֶל הָעָיִן: וַיְהִי
כְּרֹאת אֶת הַנֶּזֶם וְאֶת עֲדִי
הַצְּמִידִים עַל יְדֵי אֲחֹתוֹ
וּכְשָׁמְעוֹ אֶת דִּבְרֵי רִבְקָה
אֲחֹתוֹ לֵאמֹר כֹּה דִבֶּר אֵלַי
הָאִישׁ וַיָּבֹא אֶל הָאִישׁ
וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַגְּמַלִּים
עַל הָעָיִן: וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ
יְהוָה לָמָּה תַעֲמֹד בַּחוּץ
וְאָנֹכִי פִנִּיתִי הַבַּיִת וּמָקוֹם
לַגְּמַלִּים: וַיָּבֹא הָאִישׁ
הַבַּיְתָה וַיְפַתַּח הַגְּמַלִּים
וַיִּתֶּן תֶּבֶן וּמִסְפּוֹא לַגְּמַלִּים
וּמַיִם לְרַחֵץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ: וַיָּשֶׂם

לְפָנָיו לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר לֹא אֹכַל
עַד אִם דִּבַּרְתִּי דְבָרָי
וַיֹּאמֶר דַּבֵּר: וַיֹּאמֶר עֶבֶד
אַבְרָהָם אָנֹכִי: וַיהוָה בֵּרַךְ
אֶת אֲדֹנִי מְאֹד וַיִּגְדָּל וַיִּתֶּן
לוֹ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב
וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת וּגְמַלִּים
וַחֲמֹרִים: וַתֵּלֶד שָׂרָה אֵשֶׁת
אֲדֹנִי בֵּן לַאדֹנִי אַחֲרֵי
זְקֻנָתָהּ וַיִּתֶּן לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר
לוֹ: וַיַּשְׁבִּעֵנִי אֲדֹנִי לֵאמֹר
לֹא תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת
הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יֹשֵׁב
בְּאַרְצוֹ: אִם לֹא אֶל בֵּית
אָבִי תֵּלֵךְ וְאֶל מִשְׁפַּחְתִּי
וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי: וָאֹמַר
אֶל אֲדֹנִי אֻלַּי לֹא תֵלֵךְ
הָאִשָּׁה אַחֲרָי: וַיֹּאמֶר אֵלַי
יְהוָה אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו
יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ אִתְּךָ וְהִצְלִיחַ
דַּרְכֶּךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי
מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי:
אָז תִּנָּקֶה מֵאָלָתִי כִּי תָבֹא
אֶל מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם לֹא יִתְּנוּ
לְךָ וְהָיִיתָ נָקִי מֵאָלָתִי: וָאָבֹא
הַיּוֹם אֶל הָעָיִן וָאֹמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אִם

יֶשְׁךָ נָא מַצְלִיחַ דַּרְכִּי
אֲשֶׁר אָנֹכִי הֹלֵךְ עָלָיו:
הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל עֵין מַיִם
הָעֲלָמָה הַיֹּצֵאת לִשְׁאֹב וְאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ
הַשְׁקִינִי נָא מְעַט מַיִם מִכַּדֵּךְ
וְאָמְרָה אֵלַי גַּם
אַתָּה שְׁתֵה וְגַם לִגְמַלֶּיךָ
אֶשְׁאָב אֶת הַמָּאוֹן אֲשֶׁר הוֹכִיחַ יְהוָה לְבֶן אֲדֹנִי
טֶרֶם אֲכַלֶּה לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם
וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יָלְדָה לְבְתוּאֵל
בֶּן מִלְכָּה אֵשֶׁת נָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם
וְכַדָּהּ עַל שִׁכְמָהּ: וְהַנַּעֲרָ
טֹבַת מַרְאֶה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יְדָעָהּ
וַתֵּרֶד הָעָיְנָה
וַתְּמַלֵּא כַדָּהּ וַתָּעַל: וַיָּרָץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ
וַיֹּאמֶר הַשְׁקִינִי נָא מְעַט מַיִם מִכַּדֵּךְ:
וַתֹּאמֶר שְׁתֵה אֲדֹנִי וַתְּמַהֵר וַתֹּרֶד כַּדָּהּ עָלֶיהָ וַתַּשְׁקֵהוּ:
וְגַם לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁקֶה עַד אִם כִּלּוּ לִשְׁתֹּת:
וַתְּמַהֵר וַתָּרֶק הַכַּד אֶל הַשֹּׁקֶת וַתָּרָץ עוֹד אֶל הַבְּאֵר לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאָב לְכָל גְּמַלָּיו:
וְהָאִישׁ מִתְּמַהֵּהַּ לָהּ מַחֲרִישׁ לָדַעַת הַהִצְלִיחַ יְהוָה דַּרְכּוֹ אִם לֹא:
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ הַגְּמַלִּים לִשְׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נֶזֶם זָהָב בֶּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנַי צְמִידִים עַל יָדֶיהָ עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם:
וַיֹּאמֶר בַּת מִי אָתְּ הַגִּידִי נָא לִי הֲיֵשׁ בֵּית אָבִיךְ מָקוֹם לָנוּ לָלִין:
וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת בְּתוּאֵל אָנֹכִי בֶּן נָחוֹר אֲשֶׁר יָלְדָה לּוֹ מִלְכָּה אֵשֶׁת נָחוֹר:
וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם תֶּבֶן גַּם מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַּם מָקוֹם לָלוּן:
וַיִּקֹּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה: וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא עָזַב חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ מֵעִם אֲדֹנִי אָנֹכִי בַּדֶּרֶךְ נָחַנִי יְהוָה בֵּית אֲחֵי אֲדֹנִי:

ראש פסוק ב׳ בינוני
ב׳ אשר לבית אמו
ג׳ חד פסוק חדש פשוך
ב׳ חס
ב׳ חס
ב׳ מל
ב׳ חס
ב׳ חס
ב׳ חס
ב׳ מל
ב׳ חס
ב׳ מל
ב׳ איסור עליון
ב׳ לחוב ויקר
ב׳ חס
ב׳ חס
ב׳ חס

ויהי רפ״ו ושמנה־עשרה ומאה רבקה לפדן קח ולך ואם שבב מי מצה עפר יעקב למקרשבו בו פלשתים ועמידה
לפני המלך ויהי לחרשה ויהי לזרע אחרון ויהי זאתו ונסו ומיכם ויהי לבני לחמה׳ ויהי עוד׳ ׳

ולך ה׳ חנה אשוקר קח ולך חנה רבקה לפדן
ויקרא מש ענוה בדרך ומאמלה אל בעה בדג ולך
ירחנו בדרך ולך׳ ׳

אחי אדני לבנו ועתה אם
ישכם עשים חסד ואמת
את אדני הגידו לי ואם לא
הגידו לי ואפנה על ימין או
על שמאל ויענו לבן ובתואל
ויאמרו מיהוה יצא הדבר
לא נוכל דבר אליך רע או
טוב הנה רבקה לפניך קח
וקח ולך ותהי אשה לבן
אדניך כאשר דבר יהוה׳
ויהי כאשר שמע עבד
אברהם את דבריהם
וישתחו ארצה ליהוה ויוצא
העבד כלי כסף וכלי זהב
ובגדים ויתן לרבקה מ״
ומגדנות נתן לאחיה ולאמה׳
ויאכלו וישתו הוא
והאנשים אשר עמו ויליני
ויקומו בבקר ויאמר ש
שלחני לאדני ויאמר אחיה
ואמה תשב הנער אתנו
ימים או עשור אחר תלך
ויאמר אלהם אל תאחרו
אתי ויהוה הצלח דרכי
שלחוני ואלכה לאדני׳
ויאמרו נקרא לנער
ונשאלה את פיה׳ ויקראו

לרבקה ויאמרו אליה ל
התלכי עם האיש הזה
ותאמר אלך׳ וישלחו את
רבקה אחתם ואת מנקתה
ואת עבד אברהם ואת
אנשיו׳ ויברכו את רבקה
ויאמרו לה אחתנו את היי
לאלפי רבבה ויירש זרעך
את שער שנאיו׳ ותקם
רבקה ונערתיה ותרכבנה
על הגמלים׳ ותלכנה אחרי
האיש׳ ויקח העבד את
רבקה׳ וילך׳ ויצחק בא
מבוא באר לחי ראי והוא
יושב בארץ הנגב׳ ויצא
יצחק לשוח בשדה לפנות
ערב׳ וישא עיניו וראה הנה
גמלים באים׳ ותשא
רבקה את עיניה׳ ותרא את
יצחק׳ ותפל מעל הגמל
ותאמר אל העבד מי
האיש הזה׳ ההלך בשדה
לקראתנו׳ ויאמר העבד
הוא אדני׳ ותקח הרעלה
ותתכס׳ ויספר העבד ל
ליצחק את כל הדברים
אשר עשה׳ ויבא יצחק

הה אהלה שרה אמו׳ ויקח
את רבקה׳ ותהי לו ל
לאשה׳ ויאהבה׳ ויינחם
יצחק אחרי אמו׳
ויסף אברהם ויקח אשה
ושמה קטורה׳ ותלד לו
את זמרן׳ ואת יקשן׳ ואת
מדן׳ ואת מדין׳ ואת ישבק
ואת שוח׳ ויקשן ילד את
שבא׳ ואת דדן׳ ובני דדן
היו אשורים׳ ולטושים׳
ולאמים׳ ובני מדין עיפה
ועפר׳ וחנך׳ ואבידע׳ ו
ואלדעה כל אלה בני
קטורה׳ ויתן אברהם
את כל אשר לו ליצחק׳
ולבני הפילגשים׳ אשר
לאברהם נתן אברהם
מתנת׳ וישלחם מעל
יצחק בנו בעודנו חי ל
קדמה אל ארץ קדם׳
ואלה ימי שני חיי אברהם
אשר חי מאת שנה׳
ושבעים שנה׳ וחמש שנים׳
ויגוע׳ וימת אברהם בשיבה
טובה׳ זקן׳ ושבע׳ ויאסף
אל עמיו׳ ויקברו׳ אתו

בשובר טובה ה׳ ואוטר ובכיא אל אביהן בשלום
ויגרו ויפשיב ויפוב גדעון׳ ומיהו בשובר טובה שבעים׳

חנך ב׳ חס׳ בולט׳ ובני מדין עפה מישתרו׳ חנכני חנך לנער על פי דרכו׳ ׳ מוכבב׳ ב׳ חס׳ וקימטה׳ בתן אביהם
ושנא מיכנה יחוה׳ ׳ ויולך׳ ה׳ פסוד ריקון׳ ה׳ עבר אוב רבקה׳ ו׳ עקבכיכן׳ לעשו׳ ויחזקון בא׳ ה׳ עוד׳ ומוראם׳ ׳ בני׳ ויקרא
נעמן׳ ויגרשהו׳ כלה עבן׳ ומלו׳ ישאהו׳ ידים׳ ׳

ויקרא ב ויקרא ואביאל ואבידע ויקרא שלחו וחל
גויס ב כל גוים שני גוים בבטנך וגו׳ רע בגוים: ס:

וישמע ל ב ראש פסוק ויהי מעיע פסוק ויעמיד יצחוק לו׳ וישכו מנוח אלוף ויצא מעשה פרשה ויצא מעשה
ואחרון מעבר פרעה: ס: אבריהם אבריהם ב ויקרא אל מלאך ל ואלה תולדות יצחק בן אברהם: ס ו:

יצחק ויעתר יצחק לנגד אשתו כי עקרה
הוא ויעתר לו׳ ויהי אחרי מות אברהם
ויברך אלהים את יצחק בנו ויהי יצחק
ראה לחי ראי: ס ואלה תולדות ישמעאל בן
אברהם אשר ילדה הגר
המצרית שפחת שרה
לאברהם ואלה שמות
בני ישמעאל בשמתם
לתולדתם בכר ישמעאל
נביות וקדר ואדבאל
ומבשם ומשמע ודומה
ומשא חדד ותימא
יטור נפיש וקדמה: אין
אלה הם בני ישמעאל
ואלה שמתם בחצריהם
ובטירתם שנים עשר
נשיאם לאמתם: ואלה
שני חיי ישמעאל מאת
שנה ושלשים שנה ויגוע
ויאסף אל עמיו ויקבר
מחוילה עד שור אשר
על פני מצרים באה
אשורה על פני כל אחיו
נפל: ס ואלה תולדות יצחק בן
אברהם אברהם הוליד את
יצחק: ויהי יצחק בן
ארבעים שנה בקחתו את
רבקה בת בתואל הארמי
מפדן ארם אחות לבן
הארמי לו לאשה ויעתר
יצחק ליהוה לנכח אשתו
כי עקרה הוא ויעתר לו
יהוה ותהר רבקה אשתו:
ויתרוצצו הבנים בקרבה
ותאמר אם כן למה זה אנכי
אנכי ותלך לדרש את יהוה:
ויאמר יהוה לה שני גיים
בבטנך ושני לאמים ממעיך
יפרדו ולאם מלאם יאמץ
ורב יעבד צעיר: וימלאו
ימיה ללדת והנה תומם
בבטנה: ויצא האחרון אשון
אדמוני כלו כאדרת שער
ויקראו שמו עשו: ואחרי
כן יצא אחיו וידו אחזת
בעקב עשו ויקרא שמו
יעקב ויצחק בן ששים
שנה בלדת אתם: ויגדלו
הנערים ויהי עשו איש
יודע ציד איש שדה ויעקב
איש תם ישב אהלים: אל
ויאהב יצחק את עשו כי
ציד בפיו ורבקה אהבת
את יעקב: ויזד יעקב נזיד
ויבא עשו מן השדה והוא
עיף: ויאמר עשו אל יעקב
הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי
על כן קרא שמו אדום:
ויאמר יעקב מכרה כיום
את בכרתך לי: ויאמר עשו
הנה אנכי הולך למות ולמה
זה לי הבכרה: ויאמר יעקב
השבעה לי כיום וישבע
לו וימכר את בכרתו ליעקב
ויעקב נתן לעשו
לחם ונזיד עדשים ויאכל
וישת ויקם וילך ויבז עשו
את הבכרה:
ויהי רעב בארץ
מלבד הרעב הראשון
עיף ל ויבא עשו מן השדה והוא עיף אל עשו מן האדם האדם הזה ועוכה עיף ויגע בי אמרו הרעב רעב
אין עוף ואין כושל בו בארץ עודו רעב בימיו לאמיו עוף ושקוד: ס ולמה זה ב ולמה זה לבבודו ולמה
הוא חדוד לך ולמה הוא הבל לסיבלו: ס:

חזן ב אחזת בעקב עשו ויהי חכמתו ויהי
חלקיהו: ס ויקרא שמו ל יעקב ראשית פרק
ויהי נסי מלא: ס:

ויקרא שמה ג שטנה ויתקנם ויכלון ומריין ויקרא
את שמה אבן הועזר ויקראל :

וישקף ל ופשטה וישקף עלמא עדים ומבמרה ויתקף זבינם לך וישקף לו אלמחנה מ מרים וישקף ארובה :
הואל ח ויקראשמיה הואל ויחפר אחר ויעקיה דאלבור בארץ הזאת ומלבוכי אוכ ורעי אבשה הארץ לשם דאז ובריל
ונשלואיב נולדו מאנשיו :

אשר חיה בימי אברהם
ויקר אלהים אל אבימלך
מלך פלשתים בחלום ויאמר
אליו הנך מת על האשה
אשר לקחת והיא בעלת בעל
ואבימלך לא קרב אליה ויאמר
אדני הגוי גם צדיק תהרוג
הלא הוא אמר לי אחתי הוא
והיא גם הוא אמרה אחי הוא
בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי
זאת ויאמר אליו האלהים בחלום
גם אני ידעתי כי בתם לבבך
עשית זאת ואחשך גם אני
אותך מחטא לי על כן לא
נתתיך לנגע אליה ועתה
השב אשת האיש כי נביא הוא
ויתפלל בעדך ואם לא תשיב
דע כי מות תמות אתה וכל
אשר לך ויבכר אבימלך
בבקר ויקרא לכל עבדיו
ויספר את כל הדברים
האלה באזניהם ויירא
האנשים מאד ויקרא אבימלך
לאברהם ויאמר לו מה
עשית לנו ומה חטאתי
אליך כי הבאת עלי ועל
ממלכתי חטאה גדולה
מעשים אשר לא יעשו
עשית עמדי ויאמר אברהם
אל אבימלך כי אמרתי
רק אין יראת אלהים
במקום הזה והרגוני
על דבר אשתי ואמת
גם אמנה אחתי בת אבי
הוא אך לא בת אמי
ותהי לי לאשה ויהי
כאשר התעו אותי אלהים
מבית אבי ואמר לה
זה חסדך אשר תעשי
עמדי אל כל המקום
אשר נבוא שמה אמרי
אלי אחי הוא ויקח
אבימלך צאן ובקר
ועבדים ושפחות ויתן
לאברהם וישב לו
שרה אשתו ויאמר
אבימלך הנה ארצי
לפניך בטוב בעיניך
שב ולשרה אמר הנה
נתתי אלף כסף אחיך
הנה הוא לך כסות עינים
לכל אשר אתך ואת כל
ותוכחת :
ויתפלל אברהם אל
האלהים וירפא אלהים
את אבימלך ואשתו
ושפחותיו וילדו
כי עצר עצר אלהים
בעד כל רחם לבית
אבימלך על דבר
שרה אשת אברהם :

וירא והנה יצחק מצחק
את רבקה אשתו ויקרא
אבימלך ליצחק ויאמר
אך הנה אשתך הוא ואל
ואיך אמרת אחתי הוא
ויאמר אליו יצחק כי אמרתי
אמרתי פן אמות עליה
ויאמר אבימלך מה זאת
עשית לנו כמעט שכב
אחד העם את אשתך
והבאת עלינו אשם ויצו
אבימלך את כל העם לאמר
הנגע באיש הזה ובאשתו
מות יומת ויזרע יצחק
בארץ ההוא וימצא
בשנה ההוא מאה שערים
ויברכהו יהוה ויגדל האיש
וילך הלוך וגדל עד כי גדל
מאד ויהי לו מקנה צאן
ומקנה בקר ועבדה רבה
ויקנאו אתו פלשתים ל
כל הבארות אשר חפרו
עבדי אביו בימי אברהם
אביו סתמום פלשתים
וימלאום עפר ויאמר
אבימלך אל יצחק לך
מעמנו כי עצמת ממנו

מאד וילך משם יצחק
ויחן בנחל גרר וישב שם
וישב יצחק ויחפר את
בארת המים אשר חפרו
בימי אברהם אביו ויסתמום
פלשתים אחרי מות אברהם
ויקרא להן שמות כשמות
אשר קרא להן אביו
ויחפרו עבדי יצחק בנחל
וימצאו שם באר מים
חיים ויריבו רעי גרר עם
רעי יצחק לאמר לנו
המים ויקרא שם הבאר
עשק כי התעשקו עמו
ויחפרו באר אחרת וריבו
גם עליה ויקרא שמה
שטנה ויעתק משם ויחפר
באר אחרת ולא רבו עליה
ויקרא שמה רחבות ויאמר
כי עתה הרחיב יהוה לנו
ופרינו בארץ ויעל משם
באר שבע ויראה אליו
יהוה בלילה ההוא ויאמר
אנכי אלהי אברהם אביך
אל תירא כי אתך אנכי
וברכתיך והרביתי את זרעך
בעבור אברהם עבדי ויבן

אחד ישראל אחד ואחדיו אחד זרעו ואחד עמו ואוכאחד כשר שבראחד אחד מבטן ולא הר עכו מזרוב כרשבו אחיו מטה : והאמוק ומבלמוך מריקים לאנעיר
שבטי ישראל שפטי ישראל בנפשותיו בא אמלכיו לא אדבי וארץ ויבטיח חניבריטי בך לעמרוכ מי בבל : ומקבר ויהי לו מקבר צאן ושיר עבשולו אחיבעל הרגן ויחדו :

לחן וגו׳ ומיד שלחן אדוניהם בגד וישבו יצחק ויעקב אביכן לפני לבן ויגד לו את כל הדברים אשר דברו בניו אליו ויגד לו את כל אשר עשה לאביהם ויגד לו את כל אשר עשה לאחיו ויגד לו את כל אשר עשה לאמו ויגד לו את כל אשר עשה לבני אמו ויגד לו את כל אשר עשה לבני אביו ויגד לו את כל אשר עשה לבני אחי

ויגיד ל׳ חס׳ ויגיד לו עלאיזה הבאתי ויגיד לו לאמר עבדיך הם אלו אחרי הם עבדי אדוני ויגיד לו דברי
רב שקדו ולשמוע בול ב מ׳ ב׳ חטאיהו לאבשי ובכי׳ ס׳ ולאביקלו ב׳ חד ר׳ פסל וחד מקל פסל ולדבקה אמו ואחיו
מדיתן ודרום׳ ס׳

ויאמר אביו ויאמר הנגש נא
אתה בני ויאמר יעקב אל
אביו אנכי עשו בכרך אלך
עשיתי כאשר דברת אלי
קום נא שב ואכלה מציד
בעבור תברכני נפשך ש׳ מ׳
ויאמר יצחק אל בנו מה
זה מהרת למצא בני ויאמר
כי הקרה יהוה אלהיך לפני
ויאמר יצחק אל יעקב
גשה נא ואמשך בני האתה
זה בני עשו אם לא ויגש
יעקב אל יצחק אביו ויגשהו
ויאמר הקול קול
יעקב והידים ידי עשו ולא
הכירו כי היו ידיו כידי עשו
אחיו שערת ויברכהו אל
ויאמר אתה זה בני עשו
ויאמר אני ויאמר הגישה
לי ואכלה מציד בנו למען
תברכך נפשי ויגש לו ויאכל
ויבא לו יין וישת ויאמר
אליו יצחק אביו גשה נא
ושקה לי בני ויגש וישק
לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו
ויאמר ראה ריח בני כריח
שדה אשר ברכו יהוה ויתן

ב׳ דגש
ב׳ רפה
וחס׳ וישוסדוד
ל׳
ל׳
ל׳

לרעקב בנה הפשטן ותאמר
אליו הנה עשו אחיך אמ
מתנחם לך להרגך ועתה
בני שמע בקולי וקום ברח
לך אל לבן אחי חרנה ש
וישבת עמו ימים אחדים
עד אשר תשוב חמת א
אחיך עד שוב אף אחיך
ממך ושכח את אשר ע
עשית לו ושלחתיו ולקחתיך
משם למה אשכל גם ש
שנים אחד ואמר
רבקה אל יצחק קצתי
בחיי מפני בנות חת אם
לקח יעקב אשה מבנות
חת כאלה מבנות הארץ
למה לי חיים ויקרא יצ
יצחק אל יעקב ויברכהו
אתו ויצוהו ויאמר לו לא
תקח אשה מבנות כנען
קום לך פדנה ארם בית
בתואל אבי אמך וקח לך
משם אשה מבנות לבן אחי
אמך ואל שדי יברך אתך
ויפרך ורבך והיית לקהל
עמים ויתן לך את ברכת
אברהם לך ולזרעך אתך

לרשתך את ארץ מגריך
אשר נתן אלהים לאברהם
וישלח יצחק את יעקב
וילך פדנה ארם אל לבן
בן בתואל הארמי אחי
רבקה אם יעקב ועשו
וירא עשו כי ברך יצחק
את יעקב ושלח אתו
פדנה ארם לקחת לו משם
אשה בברכו אתו ויצו
עליו לאמר לא תקח אש
אשה מבנות כנען וישמע
יעקב אל אביו ואל אמו
וילך פדנה ארם וירא ע
עשו כי רעות בנות כנען
בעיני יצחק אביו וילך
עשו אל ישמעאל ויקח
את מחלת בת ישמעאל
בן אברהם אחות נביות על
נשיו לו לאשה
ויצא יעקב
מבאר שבע וילך חרנה
ויפגע במקום וילן שם כי
בא השמש ויקח מאבני
המקום וישם מראשתיו
וישכב במקום ההוא וחלם
והנה סלם מצב ארצה ו

וראשו מגיע השמימה
והנה מלאכי אלהים עלים
וירדים בו והנה יהוה נצב
עליו ויאמר אני יהוה א
אלהי אברהם אביך ואלהי
יצחק הארץ אשר אתה
שכב עליה לך אתננה
ולזרעך והיה זרעך כע
עפר הארץ ופרצת ימה
וקדמה וצפנה ונגבה א
ונברכו בך כל משפחת
האדמה ובזרעך והנה
אנכי עמך ושמרתיך בכל
אשר תלך ושבתיך אל
האדמה הזאת כי לא א
אעזבך עד אשר אם
עשיתי את אשר דברתי
לך ויקץ יעקב משנתו
ויאמר אכן יש יהוה מק
במקום הזה ואנכי לא
ידעתי ויירא ויאמר מה
נורא המקום הזה אין זה
כי אם בית אלהים וזה שער
השמים וישכם יעקב
בבקר ויקח את האבן א
אשר שם מראשתיו וישם
אתה מצבה ויצק שמן

ראשי ג׳ מלרע וחד מלעיל ומשמרון
ד׳ ראשי תיבות ראשי חמשי עבור שם ראשי ויצלוס׳ ס׳

מלא ה׳ ומשמרון מלא שבע׳ ואינו מלא ארוך אמרמחוק דאמשיחו מלא קרינן שמן מרבחר עבמרים מלא משרש
קלון ס׳ וחד ומלא חד מנין׳ ס׳ שמיב ה׳ ויחי בשמרע לבן לא ונשאשמרעשוא ומלכות שבא ומלכות שבא
באשר שמיב׳ ס׳ ויטרוד בשמרע ויחזלו איסרס
בשמרע׳ ס׳

עַל־רֹאשׁוֹ׃ וַיִּקְרָא אֶת־
שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־
אֵל וְאוּלָם לוּז שֵׁם־הָעִיר
לָרִאשֹׁנָה׃ וַיָּדֶר יַעֲקֹב׳
נֶדֶר לֵאמֹר אִם־יִהְיֶה אֱ־
לֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמָרַנִי׳
בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי שׁ׳
הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל
וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ׃ וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם
אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי
לֵאלֹהִים׃ וְהָאֶבֶן הַזֹּאת
אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה
בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר־תִּתֶּן
לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ׃ שׁ
וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ
אַרְצָה בְנֵי־קֶדֶם׃ וַיַּרְא וְהִנֵּה
בְּאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה־שָׁם׳ שׁ׳
שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי־צֹאן רֹבְצִים
עָלֶיהָ כִּי מִן־הַבְּאֵר הַהוּא
יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן׳ שׁ׳
גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבְּאֵר׃ אֵי
וְנֶאֱסְפוּ שָׁמָּה כָּל־הָעֲדָרִים
וְגָלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי
הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן
וְהֵשִׁיבוּ אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי
הַבְּאֵר לִמְקֹמָהּ׃ וַיֹּאמֶר׳ פ׳
לָהֶם יַעֲקֹב אַחַי מֵאַיִן אַתֶּם

וַיֹּאמְרוּ מֵחָרָן אֲנָחְנוּ׃ ס׳
וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲיָדַעְתֶּם אֶת־
לָבָן בֶּן־נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ הַיָּדָעְנוּ׃
וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲשָׁלוֹם׃ לוֹ
וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל
בִּתּוֹ בָּאָה עִם־הַצֹּאן׃ ס׳ לוֹ
וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל
לֹא עֵת הַאֲסֹף הַמִּקְנֶה׃ ש
הַשְׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ׃ ס׳
וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר
יֵאָסְפוּ כָּל־הָעֲדָרִים וְגָלְלוּ
אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר
וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן׃ עוֹדְנוּ מְ
מַדַּבֵּר עִמָּם וְרָחֵל בָּאָה
עִם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ
כִּי רֹעָה הִוא׃ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר׳
רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בַּת
לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לָ
לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב׳
וַיָּגֶל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי׳ ג׳
הַבְּאֵר וַיַּשְׁקְ אֶת־צֹאן לָבָן
אֲחִי אִמּוֹ׃ וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב׳ ל׳
לְרָחֵל וַיִּשָּׂא אֶת־קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃
וַיַּגֵּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אָחִוא
אָבִיהָ הוּא וְכִי בֶן־רִבְקָה׃ ש
הוּא וַתָּרָץ וַתַּגֵּד לְאָבִיהָ׃
וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ לָבָן אֶת־שֵׁמַע

וַיַּעֲקֹב בֶּן־אֲחֹתוֹ וַיָּרָץ׃ ל׳
לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ׃ ג׳ וַיִּנַּשֵּׁק
לוֹ וַיְבִיאֵהוּ אֶל־בֵּיתוֹ׃ וַיְסַפֵּר
לְלָבָן אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אַךְ עַצְמִי׳
וּבְשָׂרִי אָתָּה׃ וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ׃
חֹדֶשׁ יָמִים׃ וַיֹּאמֶר׃ לָבָן
לְיַעֲקֹב הֲכִי־אָחִי אַתָּה׃ א
וְעָבַדְתָּנִי חִנָּם הַגִּידָה׃ לִי
מַה־מַּשְׂכֻּרְתֶּךָ׃ ולְלָבָן שְׁתֵּי
בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאָה
וְשֵׁם הַקְּטַנָּה רָחֵל׃ ו׳ עֵינֵי
לֵאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה
יְפַת־תֹּאַר וִיפַת מַרְאֶה׃ ז
וַיֶּאֱהַב יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל
וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע׃
שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה׃
וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי אֹתָהּ
לָךְ מִתִּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ׳ ל׳
אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי׃ וַיַּעֲבֹד׳
יַעֲקֹב בְּרָחֵל שֶׁבַע שָׁנִים
וַיִּהְיוּ בְעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים
בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ׃ ח׳ וַיֹּאמֶר׃
יַעֲקֹב אֶל־לָבָן הָבָה אֶת
אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמָי וַאֲבוֹאָה
אֵלֶיהָ׃ וַיֶּאֱסֹף לָבָן אֶת־כָּל
אַנְשֵׁי הַמָّקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה׃

ראבראה ה׳ ראבראה אלוה ראבראה מלון קדמי ראמרה לבני דעבר חדש ראמרה אל מקומה אלהים׳ וחד אבראה
אל אשתכי ווחדיהון׳ ס׳ תרבי ה׳ ראמרי תרבי ראשתרי אחד אמהר מן חשלשות ואמרי חד תרבי ישע עבד
תרבי אמרהון׳ ס׳

אוריתי ה׳ ראמרון ודברים וישבות עמון
ווחד בעמון ברמעו אחד ויקם ב עמון אחריהם׳ ס׳
וחד ואיד לאמריהם
מיקר׳ ס׳

ויתיב בערב ויקח את לאה
בתו ויביא אתה אליו ויבא
אליה: ויתן לבן לה את
זלפה שפחתו ללאה בתו
שפחה: והי בבקר והנה
היא לאה ויאמר אל לבן
מה זאת עשית לי הלא
ברחל עבדתי עמך ולמה
רמיתני: ויאמר לבן לא
יעשה כן במקומנו לתת
את צעירה לפני הבכירה:
מלא שבע זאת ונתנה
לך גם את זאת תבעבדה
אשר תעבד עמדי עוד
שבע שנים אחרות: ויעל
ויעש יעקב כן ומלא
שבע זאת ויתן לו את רחל
בתו לו לאשה: ויתן לבן
לרחל בתו את בלהה ש
שפחתו לה לשפחה: ויבא
גם אל רחל ויאהב
גם את רחל מלאה ויעבד
עמו עוד שבע שנים אח
אחרות: וירא יהוה כי שנואה
לאה ויפתח את רחמה
ורחל עקרה: ותהר לאה
ותלד בן ותקרא שמו
ראובן כי אמרה כי ראה
יהוה בעני כי עתה יאהבני
אישי: ותהר עוד ותלד
בן ותאמר כי שמע יהוה
כי שנואה אנכי ויתן לי
גם את זה ותקרא שמו
שמעון: ותהר עוד ותלד
בן ותאמר עתה הפעם
יולוה אישי אלי כי ילדתי
לו שלשה בנים על כן קרא
קרא שמו לוי: ותהר עוד
ותלד בן ותאמר הפעם
אודה את יהוה על כן
קרא שמו יהודה ותעמד
מלדת: ותרא רחל כי לא
ילדה ליעקב ותקנא רחל
באחתה ותאמר אל יעקב
הבה לי בנים ואם
אין מתה אנכי: ויחר אף
יעקב ברחל ויאמר התחת
אלהים אנכי אשר מנע
ממך פרי בטן: ותאמר
הנה אמתי בלהה בא אליה
ותלד על ברכי ואבנה גם
אנכי ממנה: ותתן לו
את בלהה שפחתה לאשה
ויבא יעקב
אליה: ותהר בלהה ותלד ליעקב
בן: ותאמר רחל דנני אל
הים וגם שמע בקולי
ויתן לי בן על כן קראה
שמו דן: ותהר עוד ותלד
בלהה שפחת רחל בן שני
ליעקב: ותאמר רחל נפתולי
אלהים נפתלתי
עם אחתי גם יכלתי אל
ותקרא שמו נפתלי: אל
ותרא לאה כי עמדה
מלדת ותקח את זלפה
שפחתה ותתן אתה ל
ליעקב לאשה: ותלד
זלפה שפחת לאה ליעקב
בן: ותאמר לאה בגד
ותקרא את שמו גד: א
ותלד זלפה שפחת לאה
בן שני ליעקב: ותאמר
לאה באשרי כי אשרוני
בנות ותקרא את שמו
אשר: וילך ראובן בימי
קציר חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא
אתם אל לאה אמו א
ותאמר רחל אל לאה
תני נא לי מדודאי בנך

בלילה ההוא. ויאמרו אליו הנערים אל נא אדוני ויקם אדם בלילה ההוא ויקח את נשי בניו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעברת יבק: ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: ויראה כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: וישאל יעקב והגד נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש כאשר עבר את פניאל והוא צלע על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה: ויאמר אל אחיו לעשו אדני אל נא אדני אמרי אל אדוני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך: ויבאו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הנה הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו: ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו והצאן והבקר והגמלים לשני מחנות: ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך והיטיב עמדי: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבא והכני אם על בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: ויהי שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: גמלים מינקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנות עשרים ועירים עשרה: ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר לעדר: ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל הולכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו בהמצאכם אתו: ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה הולכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני: ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: ויקם בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעברת יבק: ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: ויראה כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: וישאל יעקב והגד נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש כאשר עבר את פניאל והוא צלע על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה: ויאמר אל אחיו לעשו אדני אל נא אדני אמרי אל אדוני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך: ויבאו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הנה הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו: ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו והצאן והבקר והגמלים לשני מחנות: ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך והיטיב עמדי: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבא והכני אם על בנים: ואתה אמרת היטב אי

בבשביל ו׳ בל׳ שנין אעבר בכל צאנך היום ועברתי בין צאנך הזה והחזר והכשבים הטריפים יעקב ואמר
מן הצאן לרעתכם זאת הבטחתי: לח ב. ג פרקו וחזר קמיץ ויקח לו רז יעקב החבשתי עצי לוז ואפלוה בן
בל עמן לוז:

לבנות ל׳ ב מל׳ וא חס׳ ויעמיד מל׳ שרין פעלות
לבנות בחדרים לבנות בחדרים ובנותי אחרן:
לך לבנות:

לְנַכְּחוֹ צֹאן וַיַּחֲמֻנָּה אֶל
בְּבֹאָן לִשְׁתּוֹת וַיַּחֲמוּהָ צֹאן
אֶל־הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְנָה הַצֹּאן
עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּטְלֻאִים
וְהַכְּשָׂבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב
וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עָקֹד
וְכָל־חוּם בְּצֹאן לָבָן וַיָּשֶׁת
לוֹ עֲדָרִים לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם
עַל־צֹאן לָבָן: וְהָיָה בְכָל־
יַחְסֹן צֹאן מְקֻשָּׁרוֹת
וְשָׂם יַעֲקֹב אֶת־הַמַּקְלוֹת
לְעֵינֵי הַצֹּאן בָּרְהָטִים
לְיַחֲמֻנָּה בַּמַּקְלוֹת: וּבְהַעֲטֹף
הַצֹּאן לֹא יָשִׂים וְהָיוּ הָעֲטֻפִים
לְלָבָן וְהַקְּשֻׁרִים לְיַעֲקֹב:
וַיִּפְרַץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד
וַיְהִי לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת
וְעֲבָדִים וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים:
וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן
לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֶת־
כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר
לְאָבִינוּ עָשָׂה אֶת־כָּל־
הַכָּבֹד הַזֶּה: וַיַּרְא יַעֲקֹב
אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ
עִמּוֹ כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב
שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֶיךָ

ולמולדתך והיה עמך:
וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא אֶל
רָחֵל וְלֵאָה הַשָּׂדֶה
אֶל־צֹאנוֹ: וַיֹּאמֶר לָהֶן
רֹאֶה אָנֹכִי אֶתְּכֶן אֲבִיכֶן
כִּי־אֵינֶנּוּ אֵלַי כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם
שֵׁלֹשׁוֹם וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה
עִמָּדִי: וְאַתֶּנָּה יְדַעְתֶּן
בְּכָל־כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶתְכֶן
אֲבִיכֶן: וְאֲבִיכֶן הִתְּלָנִי
וְהֶחֱלִף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת
מֹנִים וְלֹא־נְתָנוֹ
אֱלֹהִים לְהָרַע עִמָּדִי: אִם
כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים יִהְיֶה
שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן
נְקֻדִּים וְאִם־כֹּה יֹאמַר
עֲקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ
כָּל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים: וַיַּצֵּל
אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אֲבִיכֶם
וַיִּתְּנֵהוּ לִי: וַיְהִי בְּעֵת יַחֵם
הַצֹּאן וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֶרְאֶה
בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעַתֻּדִים
הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים
נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים: וַיֹּאמֶר
אֵלַי מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב
וָאֹמַר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר שָׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה

כָּל־הָעַתֻּדִים הָעֹלִים עַל
הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים
וּבְרֻדִּים כִּי רָאִיתִי אֶת־כָּל
אֲשֶׁר־לָבָן עֹשֶׂה לָךְ אָנֹכִי
הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָׁם מַצֵּבָה אֲשֶׁר
נָדַרְתָּ לִּי שָׁם נֶדֶר עַתָּה
קוּם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ
מוֹלַדְתֶּךָ: וַתַּעַן רָחֵל וְלֵאָה
וַתֹּאמַרְנָה לוֹ עוֹד לָנוּ
חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ:
הֲלוֹא נֻכְרִיּוֹת נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ
כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל גַּם־אָכוֹל
אֶת־כַּסְפֵנוּ: כִּי כָל־הָעֹשֶׁר
אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאָבִינוּ
לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה כֹּל
אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ
עֲשֵׂה: וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא
אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל
הַגְּמַלִּים: וַיִּנְהַג אֶת־כָּל
מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רְכֻשׁוֹ
אֲשֶׁר רָכַשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ
אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן אֲרָם
לָבוֹא אֶל־יִצְחָק אָבִיו
אַרְצָה כְּנָעַן: וְלָבָן הָלַךְ
לִגֵּז אֶת־צֹאנוֹ וַתִּגְנֹב רָחֵל

ושמ׳ ח׳ ושמ׳ ויעקב אות המקלות ושם לה עלמות דיבריו ושם בפיהו ושם לו במדבר בתו ושם חפה שוחה
ושם בשרי ושם אחותי ושם דרכיה: ו׳ לחדש ו׳ ולא בתנו אל חיר לחדש לחדש ארלוחטב חכמים חמור לחדש
כי חבר בעוי אשרבקוה שמר עלחר באשר ומרמלי
נשבע לחדש: ו׳

חעטפי ב׳ חד מל׳ וא חס׳ ורחד חעטפים חע
חעטפי בריעב ו׳ ובאן ב׳ חד מל׳ חס׳ וחמטו
דרך הקדוש ובאן:

יחיה וזה לו ישראל עבד אשר תמצא לא תמצא בו ואעקדו ויעקדו ויעקדך בו ואעקד עליו בלא שיפוך בנשך טרם
בל משעבד ובשחוב וחיה בל נפש חיה מי גברי חיך ובחלרתם ואמר למלך חיבה עבדה אנו ולידו ויזבר
ובל חוץ וחיה ד בחסדון : ס :

בנומיך ג מל פן תגדל אות בבנומיך ואבלקצידך
ולחמלך עבד זה מיבר ובחבא ואמר : ס : ט :

אתה תרפים אשר לאביה
ויגנב יעקב את לב לבן
הארמי על בלי הגיד לו כי
ברח הוא וברח הוא וכל
אשר לו ויקם ויעבר את
הנהר וישם את פניו הר
הגלעד ויגד ללבן ביום
השלישי כי ברח יעקב
ויקח את אחיו עמו ורדף
אחריו דרך שבעת ימים
וידבק אתו בהר הגלעד
ויבא אלהים אל לבן הארמי
בחלם הלילה ויאמר לו
השמר לך פן תדבר עם
יעקב מטוב עד רע ושם
לבן את יעקב ויעקב שם
תקע את אהלו בהר ולבן
תקע את אחיו בהר הגלעד
ויאמר לבן ליעקב מה
עשית ותגנב את לבבי
ותנהג את בנתי כשבויות
חרב למה נחבאת לברח
ותגנב אתי ולא הגדת לי
ואשלחך בשמחה ובשירים
בתף ובכנור ולא נטשתני
לנשק לבני ולבנתי עתה
הסכלת עשו ישר אלהי

לעשות עמכם רע ואלהי
אביכם אמש אמר אלי
לאמר השמר לך מדבר
עם יעקב מטוב עד רע
ועתה הלך הלכת כי נכסף
נכספתה לבית אביך למה
גנבת את אלהי ויען יעקב
ויאמר ללבן כי
ירא אתי כי אמרתי פן תגזל
את בנותיך מעמי : עם
אשר תמצא את אלהיך
לא יחיה נגד אחינו הכר
לך מה עמדי וקח לך ולא
ידע יעקב כי רחל גנבתם
ויבא לבן באהל יעקב
ובאהל לאה ובאהל שתי
האמהות ולא מצא ויצא
מאהל לאה ויבא באהל
רחל ורחל לקחה את תרפים
ותשמם בכר הגמל
ותשב עליהם וימש לבן
את כל האהל ולא מצא
ותאמר אל אביה אל יחר
בעיני אדני כי לא אוכל
לקום מפניך כי דרך נשים
לי ויחפש ולא מצא את
התרפים ויחר ליעקב ויריב

בלבן ויען יעקב ויאמר
ללבן מה פשעי מה חטאתי
כי דלקת אחרי כי מששת
את כל כלי מה מצאת מ
מכל כלי ביתך שים כה נגד
אחי ואחיך והוכיחו בין שני
שנתי זה עשרים שנה אנכי
אנכי עמך רחלך ועזיך
לא שכלו ואילי צאנך
לא אכלתי טרפה לא הלכתי
הבאתי אליך אנכי אחטנה
מידי תבקשנה גנבתי יום
וגנבתי לילה היותי ביום
אכלני חרב וקרח בלילה
ותדד שנתי מעיני זה לי
עשרים שנה בביתך
עבדתיך ארבע עשרה
שנה בשתי בנתיך ושש
שנים בצאנך ותתחלף את
משכרתי עשרת מנים
לולי אלהי אבי אלהי
אברהם ופחד יצחק היה
לי כי עתה ריקם שלחתני
את עני ואת יגיעכפי ראה
אלהים ויוכח אמש ויען
לבן ויאמר אל יעקב
הבנות בנתי והבנים בני

שנתי ג ומל ויוכיחו שמו אשר בשבעני
שניתי אנחנו לאיש בשתי מדעיה : ס : ט :

בל אדריכה ראוהב כי עתה ב מ ש ונקד את בשר כי אוהב ד ישבו מי אוהב בצב לקרואתי
כי אוהבא אל הארץ ומטוא ומטוא עמל המעמן : נמל שאר קדיה ריחוקן ב מ ב קדד חבין ומטוא ומטוא
במינו וכשיי ד זבריה ואמיר אולי ובמרי ישבו ראשי שלחתי : ס :

והבנים ב׳ והבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני
איש אלוה אבות והבנים והבנות קדשי פסוק
וחזקי לבו׳ ה׳

ואתה ג׳ בקרבי ואדע מקום ועטה לך נבריקה בריוקה אם ואוסף והדבר אשר דברתי אני ואותה אדבר בי זכר אנו אמרתי:
לאלוה ד׳ ושימבורון ולבטני מוח א עשוה לאלוה לאלוה וטה לקן ואדרך לא אדמטו לאלוה ומבורן לא ישמו לאלוה:

וה צאן צאני וכל אשר
אתה ראה לי הוא ולבנתי
מה אעשה לאלה היום או
לבניהן אשר ילדו ועתה
לכה נכרתה ברית אני ואתה
והיה לעד בינו ובינך ויקח
יעקב אבן ויריכמה מצבה
ויאמר יעקב לאחיו לקטו
אבנים ויקחו אבנים ויעשו
גל ויאכלו שם על הגל:
ויקרא לו לבן יגר שהדותא
ויעקב קרא לו גלעד:
ויאמר לבן הגל הזה עד
בינו ובינך היום על כן קרא
שמו גלעד: והמצפה
אשר אמר יצף יהוה בינו
ובינך כי נסתר איש מרעהו
אם תענה את בנתי ואם
תקח נשים על בנתי אין
איש עמנו ראה אלהים
עד בינו ובינך: ויאמר
לבן ליעקב הנה הגל הזה
והנה המצבה אשר ירתי
בינו ובינך: עד הגל הזה
ועד המצבה הזאת
אם אני לא אעבר אליך
את הגל הזה ואת המצבה
הזאת לרעה אלהי אל
אברהם ואלהי נחור של
ישפטו בינינו אלהי של
אביהם ויישבע יעקב ל
בפחד אביו יצחק: ויזבח
יעקב זבח בהר ויקרא אל
לאחיו לאכל לחם ויאכלו
לחם וילינו בהר: וישכם ל
לבן בבקר וינשק לבניו
ולבנותיו ויברך אותם ש
וילך וישב לבן למקומו:
ויעקב הלך לדרכו ויפגעו
בו מלאכי אלהים: ויאמר
יעקב כאשר ראם מחנה
אלהים זה ויקרא שם ש
המקום ההוא מחנים:

ויעקב

ויישלח יעקב מלאכים
לפניו אל עשו אחיו ארצה
שעיר שדה אדום: ויצו
אתם לאמר כה תאמרון
לאדני לעשו כה אמר
עבדך יעקב עם לבן גרתי
ואחר עד עתה: ויהי לי ש
שור וחמור צאן ועבד ש
ושפחה ואשלחה להגיד
לאדני למצא חן בעיניך:
וישבו המלאכים אל יעקב
ויעקב לאמר באנו אל
אחיך אל עשו וגם הלך
לקראתך וארבע מאות
איש עמו: וירא יעקב
מאד ויצר לו ויחץ את
העם אשר אתו ואת הצאן
ואת הבקר והגמלים לשני מ
מחנות: ויאמר אם יבוא
עשו אל המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר
לפליטה: ויאמר יעקב
אלהי אבי אברהם ואלהי
אבי יצחק יהוה האמר
אלי שוב לארצך ולמולדתך
ואיטיבה עמך: קטנתי מ
מכל החסדים ומכל האמת
אשר עשית את עבדך כי
במקלי עברתי את הירדן
הזה ועתה הייתי לשנים מ
מחנות: הצילנא מיד
אחי מיד עשו כי ירא אנכי
אתו פן יבא והכני אם על
בנים: ואתה אמרת היטב
איטיב עמך ושמתי את
זרעך כחול הים אשר לא

פסוק
דמיין

פרשה

מלה
בטעמי

ומלה

אחיו
לפני
גרומא

מלה
בטעמי

פסוקים ט׳ ויאמר לאמר ויאמרו לבן לאמר הבאנו בנותיו דמלך אל אדוניו והנה גם הוא הולך לקראתך: ט׳ עד ששה ל׳ עם לבן גרתי
ואחר עד עתה: ל׳ לא בא ועד עד ששה מגערך עד עתה ולא השלכתם מישלפנו עד עתה: אלהים ל׳ וישכם לבן בבקר וינשק לבניו וזרעתה אותם אחרים
ואזכה הוטרו: ויחרם ויחרם ואזכ עריהם בבקרות ועד אשר ידעתם אשרי ידעתם:

ולמי ג׳ ולמי אלה לפניך ולמי כל המחנה הזה ישראל
ולמי אני עמדי׳ ס׳ עורקי׳ ב׳ חס׳ ועורים עשרה
עוריה דעבדין בה חלל הפרעמנו׳ ס׳

שלחה ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ ואמרת לעבדך ליעקב ב׳ חס׳ הוא שלוחה בפומלי אלה שלחוך ואראה וחנה ד׳
שלוחה אלי׳ ס׳ והלבת ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ במנחה והלכת לפני בכל הדרך והלכת על הרבע והמנחה ה׳
והרוכבים ס׳

יסף מרב׳ וילן שם בלילה
והוא נגש מזחבא בידו
מנחה לעשו אחיו עזים
מאתים ותישים עשרים
רחלים מאתים ואילים
עשרים גמלים מינקות
ובניהם שלשים פרות על
ארבעים ופרים עשרה
אתנות עשרים ועירים
עשרה ויתן ביד עבדיו ש
עדר עדר לבדו ויאמר אל
עבדיו עברו לפני ורוח
תשימו בין עדר ובין עדר
ויצו את הראשון לאמר
כי יפגשך עשו אחי ושאל
לאמר למי אתה ואנה ל
תלך ולמי אלה לפניך אמ
ואמרת לעבדך ליעקב
מנחה הוא שלוחה לאדני
לעשו והנה גם הוא אחרינו
ויצו גם את השני גם את
השלישי גם את כל הל
הולכים אחרי העדרים
לאמר כדבר הזה תדברון
אל עשו במצאכם אתו
ואמרתם גם הנה עבדך
יעקב אחרינו כי אמר

אכפרה פניו במנחה אל
ההלכת לפני ואחריכן
אראה פניו אולי ישא
פני ותעבר המנחה על
פניו והוא לן בלילה ההוא
במחנה ויקם בלילה הוא
ויקח את שתי נשיו ואת
שתי שפחותיו ואת אחד
עשר ולדיו ויעבר את מ
מעבר יבק ויקחם ויעבר
אתהנחל ויעבר את אשר
לו ויותר יעקב לבדו ו
ויאבק איש עמו עד
עלות השחר וירא כי לא
יכל לו ויגע בכף ירכו ל
ותקע כף ירך יעקב ל
בהאבקו עמו ויאמר
שלחני כי עלה השחר
ויאמר לא אשלחך כי
אם ברכתני ויאמר אליו
מה שמך ויאמר יעקב
ויאמר לא יעקב יאמר
עוד שמך כי אם ישראל
כי שרית עם אלהים ועם
אנשים ותוכל ויש אל
יעקב ויאמר הגידה נא
שמך ויאמר למה זה ש

תשאל לשמי ויברך אתו
שם ויקרא יעקב שם
המקום פניאל כי ראיתי
אלהים פנים אל פנים ל
ותנצל נפשי ויזרח לו
השמש כאשר עבר את
פנואל והוא צלע על ירכו
על כן לא יאכלו בני ישראל
את גיד הנשה אשר על כף
תיר ש הנשה מזה כי נגע
בכף ירך יעקב בגיד הנשה
וישא יעקב עיניו וירא ש
והנה עשו בא ועמו ארבע
מאות איש ויחץ את ל
הילדים על לאה ועל רחל
ועל שתי השפחות ויש
את השפחות ואת ילדיהן
ראשנה ואת לאה וילדיה
אחרנים ואת רחל ואת יוסף
אחרנים והוא עבר לפניהם
וישתחו ארצה שבע ל
פעמים עד גשתו עד אחיו
ורץ עשו לקראתו ל
ויחבקהו ויפל על צוארו
וישקהו ויבכו וישא את
עיניו וירא את הנשים ואת
הילדים ויאמר מי אלה לך

פנים אל פנים ה׳ כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ו׳ אלה שהיה פנים אל פנים ולי׳ קרא בהיא שיר בישראל
במשה ראיתי ראיה עין אריה והבאתי אותכם ויחץ ב׳ ויחץ את הרעב ויחץ את ולי׳ ויחץ אז שלשה מחנות
הארץ ס׳

עני אלהים ג׳ בי ישרתי עם אלהים ועם אנשים
כי עם אלהים עשרה כי אמר לא ישכון
ועם האלהים ביתו ס׳

ויאמר הילדים אשר חנן
אלהים את עבדך ותגשן
הם שפחות הנה וילדיהן
ותגשנה שתחוין ותגש גם לאה
וילדיהן ואחר
נגש יוסף ורחל ותתחוין
ויאמר מי לך כל המחנה
הזה אשר פגשתי ויאמר
למצא חן בעיני אדני
ויאמר עשו ישלי רב
אחיו יהי לך אשר לך
ויאמר יעקב אל נא אם
נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי כי
על כן ראיתי פניך כראת
פני אלהים ותרצני קח
נא את ברכתי אשר לי
הבאת לך כי חננני אלהים
וכי יש לי כל ופצר בו ויקח
ויאמר נסעה ונלכה
ואלכה לנגדך ויאמר
אליו אדני ידע כי הילדים
רכים והצאן והבקר עלות
עלי ודפקום יום אחד ומתו
כל הצאן יעברנא אדני
לפני עבדו ואני אתהלך
לאטי לרגל המלאכה
אשר לפני ולרגל הילדים
עד אשר אבא אל אדני
שעירה ויאמר עשו
אציגה נא עמך מן העם
אשר אתי ויאמר למה
זה אמצא חן בעיני אדני
ויישב ביום ההוא עשו
לדרכו שעירה ויעקב
נסע סכתה ויבן לו בית
ולמקנהו עשה סכות
קרא שם המקום סכות
ויבא יעקב שלם
עיר שכם אשר בארץ
כנען בבאו מפדן ארם
ויחן את פני העיר ויקן
את חלקת השדה אשר
נטה שם אהלו מיד בני
חמור אבי שכם במאה ל
קשיטה ויצב שם מזבח
ויקרא לו אל אלהי ישראל
ותצא דינה בת
לאה אשר ילדה ליעקב
לראות בבנות הארץ
וירא אתה שכם בן חמור
החוי נשיא הארץ ויקח
אתה וישכב אתה ויענה
ותדבק נפשו בדינה בת

יעקב
ויאהב את הנער
וידבר על לב הנער
ויאמר שכם אל חמור
אביו לאמר קחלי את
הילדה הזאת לאשה
ויעקב שמע כי טמא את
דינה בתו ובניו היו אתו
מקנהו בשדה והחרש
יעקב עד בואם ויצא
חמור אבי שכם אל יעקב
לדבר אתו ובני יעקב באו
מן השדה כשמעם
ותעצבו האנשים ויחר
להם מאד כי נבלה עשה
בישראל לשכב את בת
יעקב כן לא יעשה
וידבר חמור אתם לאמר
שכם בני חשקה נפשו
בבתכם תנו נא אתה לו
לאשה והתחתנו אתנו
בנתיכם תתנו לנו ואת
בנתינו תקחו לכם ואתנו
תשבו והארץ תהיה
לפניכם שבו וסחרוה
והאחזו בה ויאמר שכם
אל אביה ואל אחיה
אמצא חן בעיניכם ואשר

אליהו ן מל במוד לא נמצל לעשות הכלוא אחיך שמעבא החלוש הדור ויראו אותו מרחוק ויריא אקבר
ויראו רשקר את אחיו ויחי כאשר בלו ימיראן חקי ולדריוס ולדריוס את בני ישראל ויבא בשחר ואחרין לפר
פר אחיראמר אמר ונחל לנו נבואה ויפרדו מלוכה:

קמוטי ד מל וחדי חסו אך בואות נאורת
לכנ בי מיבל בשר בי עטר במוט גר אחסר
חלוכ כמוטו:

ד
ב
לפשוע
ד
ל
34,29
ד
בטוע
ד
חס
ל
ל
ל

ויפרע ב חד ר״א פס׳ ויחי חזקת אלהים אלהי״ם:
ויברך ג חס׳ ונמת זבריה ותאמר ויברך ישרי
בישׁשכר׳:

לוזה ד ובא יעקב לחוץ אשר בארץ כנען
ויבא מבית אל ועבר משם חרגבול ב בו׳:

סביבותיהם ב מל וכל ערי ויחי חזקת ויעבו
ארנ׳ו׳: קדמו׳ דסיף ממדי יצאו בעיא
מחזיקין ראמו׳:

אֶת כָּל אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר
בְּיָדָם וְאֶת הַנְּזָמִים אֲשֶׁר
בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם
יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר
עִם שְׁכֶם וַיִּסְּעוּ וַיְהִי חִתַּת
אֱלֹהִים עַל הֶעָרִים אֲשֶׁר
סְבִיבֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ
אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב וַיָּבֹא
יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן הִוא בֵּית אֵל הוּא
וְכָל הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיִּבֶן
שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם
אֵל בֵּית אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ
אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ
מִפְּנֵי אָחִיו וַתָּמָת דְּבֹרָה
מֵינֶקֶת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר
מִתַּחַת לְבֵית אֵל תַּחַת
הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן
בָּכוּת
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב
עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא
יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי
אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ
וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל

שַׁדַּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל
גּוֹיִם וְהָיוּ מִמְּךָ וּמְלָכִים
מֵחֲלָצֶיךָ יֵצְאוּ וְאֶת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם
וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ
וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבַּר אִתּוֹ
וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבַּר אִתּוֹ
מַצֶּבֶת אֶבֶן וַיִּסֶּךְ עָלֶיהָ
נֶסֶךְ וַיַּצֵּק עָלֶיהָ שָׁמֶן
וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת שֵׁם
הַמָّקוֹם אֲשֶׁר דִּבַּר אִתּוֹ
שָׁם אֱלֹהִים בֵּית אֵל וַיִּסְעוּ
מִבֵּית אֵל וְעוֹד כִּבְרַת
הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה
וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ
וַיְהִי בְהַקְשׁוֹתָהּ בְּלִדְתָּהּ
וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל
תִּירְאִי כִּי גַם זֶה לָךְ בֵּן
בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מֵתָה
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן אוֹנִי וְאָבִיו
קָרָא לוֹ בִנְיָמִין וְרָחֵל
וַתִּקָּבֶר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הִוא
בֵּית לָחֶם וַיִּצֶּב יַעֲקֹב
מַצֵּבָה עַל קִבְרָתָהּ הִוא

מַצֶּבֶת קִבֶּרֶת רָחֵל עַד
הַיּוֹם וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט
אָהֳלָה מֵחֲלָאָה לְמִגְדַּל
עֵדֶר וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל
בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן
וַיִּשְׁכַּב אֶת בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ
אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל

וַיִּהְיוּ בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנֵים
עָשָׂר בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב
רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי
וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבוּלֻן
בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן וּבְנֵי
בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן
וְנַפְתָּלִי וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת
לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי
יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד לוֹ בְּפַדַּן
אֲרָם וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל
יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת
הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר
גָּרוּ שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק
וַיְהִי יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה
וְשִׁמֹּנִים שָׁנָה וַיִּגְוַע יִצְחָק
וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו זָקֵן
וְשָׂבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו:
וְאֵלֶּה תֹלְדוֹת עֵשָׂו הִוא

בנימין ד מל ראבי׳ ר״א לו בטמין ואחר בנימין אחי ויקח ואל שדי ורא ויסף ארכע ושא עמנו ורא חונה עמיבט ראורות זאב יטרף ומלטוה בנימין אחריך בטמין בעמלו
ויעבירבה עמון ומדי אשראלף הדו ורדבר גב אנגר אמלדמלכים קדמ נא ומקלע שופר מחלקות ויחדיה׳: ויסך ג ויסך עליה נסך ויסך ארצה אחר אות נסכו׳:

ב׳ ל׳ ג׳ קמ׳ רשש׳ רשש׳ וקמ׳ ל׳ עמ׳ רב מ׳ ר׳ ואמ׳ ורשש׳ ומ׳ ר׳ ר׳ ר

מבניה ג׳ והכבן ויהו מבעריה והבירה מי
זה בא מאמצע׳ והושע ד׳ ב׳ וחל הב׳ מלל ומלך ומזל
ויבראל ומלך ומזל ויהב חמ׳ ס׳ :

מחשבאל ג׳ ושני אשתו מחשבאל והבירה ואני באמ׳ בית שמעשה׳ ס׳ : ואות בני ולשר עלאל
ועזרני ואות בני המכיר ודוכ שבחל ודוכעבחל ודוכעבחל צריקוד ומלכים אשיב אוכבר אות אדיהו ונטסי אוכ הבר ויהואחבי

אלופי חחרי לאלפיחס
באלץ שעיר
ואלה המלכים אשר מלכו
בארץ אדום לפני מלך מלך
לבני ישראל ויבלה באדום
בלע בן בעור ושם עיריו
דנהבה ומת בלע וימלך תחתיו
ובב בן זרח מבצרה ומת ובב וימלך
תחתיו חשם מארץ התימני וימלך חשם
ומלך תחתיו הדד בן בדד המכה את
מדין בשדה מואב ושם
עדו עוית ומת הדד וימלך
תחתיו שמלה ממשרקה
ומת שמלה וימלך תחתיו
שאול מרחבות הנהר
ומת שאול וימלך תחתיו
בעל חנן בן עכבור ומת
בעל חנן בן עכבור וימלך
תחתיו הדד ושם עיר פעו
ושם אשתו מחיטבאלת
מטרד בת מי זהב ואלה
שמות אלופי עשו לד
למשפחתם למקומתם
בשמותם אלוף תמנע אלוף
עלוה אלוף יתת אלוף
אהליבמה אלוף אלה אלוף
פינן אלוף קנז אלוף תימן
אלוף מבצר אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה
אלופי אדום למשבתם
בארץ אחזתם הוא עשו
אבי אדום קנו
וישב יעקב בארץ מגורי
אביו בארץ כנען אלה
תולדות יעקב יוסף בן
שבע עשרה שנה היה
רעה את אחיו בצאן והוא
נער את בני בלהה ואת
בני זלפה נשי אביו ויבא
יוסף את דבתם רעה אל
אביהם וישראל אהב
את יוסף מכל בניו כי בן
זקנים הוא לו ועשה לו
כתנת פסים ויראו אחיו
כי אתו אהב אביהם מכל
אחיו וישנאו אתו ולא
יכלו דברו לשלם וחלם
יוסף חלום ויגד לאחיו
ויוספו עוד שנא אתו
ויאמר אליהם שמעו נא
החלום הזה אשר חלמתי
והנה אנחנו מאלמים אלמים
אלמים בתוך השדה והנה
קמה אלמתי וגם נצבה
והנה תסבינה אלמתיכם
ותשתחוינה לאלמתי

מגדיאל אלוף עירם אלה
אלופי אדום למשבתם
בארץ אחזתם הוא עשו
אבי אדום קנו
וישב יעקב בארץ מגורי
אביו בארץ כנען אלה
תולדות יעקב יוסף בן
שבע עשרה שנה היה
רעה את אחיו בצאן והוא
נער את בני בלהה ואת
בני זלפה נשי אביו ויבא
יוסף את דבתם רעה אל
אביהם וישראל אהב
את יוסף מכל בניו כי בן
זקנים הוא לו ועשה לו
כתנת פסים ויראו אחיו
כי אתו אהב אביהם מכל
אחיו וישנאו אתו ולא
יכלו דברו לשלם וחלם
יוסף חלום ויגד לאחיו
ויוספו עוד שנא אתו
ויאמר אליהם שמעו נא
החלום הזה אשר חלמתי
והנה אנחנו מאלמים אלמים
אלמים בתוך השדה והנה
קמה אלמתי וגם נצבה
והנה תסבינה אלמתיכם
ותשתחוינה לאלמתי

ויאמרו לו אחיו התמלך תמלך
עלינו אם משל תמשל
בנו ויוסיפו עוד שנא
אתו על חלמותיו ועל
דבריו ויחלם עוד חלום
אחר ויספר אתו לאחיו
ויאמר הנה חלמתי חלום
עוד והנה השמש והירח
ואחד עשר כוכבים משתחוים
לי ויספר אל אביו ואל
אחיו ויגער בו אביו ויאמר
לו מה החלום הזה אשר
חלמת הבוא נבוא אני
ואמך ואחיך להשתחות
לך ארצה ויקנאו בו אחיו
ואביו שמר את הדבר
וילכו אחיו לרעות את צאן
אביהם בשכם ויאמר
ישראל אל יוסף הלוא
אחיך רעים בשכם לכה
ואשלחך אליהם ויאמר
לו הנני ויאמר לו לך נא
ראה את שלום אחיך ואת
שלום הצאן והשיבני דבר
וישלחהו מעמק חברון
ויבא שכמה וימצאהו איש
והנה תעה בשדה וישאלהו
האיש לאמר מה תבקש

מעמק חברון ואקח ויהי שרע אל ולך אביהם לבן ויבא ויהי
גבל בשבו ויהי ויהי חג רוס בשלו ולך ויבא בעד ויעל ס׳ : והשיבני ב׳ חל מלחמה חש והשיבני ויבר
אמ אמבר הישבני :

משול ג׳ מלבדו אמר משול המשול בנו
ולא ה׳ הבר מעמו יש שמנו לשרי ויהי
ישראל ס׳ :

ויאמר אתאחי אנכי מ
מבקש הגידה־נא לי איפה
הם רעים ויאמר האיש
נסעו מזה כי שמעתי
אמרים נלכה דתינה וילך
יוסף אחר אחיו וימצאם
בדתן וירא אותו מרחק
ובטרם יקרב אליהם
ויתנכלו אתו להמיתו
ויאמרו איש אל־אחיו הנה
בעל החלמות הלזה בא
ועתה לכו ונהרגהו ונשליכהו
באחד הבורות ואמרנו רעה
רעה אכלתהו ונראה מה
יהיו חלמתיו וישמע
ראובן ויצלהו מידם
ויאמר לא נכנו נפש
ויאמר אלהם ראובן אל
תשפכו דם השליכו אתו
אל הבור הזה אשר
במדבר וידו אל תשלחו בו
למען הציל אתו מידם
להשיבו אל־אביו
כאשר בא יוסף אל־אחיו
ויפשיטו את־יוסף
כתנתו את־כתנת הפסים
אשר עליו ויקחהו
וישלכו אתו הבורה והבור
ריק אין בו מים וישבו ל
אכל לחם וישאו עיניהם
וירא והנה ארחת
ישמעאלים באה מגלעד
וגמליהם נשאים נכאת
וצרי ולט הולכים להוריד
מצרימה ויאמר יהודה
אל־אחיו מה־בצע כי
נהרג את־אחינו וכסינו
את־דמו לכו ונמכרנו
לישמעאלים וידנו אל
תהי־בו כי־אחינו בשרנו
הוא וישמעו אחיו
ויעברו אנשים מדינים
סחרים וימשכו ויעלו את
יוסף מן־הבור וימכרו את
יוסף לישמעאלים
בעשרים כסף ויביאו את
יוסף מצרימה וישב
ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את
בגדיו וישב אל־אחיו
ויאמר הילד איננו ואני
אנה אני־בא ויקחו את
כתנת יוסף וישחטו שעיר
עזים ויטבלו את־הכתנת

בדם וישלחו את־כתנת
הפסים ויביאו אל־אביהם
ויאמרו זאת מצאנו
הכר־נא הכתנת בן־הוא
אם־לא ויכירה ויאמר
כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף ויקרע
יעקב שמלתיו וישם שק
במתניו ויתאבל על בנו
ימים רבים ויקומו כל־בניו
וכל־בנתיו לנחמו ויאן
להתנחם ויאמר כי־ארד
אל־בני אבל שאלה ובכה
אתו אביו והמדנים מכרו
אתו אל־מצרים לפוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים

ויהי בעת ההוא וירד
יהודה מאת אחיו ויט עד
איש עדלמי ושמו חירה
וירא שם יהודה
בת־איש כנעני ושמו שוע
ויקחהו ויבא אליה
ותהר ותלד בן ויקרא את
שמו ער ותהר עוד ותלד
בן ותקרא את־שמו אונן
ותסף עוד ותלד בן ותקרא

לא לו ה׳ ויריב אמנם כי לא לו ויאמרו הרי חמורבחי לא לו לרשות כשמנוחת לא לו לו שברמ׳ והעבר על ריב לאל
ולא ועמדו ולאלה הטוריד׳ וחזר חלוף שחוק לו לא ג׳: ומכל ה׳ ויריע בעיני יפ אשר עשה ויאמר מראיתי גיל
בן אחיקם בן שפן ויבן הראהו אשר ויבטחו: ט׳

ויקרא אותשו: ב׳ ערגרשה בריעה: ט׳:
במדר ב׳ ויקחו ויחזו ויאמרו לחטי ויחי בכוחו:

אֹתוֹ שְׁמוֹ שֵׁלַח וַתְּהִי בְּבֵיתוֹ
בְּלִקְחָתוֹ אֹתוֹ וַיִּשָּׂחוּ וַתְּהִי
אִשָּׁה לְעֵרְבְּכוֹרוֹ שְׂנוּאָה וַתְּמָר
וַיְהִי עֶרֶב בֹּקֶר וְחוּרָה רֵעַ
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיָּמֶת יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא׳
אֶל אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם אֹתָהּ
וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיךָ וַיֵּדַע
אוֹנָן כִּי לוֹ לֹא יִהְיֶה הַזָּרַע
וְהָיָה אִם בָּא אֶל אֵשֶׁת אָחִיו
וְשִׁחֵת אַרְצָה לְבִלְתִּי נָתֵן
זֶרַע לְאָחִיו׃ וַיֵּרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמֶת גַּם
אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר
כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה בֵּית
אָבִיךְ עַד יִגְדַּל שֵׁלָה בְּנִי כִּי
אָמַר פֶּן יָמוּת גַּם הוּא כְּאֶחָיו
וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ׃
וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת שׁוּעַ
אֵשֶׁת יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה
וַיַּעַל עַל גֵּזֵי צֹאנוֹ הוּא׃
וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי׃
תִּמְנָתָה וַיֹּגֶד לְתָמָר לֵאמֹר
הִנֵּה חָמִיךְ עֹלֶה תִּמְנָתָה׃
לָגֵז צֹאנוֹ וַתָּסַר בִּגְדֵי׃
אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתְּכַס
בַּצָּעִיף וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב׃

בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל
דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאָתָה כִּי
גָדַל שֵׁלָה וְהוּא לֹא נִתְּנָה לוֹ
לְאִשָּׁה׃ וַיַּרְא אֹתָהּ יְהוּדָה
וַיַּחְשְׁבֵהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה
פָנֶיהָ׃ וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל הַדֶּרֶךְ
וַיֹּאמֶר הָבָה נָּא אָבוֹא אֵלֶיךָ
כִּי לֹא יָדַע כִּי כַלָּתוֹ הִוא׃
וַתֹּאמֶר מַה תִּתֶּן לִי כִּי תָבוֹא
אֵלָי׃ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח
גְּדִי עִזִּים מִן הַצֹּאן וַתֹּאמֶר
אִם תִּתֵּן עֵרָבוֹן עַד שַׁלְּחֶךָ׃
וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר
אֶתֵּן לָךְ וַתֹּאמֶר חֹתָמְךָ׃
וּפְתִילֶךָ וּמַטֶּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ
וַיִּתֶּן לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר
לוֹ׃ וַתָּקָם וַתֵּלֶךְ וַתָּסֵר צַעִיפָהּ
מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי׃ אַל
אַלְמְנוּתָהּ׃ וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה
אֶת גְּדִי הָעִזִּים בְּיַד רֵעֵהוּ
הָעֲדֻלָּמִי לָקַחַת הָעֵרָבוֹן
מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מְצָאָהּ׃
וַיִּשְׁאַל אֶת אַנְשֵׁי מְקֹמָהּ לֵאמֹר
אַיֵּה הַקְּדֵשָׁה הַזֹּאת
בָּעֵינַיִם עַל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ
לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃
וַיָּשָׁב אֶל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא

מִצָּאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם
אָמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח לָהּ פֶּן
נִהְיֶה לְבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי
הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃
וַיְהִי כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים וַיֻּגַּד
לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָּמָר
כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לִזְנוּנִים
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ׃
וְתֻשְׂרָף׃ הִוא מוֹצֵאת וְהִיא
שָׁלְחָה אֶל חָמִיהָ לֵאמֹר
לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לּוֹ אָנֹכִי
הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר נָא לְמִי
הַחֹתָמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה
הָאֵלֶּה׃ וַיַּכֶּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
צָדְקָה מִמֶּנִּי כִּי עַל כֵּן לֹא
נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְנִי וְלֹא יָסַף
עוֹד לְדַעְתָּהּ׃ וַיְהִי בְּעֵת לִדְתָּהּ
וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ וַיְהִי
בְּלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת
וַתִּקְשֹׁר עַל יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר
זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה׃ וַיְהִי כְּמַשִּׁיב
יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר
מַה פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָרֶץ וַיִּקְרָא
שְׁמוֹ פָּרֶץ׃ וְאַחַר יָצָא אָחִיו
אֲשֶׁר עַל יָדוֹ וְשֵׁם יִקְרָא
שְׁמוֹ זָרַח׃ וְיוֹסֵף

אל יהודה׃ וישב אל יהודה ואלה הדברים
הנני מביא אליהם ויהי לקרוסת אשרי הכשלונו
ואמרי למלך אם עד המלך׃ ט׳

עד לא בטע׳ עד שלוך עד שאבדך עד רדוטה עד לשמים עד שובך עד חשוכים עד קדקדיו ועד קדקדיו שמשון
ב׳ בר׳ ה׳: הרציאוה ב׳ ראמרי יהודה הרציאוה הרציאוה ובשרף הרציאוה עלי קשר הראיך הרציאוה אל מביה לשלה׳:

הורה מצרים ויקחו׃
פוטיפר סריס פרעה שר
הטבחים איש מצרי משך
הישמעאלים אשר הורדוהו
שמה ויהי יהוה את יוסף
ויהי איש משכיל ויהי
בבית אדניו המצרי וירא
אדניו כי יהוה אתו וכל
אשר הוא עשה יהוה׃
ומצליח בידו ומצא יוסף
חן בעיניו וישרת אתו
ויפקדהו על ביתו ולכל
נתן בידו׃ והיה מאז
הפקיד אתו בביתו ועל כל
אשר יש לו ויברך יהוה את
בית המצרי בגלל יוסף ויהי
ברכת יהוה בכל אשר יש
לו בבית ובשדה׃ ויעזב
כל אשר לו ביד יוסף ולא
ידע אתו מאומה כי אם
הלחם אשר הוא אכל׃ ויהי
יוסף יפה תאר ויפה מראה׃
ויהי אחר הדברים האלה׃
ותשא אשת אדניו את
עיניה אל יוסף ותאמר
שכבה עמי׃ וימאן
אל אשת אדניו הן אדני
לא ידע אתי מה בבית ופל
אשר יש לו נתן בידי׃ איננו
גדול בבית הזה ממני ולא
חשך ממני מאומה כי אם
אותך באשר את אשתו
ואיך אעשה הרעה הגדלה
הזאת וחטאתי לאלהים׃
ויהי כדברה אל יוסף יום
יום׃ ולא שמע אליה לשכב
אצלה להיות עמה׃ ויהי
כהיום הזה ובא הביתה׃
לעשות מלאכתו ואין
איש מאנשי הבית׃ שם
בבית׃ ותתפשהו בבגדו׃
לאמר שכבה עמי׃ ויעזב
בגדו בידה׃ ויברח ויצא׃
ותקרא לאנשי ביתה׃
ותאמר להם לאמר׃ ראו
הביא לנו איש עברי לצחק
בנו׃ בא אלי לשכב עמי׃
ואקרא בקול גדול׃ ויהי
כשמעו כי הרימתי קולי
ואקרא׃ ויעזב בגדו אצלי
וינס ויצא החוצה׃ ותנח
בגדו אצלה עד בוא אדניו
אל ביתו׃ ותדבר אליו
כדברים האלה לאמר׃ בא
אליו העבד העברי אשר
הבאת לנו לצחקני׃ ויהי
בהרימי קולי ואקרא׃
ויעזב בגדו אצלי ויברח
החוצה׃ ויהי כשמע אדוניו
את דברי אשתו אשר דברה
אלי לאמר כדברים האלה
עשה לי עבדך׃ ויחר אפו׃
ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו
אל בית האסר מקום אשר
אסורי המלך אסורים׃ ויהי
שם בבית האסר׃ ויהי יהוה
את יוסף ויט אליו חסד ויתן
חנו בעיני שר בית האסר׃
ויתן שר בית האסר ביד יוסף
את כל האסירים אשר בבית
האסר׃ ואת כל אשר עשים
שם הוא היה עשה׃ אין שר
בית האסר ראה את כל מאומה
בידו באשר יהוה אתו׃ ואשר
הוא עשה יהוה מצליח׃
ויהי אחר הדברים׃
חטאו משקה מלך
מצרים ואפה׃ לאדניהם
למלכי מצרים׃ ויקצף פרעה

עַל שְׁנֵי סָרִיסָיו עַל שַׂר
הַמַּשְׁקִים וְעַל שַׂר הָאֹפִים
וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר
הַטַּבָּחִים אֶל בֵּית הַסֹּהַר
מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אָסוּר שָׁם
וַיִּפְקֹד שַׂר הַטַّבָּחִים אֶת
יוֹסֵף אִתָּם וַיְשָׁרְתֵם
וַיִּהְיוּ יָמִים בְּמִשְׁמָר וַיַּחַלְמוּ
חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלֹמוֹ
בְּלַיְלָה אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן
חֲלֹמוֹ הַמַּשְׁקֶה וְהָאֹפֶה
אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר
אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר וַיָּבֹא
אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בַּבֹּקֶר וַיַּרְא
אֹתָם וְהִנָּם זֹעֲפִים וַיִּשְׁאַל
אֶת סְרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר
אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו
לֵאמֹר מַדּוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים
הַיּוֹם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם
חָלַמְנוּ וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לֵאלֹהִים
פִּתְרֹנִים סַפְּרוּ נָא לִי וַיְסַפֵּר
שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת חֲלֹמוֹ
לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי
וְהִנֵּה גֶפֶן לְפָנָי וַבַּגֶּפֶן
שְׁלֹשָׁה שָׂרִגִים וְהִיא
כְּפָרְחָת עָלְתָה נִצָּהּ הִבְשִׁיל

אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים וְכוֹס
פַּרְעֹה בְּיָדִי וָאֶקַּח אֶת
הָעֲנָבִים וָאֶשְׂחַט אֹתָם אֶל
כּוֹס פַּרְעֹה וָאֶתֵּן אֶת הַכּוֹס
עַל כַּף פַּרְעֹה וַיֹּאמֶר לוֹ
יוֹסֵף זֶה פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת
הַשָּׂרִגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם
בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא
פַרְעֹה אֶת רֹאשֶׁךָ וְהֵשִׁיבְךָ
עַל כַּנֶּךָ וְנָתַתָּ כוֹס פַּרְעֹה
בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר
הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ כִּי אִם זְכַרְתַּנִי
אִתְּךָ כַּאֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וְעָשִׂיתָ
נָא עִמָּדִי חָסֶד וְהִזְכַּרְתַּנִי אֶל
פַּרְעֹה וְהוֹצֵאתָנִי מִן הַבַּיִת
הַזֶּה כִּי גֹנֹב גֻּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ
הָעִבְרִים וְגַם פֹּה לֹא עָשִׂיתִי
מְאוּמָה כִּי שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר
וַיַּרְא שַׂר הָאֹפִים כִּי טוֹב פִּתֹּר
וַיֹּאמֶר אֶל יוֹסֵף אַף אֲנִי
בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשֶׁת סַלֵּי
חֹרִי עַל רֹאשִׁי וּבַסַּל הָעֶלְיוֹן
מִכֹּל מַאֲכַל פַּרְעֹה מַעֲשֵׂה
אֹפֶה וְהָעוֹף אֹכֵל אֹתָם מִן
הַסַּל מֵעַל רֹאשִׁי וַיַּעַן יוֹסֵף
וַיֹּאמֶר זֶה פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת
הַסַּלִּים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם

בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא
פַרְעֹה אֶת רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ
וְתָלָה אוֹתְךָ עַל עֵץ וְאָכַל
הָעוֹף אֶת בְּשָׂרְךָ מֵעָלֶיךָ
וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הֻלַּדְתּוֹ
אֶת פַּרְעֹה וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה
לְכָל עֲבָדָיו וַיִּשָּׂא אֶת רֹאשׁ
שַׂר הַמַּשְׁקִים וְאֶת רֹאשׁ
שַׂר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו
וַיָּשֶׁב אֶת שַׂר הַמַּשְׁקִים עַל
מַשְׁקֶהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל כַּף
פַּרְעֹה וְאֵת שַׂר הָאֹפִים תָּלָה
כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף וְלֹא
זָכַר שַׂר הַמַّשְׁקִים אֶת יוֹסֵף
וַיִּשְׁכָּחֵהוּ
וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפַרְעֹה
חֹלֵם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַיְאֹר
וְהִנֵּה מִן הַיְאֹר עֹלֹת שֶׁבַע
פָּרוֹת יְפֹת מַרְאֶה וּבְרִיאֹת
בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ וְהִנֵּה
שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת
אַחֲרֵיהֶן מִן הַיְאֹר רָעוֹת
מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדְנָה
אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל שְׂפַת הַיְאֹר
וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת
מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר אֶת
שֶׁבַע הַפָּרוֹת יְפֹת הַמַּרְאֶה

וחברי אתו ויקץ פרעה׃ ויישן ויחלם שנית והנה
שבע שבלים עלות בקנה
אחד בריאות וטובות׃ והנה
שבע שבלים דקות ושדופת
קדים צמחות אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות
את שבע השבלים הבריאות
והמלאות ויקץ פרעה׃ והנה חלום׃ ויהי בבקר
ותפעם רוחו וישלח ויקרא
את כל חרטמי מצרים ואת
כל חכמיה ויספר פרעה להם
אתחלמו ואין פותר אותם
לפרעה׃ וידבר שר המשקים
את פרעה לאמר את חטאי
אנמכיר היום׃ פרעה קצף
על עבדיו ויתן אתי במשמר
בית שר הטבחים אתי ואת
שר האפים׃ ונחלמה חלום
בלילה אחד אני והוא איש
כפתרון חלמו חלמנו׃ ושם
אתנו נער עברי עבד לשר
הטבחים ונספר לו ויפתר
לנו את חלמתינו איש׃
כחלמו פתר לנו כן היה אותי השיב
פתר לנו כן היה אותי השיב׃
על כנו אותי תלה׃ וישלח
פרעה ויקרא את יוסף
וירוצהו מן הבור ויגלח
ויחלף שמלתיו ויבא אל
פרעה׃ ויאמר פרעה אל
יוסף חלום חלמתי ופתר אין
אתו ואני שמעתי עליך
לאמר תשמע חלום לפתר
אותו׃ ויען יוסף את פרעה
לאמר בלעדי אלהים יענה
את שלום פרעה׃ וידבר
פרעה אל יוסף בחלמי הנני
עמד על שפת היאר׃ והנה
מן היאר עלות שבע פרות
בריאות בשר ויפות תאר
ורעות בשר׃ ותרענה באחו׃ והנה שבע
פרות אחרות עלות אחריהן
דלות ורעות תאר מאד
ורקות בשר לא ראיתי
כהנה בכל ארץ מצרים
לרע׃ ותאכלנה הפרות
הרקות והרעות את שבע
הפרות הראשנות הבריאות׃
ותבאנה אל קרבנה ולא
נודע כי באו אל קרבנה
ומראיהן רע כאשר בתחלה׃ ואיקץ׃ ואראה
בחלמי והנה שבע שבלים
עלות בקנה אחד מלאות
וטובות׃ והנה שבע שבלים
צנמות דקות שדפות
קדים צמחות אחריהן׃
ותבלענה השבלים הדקות
את שבע השבלים הטבות
ואמר אל החרטמים׃ ואין
מגיד לי׃ ויאמר יוסף אל
פרעה חלום פרעה אחד
הוא את אשר האלהים
עשה הגיד לפרעה׃ שבע
פרות הטבת שבע שנים
הנה׃ והשבעה השבלים הטבת
שבע שנים הנה חלום אחד
הוא׃ והשבעה הפרות הדקות
והרעות העלות אחריהן
שבע שנים הנה׃ והשבעה
השבלים הדקות שדפות
הקדים יהיו שבע שני רעב׃
הוא הדבר אשר דברתי אל
פרעה אשר האלהים עשה
הראה את פרעה׃ הנה שבע
שנים באות שבע גדול
בכל ארץ מצרים׃ וקמו
שבע שני רעב אחריהן
ונשכח כל השבע בארץ

מצרים וכלה חרעב את
הארץ ולא אזל רעב השבע
בארץ מפני הרעב ההוא
אחריכן כי יכבד הוא מאד
ועל השנות החלום אל
פרעה פעמים כי נכון הדבר
מעם האלהים ומהר
האלהים לעשותו ועתה
יראה פרעה איש נבון
וחכם וישיתהו על ארץ
מצרים יעשה פרעה
ויפקד פקדים על הארץ
וחמש את ארץ מצרים
בשבע שני השבע ויקבצו
את כל אכל השנים הטובת
הבאות האלה ויצברו בר
תחת יד פרעה אכל בערים
ושמרו והיה האכל לפקדון
לארץ לשבע שני הרעב
אשר תהיינה בארץ מצרים
ולא תכרת הארץ ברעב
ויטב הדבר בעיני פרעה
ובעיני כל עבדיו ויאמר
פרעה אל עבדיו הנמצא
כזה איש אשר רוח אלהים
בו ויאמר פרעה אל יוסף
אחרי הודיע אלהים אותך

את כל זאת אין נבון וחכם
כמוך אתה תהיה על ביתי
ועל פיך ישק כל עמי רק
הכסא אגדל ממך ויאמר
פרעה אל יוסף ראה נתתי
אתך על כל ארץ מצרים
ויסר פרעה את טבעתו
מעל ידו ויתן אתה על יד
יוסף וילבש אתו בגדי ש
ש ויעשיהו רכב המשנה על
עגלתו ויקראו לפניו אברך
ונתון אתו על
כל ארץ מצרים ויאמר
פרעה אל יוסף אני פרעה
ובלעדיך לא ירים איש את
ידו ואת רגלו בכל ארץ
מצרים ויקרא פרעה שם
יוסף צפנת פענח ויתן לו
את אסנת בת פוטי פרע
כהן און לאשה ויצא יוסף
על ארץ מצרים ויוסף בן
שלשים שנה בעמדו לפני
פרעה מלך מצרים ויצא
יוסף מלפני פרעה ויעבר
בכל ארץ מצרים ותעש
הארץ בשבע שני השבע

לקמצים ויקבץ את כל
אכל שבע שנים אשר היו
בארץ מצרים ויתן אכל
בערים אכל שדה אשר
אשר סביבתיה נתן בתוכה
ויעבר יוסף בר כי חול הים
הרבה מאד עד כי חדל
לספר כי אין מספר ויולד יוסף
ולד שני בנים בטרם תבוא
שנת הרעב אשר ילדה לו
אסנת בת פוטי פרע כהן
און ויקרא יוסף את שם
הבכור מנשה כי נשני אלהים
את כל עמלי ואת כל בית
אבי ואת שם השני קרא
אפרים כי הפרני אלהים
בארץ עניי ותכלינה שבע
שני השבע אשר היה בארץ
מצרים ותחלינה שבע שני
הרעב לבוא כאשר אמר
יוסף ויהי רעב בכל
הארצות ובכל ארץ
מצרים היה לחם ותרעב
כל ארץ מצרים ויצעק
העם אל פרעה ללחם
ויאמר פרעה לכל מצרים
לכו אל יוסף אשר יאמר

לכם תעשו וחרב חיה
על כי פני הארץ ויפתח
יוסף את כל אשר בחסן
וישבר למצריים ויחזק
חרב בארץ מצרים וכל
הארץ באו מצרימה לשבר
אל יוסף כי חזק הרעב בכל
הארץ וירא יעקב כי יש
שבר במצרים ויאמר
יעקב לבניו למה תתראו
ויאמר הנה שמעתי כי
יש שבר במצרים רדו שמה
ושברו לנו משם ונחיה ולא
נמות וירדו אחי יוסף
עשרה לשבר במצרים
ואת בנימין אחי יוסף לא
שלח יעקב את אחיו כי
אמר פן יקרא אנו אסון
ובאו בני ישראל לשבר
בתוך הבאים כי היה הרעב
בארץ כנען ויוסף הוא
השליט על הארץ הוא
המשביר לכל עם הארץ
ובאו אחי יוסף וישתחוו
לו אפים ארצה וירא יוסף
את אחיו ויכרם ויתנכר
אליהם וידבר אתם קשות

ויאמר אלהם מאין באתם
ויאמרו מארץ כנען לש
לשבר אכל ויכר יוסף את
אחיו והם לא הכרהו ויזכר
יוסף את החלמות אשר
חלם להם ויאמר אלהם
מרגלים אתם לראות את
ערות הארץ באתם ויאמרו
אליו לא אדני ועבדיך באו
לשבר אכל כלנו בני איש
אחד נחנו כנים אנחנו לא
היו עבדיך מרגלים ויאמר
אלהם לא כי ערות הארץ
באתם לראות ויאמרו
שנים עשר עבדיך אחים
אנחנו בני איש אחד בארץ
כנען והנה הקטן את אבינו
היום והאחד איננו ויאמר
אלהם יוסף הוא אשר
דברתי אלכם לאמר מרגלים
אתם בזאת תבחנו חי פרעה
אם תצאו מזה כי אם בבוא
אחיכם הקטן הנה שלחו
מכם אחד ויקח את אחיכם
ואתם האסרו ויבחנו דבריכם
האמת אתכם ואם
לא חי פרעה כי מרגלים אתם

ויאסף אתם אל משמר
שלשת ימים ויאמר אל
אלהם יוסף ביום השלישי
זאת עשו וחיו את האלהים
אני ירא אסכנים אתם
אחיכם אחד יאסר בבית
משמרכם ואתם לכו הביאו
שבר רעבון בתיכם ואת
אחיכם הקטן תביאו אלי
ויאמנו דבריכם ולא תמותו
ויעשו כן ויאמרו איש
אל אחיו אכן אשמים
אנחנו על אחינו אשר
ראינו צרת נפשו בהתחננו
אלינו ולא שמענו על כן
באה אלינו הצרה הזאת
ויען ראובן אתם לאמר
הלוא אמרתי אליכם לאמר
אל תחטאו בילד
ולא שמעתם וגם דמו הנה
נדרש והם לא ידעו כי ש
שמע יוסף ביד המליץ ביניהם
ויסב מעליהם ויבך ויש
אלהם וידבר אלהם ויקח
מאתם את שמעון ויאסר
אתו לעיניהם ויצו יוסף
וימלאו את כליהם בר ל

ויחנו חזא א׳ וחנו חזא בפי אמוכיות׳ ויחנו חזא שני עלילות׳ ויחנו חזא ויעבר אשר אותו ויכרוו
עשור מיל אחר עלו׳ראבנים ויחנו חזא מרגיע׳ : חקיות ב׳ ויגדרלו אוכל חקיות׳ ויחנו אוכ׳ ויחנו הבוכ׳ חקיות
חלקים׳

ויבר ב׳ ריב׳ פסוק וקיבלו בדרך זכר׳ וחאיש אשר
חארץ ויבר ריב׳ עלו׳ כבר שנמיות׳ ויחנו חזא׳ :

ולחשיב כספיחם איש אל
שקו ותת לחם עלה לדרך
ויעשו לחם כן וישאו את
שכרם על חמריחם וילכו
משם ויפתח האחד את ש
שקו לתת מספו אל חמרו
במלון וירא את כספו והנה
הוא בפי אמתחתו ויאמר
אל אחיו הושב כספי וגם
הנה באמתחתי ויצא לבם
ויחרדו איש אל אחיו ל
לאמר מה זאת עשה
אלהים לנו ובאו אל
יעקב אביהם ארצה
כנען ויגידו לו את כל
הקרת אתם לאמר דבר
האיש אדני הארץ אתנו
קשות ויתן אתנו כמרגלים
את הארץ ונאמר אליו
כנים אנחנו לא היינו
מרגלים שנים עשר אנחנו
אחים בני אבינו האחד
איננו והקטן היום את
אבינו בארץ כנען
ויאמר אלינו האיש אדני
הארץ בזאת אדע כי
כנים אתם אחיכם האחד
הניחו אתי ואת דעבון
בתיכם קחו ולכו והביאו
את אחיכם הקטן ואלו
ואדעה כי לא מרגלים
אתם כי כנים אתם את
אחיכם אתן לכם ואת
הארץ תסחרו ויהי חם
מריקים שקיהם והנה
איש צרור כספו בשקו
וירא את צרות כספיהם
המה ואביהם ויראו
ויאמר אליהם יעקב אביהם
אתי שכלתם יוסף איננו
ושמעון אינו ואת בנימן
תקחו עלי היו כלנה ויאמר
ראובן אל אביו לאמר את
שני בני תמית אם לא
אביאנו אליך תנה אתו
על ידי ואנכי אשיבנו אליך
ויאמר לאחיו בנו עמכם
כי אחיו מת והוא לבדו
נשאר וקרהו אסון
בדרך אשר תלכו בה
והורדתם את שיבתי ביגון
שאולה וחרי עבכם בארץ
ויהי כאשר כלו לאכל את
השבר אשר הביאו מן ארים

ויאמר אליהם אביהם שבו שכו
לנו מעט אכל ויאמר
אליו יהודה לאמר העד
העד בנו האיש לאמר לא
תראו פני בלתי אחיכם
אתכם ואם יש משלח
את אחינו אתנו נרדה
ונשברה לך אכל ואם
אינך משלח לא נרד כי
האיש אמר אלינו לאמר
תראו פני בלתי אחיכם
אתכם ויאמר ישראל למה
הרעתם לי להגיד לאיש
הועוד לכם אח ויאמרו ש
שאול שאל האיש לנו
ולמולדתנו לאמר העוד
אביכם חי היש לכם אח
וגגד לו על פי הדברים ה
האלה הידע נדע כי יאמר
הורידו את אחיכם ויאמר
יהודה אל ישראל אביו
שלחה הנער אתי ונקומה
ונלכה ונחיה ולא נמות גם
אנחנו גם אתה גם טפנו
אנכי אערבנו מידי ת
תבקשנו אם לא הביאתיו
אליך והצגתיו לפניך

מיד ב׳ הביא מיד׳ ובלוד שני שפרכם אבי׳
ישקר מרשלח אוכל אנחנו מיד׳ ואמרו
שנגיד מיד׳ :

לאש לב׳ מזמרוכ הרי עבוכם לבלתי הם שבר ראב אין בתי הבגשו וכרשטו בטרם בלי מהו׳ עשור בר׳ עשור
ישיב הלך הרמבור׳ ושמור׳ וכאמר׳ ושטר׳ וסמר׳ משעם משעם ט׳ יריב׳ שמוד בבר׳ עיב׳ אל ואמר׳ ושטן
הרי׳ עי׳ ושש ונילון ויקרו בתי׳ :

ואולחבשף ל׳ ומרמנו המושב בפי אמתחתיכם
אך אתכם ולחבב ויקחו ויחשרע ורשלם ויאבו ירדו׳:

הבא ג׳ ב׳ חש׳ ויחד מל הבא אדם ואנשים
והבא בא ויך ויאמרו לו לך הבא הרעה׳ ׳ ׳ ׳:

מובארים ג׳ ומל אבחנו מבאים לחזקנל
מובארים שבארים מובארים לשחזות ואמרין׳ ׳:

וחטאתי לך כל הימים כי
לולא התמהמהנו כי עתה
שבנו זה פעמים ויאמר
אלהים ישראל אביהם אם
כן אפוא זאת עשו קחו
מזמרת הארץ בכליכם
והורידו לאיש מנחה מעט
צרי ומעט דבש נכאת
ולט בטנים ושקדים וכסף
משנה קחו בידכם ואת
הכסף המושב בפי אמתחתיכם
אמתחתיכם תשיבו בידכם
אולי משגה הוא ואת
אחיכם קחו וקומו שובו
אלהאיש ואל שדי יתן
לכם רחמים לפני האיש
ושלח לכם את אחיכם
אחר ואת בנימין ואני
כאשר שכלתי שכלתי
ויקחו האנשים את המנחה
הזאת ומשנה כסף לקחו
בידם ואת בנימן ויקמו
וירדו מצרים ויעמדו
לפני יוסף וירא יוסף אתם
את בנימין ויאמר לאשר
על ביתו הבא את האנשים
הביתה וטבח טבח והכן כי

אתי יאכלו האנשים בצהרים
ויעש האיש כאשר אמר
יוסף ויבא האיש את האנשים
הביתה יוסף ויירא האנשים
כי הובאו בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השב
באמתחתינו בתחלה אנחנו
מובאים להתגלל עלינו
ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו
לעבדים ואת חמרינו ועשו
אל האיש אשר על בית
יוסף וידברו אליו פתח
הבית ויאמרו בי אדני ירד
ירדנו בתחלה לשבר אכל
והי כי באנו אל המלון
ונפתחה את אמתחתינו
והנה כסף איש בפי אמתחתו
כספנו במשקלו ונשב אתו
בידנו וכסף אחר הורדנו
בידנו לשבר אכל לא
ידענו מי שם כספנו
באמתחתינו ויאמר שלום
לכם אל תיראו אל היכם
ואלהי אביכם נתן לכם
מטמון באמתחתיכם
כספכם בא אלי ויוצא
אלהים את שמעון ויבא

האיש את האנשים ביתה
יוסף ויתן מים וירחצו
רגליהם ויתן מספוא
לחמריהם ויכינו את
המנחה עד בוא יוסף
בי שמעו כי שם יאכלו לחם
ויאכלו לחם ויבא יוסף
הביתה ויביאו לו את
המנחה אשר בידם הביתה
וישתחוו לו ארצה ויישאל
לחם לשלום ויאמר השלום
אביכם הזקן זאשר אמרתם
העודנו חי ויאמרו שלום
לעבדך לאבינו עודנו חי
ויקדו וישתחוו ויראו
את בנימן אחיו בן
אמו ויאמר חנה אחיכם
הקטן אשר אמרתם אלי
ויאמר אלהים יחנך בני
וימהר יוסף כי נכמרו
רחמיו אל אחיו ובקש
לבכות ויבא החדרה ויבך
שמה וירחץ פניו ויצא
ויתאפק ויאמר שימו לחם
וישימו לו לבדו ולהם לבדם
ולמצרים האכלים אתו
לבדם כי לא יוכלון המצרים

על ביתו ועל ביתו ק׳ ומגשר לקשפוחיו קמוסכי ריצרמו ורמשחו מלפני ורמיני ויקדעדיך בפרי צוה ולא אטרמיראקטן ומוכם בנו ויאכלו ומי פקידוכ אשמרי׳ מלבי ויישעוה
ויפיחו דכוחו ב׳ מ׳ יא חנ׳ ומלכרחולבי ומבלי פיה ומקמוכי קדמל דפסל הרכבים מחזרוכ ונכלא ומצאוכחד ב׳ בו הרכעשרי׳ ׳ חזה׳ ל׳ רחוה אחוכבם ומקשן אחוה
ובואל לבוכם ויחד ויאיש מרגן הארץ אנוחו ובשרי אנו זה׳ ׳ ׳

לא כל אתה עבריס לחס
כי תי עבד הוא למי עבריס׃
וישבו לפנו חכבר כבכרו
וחי נער בצעתו ותמחו
חאנשים איש אל רעהו
ויש אמש את מאת פניו
אל חס ותל כמשאת בנמן
ממשאת כסלס חמשרות
וישתו וישכרו עמו וירצו
את אשר עלביתו לאמר
מלא את אמתחתחאנשים
אכל כאשר יוכלון שאת
ושים כסף איש בפי׃
אמתחתו ואת גבעי׃
גבע חכסף תשים בפי
אמתחת חקטן ואת כסף
שברון נעשה כדבר יוסף׃
אשר דבר חבקר אור׃
וה אנשים שלחו חמה׃
וחמרים חס נעאו את׃
חעיר לאחריחקן ויוסף׃
אמר לאשר עלביתו קום
רדף אחרי חאנשים׃
וה שגתם ואמרת אל חס
למה שלמתם רעה תחת
טובה׃ חלוא חאשר׃
ישתה אדני בו וחוא נחש
ינחשבו חר עתס אשר׃
עשיתם חלוא ידעתם כי׃
נחשנחש איש אשר כמני׃
ויאמר יחודה מחנאמר
לאדני מחנדבר ומחנצטדק
חאלהים מצא את עון׃
עבדיך חנו עבדים לאדני
גם אנחנו גם אשר נמצא
הגביע בידו׃ ויאמר חלילה
לי מעשות זאת חאיש׃
אשר נמצא חגביע בידו
חוא יחיה לי ועלכם ואתם׃
עלו לשלום אל אביכם׃
ויגש אליו יחודה
ויאמר בי אדני ידבר נא׃
עבדך דבר באזני אדני׃
ורחר אפך בעבדך כי כמוך
כפרעה׃ אדני שאל את׃
עבדיו לאמר חישלכם אב
או אח׃ ונאמר אל אדני׃
יש לנו אב זקן וילד זקנים
קטן ואחיו מת ויותר חוא
לבדו׃ לאמו ואבו אחבו׃
ותאמר אל עבדיך חורדחו
אליו ואשימה עיני עליו׃
ונאמר אל אדני לא יוכל
חנער לעזב את אביו ועזב
את אביו ומת׃ ותאמר אל

מלא ד מלא שבע זאת מלא אדן אמתחות
מלא כדיכן שמן מכחר בנמיר מלא פמחמו
קלון׃ ס׃

עלבימו ה ויפקיחו ומרא ויסף אותו ויצו ויסף אמר ולך אל לקנה׳ ורד אחרי שמעון ויעצר עלבימו׃ ס׃
משאת ו ומרב משאת בנמן לרעמרס בשאמר ויעשון וכנא אחריר משאחר ומר לך ויעמנו קרא בחדרה ויקרא
ומלך ונשן ומפלחי יקטרת׃ ומר ומשאת בר׃ ס׃

עבדיך אם לא ירד אחינו
תקטן אתנו לא תספון
לראות פני ויהי כי עלינו
אל עבדך אבינו גדלו את
דברי ארני ויאמר אבינו
שבו שברו לנו מעט אכל
ונאמר לא נוכל לרדת אם
יש אחינו הקטן אתנו וירדנו
כי לא נוכל לראות פני
האיש ואחינו הקטן אינו
אתנו ויאמר עבדך אבי
אלנו אתם ידעתם כי שנים
ילדה לי אשתי ויצא האחד
מאתי ואמר אך טרף טרף
ולא ראיתיו עד הנה ואם תקח
גם את זה מעם פני וקרחו
אסון והורדתם את שיבתי
ברעה שאלה ועתה כבואי
אל עבדך אבי והנער אינו
אתנו ונפש זקן שוקר בנפשו
והיה כראותו כי אין הנער
ומתו הורידו עבדיך את שיבת
שיבתנו עבדך אבינו ביגון
שאלה כי עבדך ערב את
הנער מעם אבי לאמר אם
לא אביאנו אליך וחטאתי
לאבי כל הימים ועתה ישב

נא עבדך תחת הנער עבד
לאדני והנער יעל עם אחיו
כי איך אעלה אל אבי והנער
אינו אתי פן ארא את הרע
אשר ימצא את אבי ולא
יכל יוסף להתאפק לכל
הנצבים עליו ויקרא אחרי
כל איש מעלי ולא עמד
איש אתו בהתודע יוסף
אל אחיו ויתן את קולו בבכי
וישמעו מצרים וישמע
בית פרעה ויאמר יוסף
אל אחיו אני יוסף העוד
אבי חיו ולא יכלו אחיו לענות
אתו כי נבהלו מפניו ויאמר
יוסף אל אחיו גשו נא אלי
ויגשו ויאמר אני יוסף
אחיכם אשר מכרתם אתי
מצרימה ועתה אל תעצבו
ואל יחר בעיניכם כי מכרתם
אתי הנה כי למחיה שלחני
אלהים לפניכם כי זה שנתים
הרעב בקרב הארץ ועוד
חמש שנים אשר אין חריש
וקציר ושלחני אלהים
לפניכם לשום לכם שארית
בארץ ולהחיות לכם לפליטה

גדלה ועתה לא אתם
שלחתם אתי הנה כי האלהים
וישימני לאב לפרעה ולאדון
לכל ביתו ומשל בכל ארץ
מצרים מהרו ועלו אל אבי
ואמרתם אליו כה אמר בנך
יוסף שמני אלהים לאדון
לכל מצרים רדה אלי אל
תעמד וישבת בארץ גשן
והיית קרוב אלי אתה ובניך
ובני בניך וצאנך ובקרך וכל
אשר לך וכלכלתי אתך שם
כי עוד חמש שנים רעב פן תורש
אתה וביתך וכל אשר לך
והנה עיניכם ראות ועיני
אחי בנימין כי פי המדבר
אליכם והגדתם לאבי את
כל כבודי במצרים ואת כל
אשר ראיתם ומהרתם
והורדתם את אבי הנה ויפל
על צואר בנימן אחיו ויבך
ובנימן בכה על צואריו
וינשק לכל אחיו ויבך עליהם
ואחרי כן דברו אחיו אתו
והקול נשמע בית פרעה
לאמר באו אחי יוסף ויטב
בעיני פרעה ובעיני עבדיו

ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
טענו את בעיריכם ולכו שבו
ארצה כנען וקחו את אביכם ובאו
אלי ואתנה לכם את טוב
ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ ואתה צויתה
זאת עשו קחו לכם מארץ
מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את
אביכם ובאתם ועיניכם
אל תחס על כליכם כי טוב
כל ארץ מצרים לכם הוא
ויעשו כן בני ישראל ויתן
להם יוסף עגלות על פי
פרעה ויתן להם צידה לדרך
לכל אחיו נתן לאיש חלפות
שמלות ולבנימן נתן שלש
מאות כסף וחמש חלפות
שמלות ולאביו שלח
כזאת עשרה חמורים נשאים מטוב מצרים
ועשרת אתנות נשאת בר
ולחם ומזון לאביו לדרך
וישלח את אחיו וילכו
ויאמר אלהם אל תרגזו

ולאמר ב ולאמר שלח לאמר ולאמר ולאמר לא
חסרים: חלפות ג לחלפי בגדים לאיש מחליפות
ראמר בעמוד הראל: ס:

בדרך ויעל ממצרים
ובאו ארץ כנען אל
יעקב אביהם ויגידו לו
לאמר עוד יוסף חי וכי
יחוא משל בכל ארץ
מצרים ויפג לבו כי לא
האמין להם ויגד להם
את כל דברי יוסף אשר
דבר אלהם וירא את
העגלות אשר שלח יוסף
לשאת אתו ותחי רוח
יעקב אביהם ויאמר
ישראל רב עוד יוסף בני חי
אלכה וארא אנכי טרם אמות
ויסע ישראל וכל אשר לו
ויבא באר שבע ויזבח
זבחים לאלהי אביו יצחק
ויאמר אלהים לישראל
במראת הלילה ויאמר
יעקב יעקב ויאמר הנני
ויאמר אנכי האל אלהי
אביך אל תירא מרדה מ
מצרימה כי לגוי גדול אשיתך
שם אנכי ארד עמך מצרימה
ואנכי אעלך גם עלה ויוסף
ישית ידו על עיניך ויקבץ
יעקב מבאר שבע וישאו

בדרך ב בשלחה בו ולחם ומזון ומזון לדרך
בדרך חסר: עלה ג בעלו ואמר אעלך עלה נעלה
ועלה עלה ובכה: ס:

בני ישראל את יעקב
אביהם ואת טפם ואת
נשיהם בעגלות אשר שלח
פרעה לשאת אתו ויקחו
את מקנהם ואת רכש אשר
רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה
יעקב וכל זרעו אתו בניו ובני בניו
אתו בנתיו ובנות בניו וכל זרעו
הביא אתו מצרימה ואלה
שמות בני ישראל הבאים מצרימה
יעקב ובניו בכר יעקב ראובן
ובני ראובן חנוך ופלוא
וחצרון וכרמי ובני שמעון
ימואל וימין ואהד ויכין
וצחר ושאול בן הכנענית
ובני לוי גרשון קהת ומרדי
ובני יהודה ער ואונן ושלה
ופרץ וזרח ומת ער ואונן
בארץ כנען ויהיו בני פרץ
חצרון וחמול ובני יששכר
תולע ופוה ויוב ושמרון
ובני זבולן סרד ואלון
ויחלאל אלה בני לאה אשר
ילדה ליעקב בפדן ארם
ואת דינה בתו כל נפשות בניו
ובנותיו שלשים ושלש
ובני בלהה שפחת לבן

בני ישראל ב מל הב חס ואמר אלהים לישראל
במראות בפרשה ראשונה ומכאן ואילך ויאמר
אלהים ובמראות: ס:

ויאמר ב ולאמר שלח לאמר ולאמר ולאמר לא
חסרים: חלפות ג לחלפי בגדים לאיש מחליפות
ראמר בעמוד הראל: ס:

ומזון ב בשלחה בו ולחם ומזון ומזון לדרך
בדרך חסר: עלה ג בעלו ואמר אעלך עלה נעלה
ועלה עלה ובכה: ס:

בני ישראל ב ויעקב בני ולאה ויעקב בני לאה
חסר: ובני בלהה ג ובני בלהה שפחת לבן
ובני בלהה חסר: ס:

ואעבד ז׳ שרין וארוהי׳ ׃ ל
ואראלי׳ ובני אשר ימנה
וישוה וישוי וברי׳ עה ושרח
אחתם ובני ברי׳ עה חבר
ומלכיאל אלה בני זלפה
אשר נתן לבן לאחתו
ותלד את אלה לי׳עקב ׃
שש עשרה נפש בני רחל
אשת י׳עקב יוסף ובנימן ׃
ויולד ליוסף בארץ מ׳
מצרים אשר ילדה לו ׃
אסנת בת פוטי פרע כהן
און אתם נשה ואת אפרים ׃ ב
ובני בנימן בל׳ ועבכר ׃
ואשבל גרא ונעמן אחי
וראש מפים וחפים וארד אלה
בני רחל אשר ילד לי׳עקב
כל נפש ארבע עשר ׃ אמרינ
ובני דן חשים ובני נפתלי
יחצאל וגוני ויצר ושלם ׃
אלה בני בלהה אשר נתן
לבן לרחל בתו ותלד את
אלה לי׳עקב כל נפש ׃ ש
שבעה כל הנפש הבאה ב׳ בטע
לי׳עקב מצרימה יצאי ׃
ירכו מלבד נשי בני יעקב
כל נפש ששים ושש ובני

יוסף אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל הנפש לבית ב׳ בטע
יעקב הבאה מצרימה ׃ ש
שבעים ׃
ואת יהודה שלח לפני אל ס
יוסף להורות לפניו גשנה ב
ויבאו ארצה גשן ׃ ויאסר
יוסף מרכבתו ויעל לקראת
ישראל אביו גשנה וירא
אליו ויפל על צוארי ויבך
על צוארי עוד ׃ ויאמר
ישראל אל יוסף אמותה ל
הפעם אחרי ראותי את
פניך כי עודך חי ׃ ויאמר
יוסף אל אחיו ואל בית ׃
אביו אעלה ואגידה לפרעה ב
ואמרה אליו אחי ובית אבי
אשר בארץ כנען באו ׃
אלי והאנשים רעי צאן
כי אנשי מקנה היו וצאנם
ובקרם וכל אשר להם ׃
הביאו ׃ ותהי כי יקרא לכם ב
פרעה ואמר מה מעשיכם ׃
ואמרתם אנשי מקנה היו ב׳ בטע
עבדיך מנעורינו ועד ׃
שתה גם אנחנו גם אבתינו
בעבורת שכו בארץ גשן

ויאמר יהודה ל׳ ואתה יהודה שלח לפני אל
יוסף ואמר יהודה ביד ישראל ב׳ צ׳ יהודה ל׳ מסרא
ישראל ואמר יהודה ׃ ס

מלה ל׳ מלה לחנך מולד ליוסף מולד לאחרן ׃ ס׳ וראש ב׳ בטי׳ לש גראומעמן יבר עני ומחדי ׃ ס׳
חבאה ל׳ בטע בל הנפש הבאה ויצאו מחלצי ל׳ אל ראשון ׃ ס׳

כי היו עבדת מצרים כל רעה ב׳ בטל
צאן ויבא יוסף ויגד ל׳ ב׳ בטל
לפרעה ויאמר אבי ואחי
וצאנם ובקרם וכל אשר
להם באו מארץ כנען ׃
והנם בארץ גשן ומקצה
אחיו לקח חמשה אנשים
ויצגם לפני פרעה ׃ ויאמר
פרעה אל אחיו מה מעשיכם ׃ ל
ויאמרו אל פרעה רעה ב׳ בטל
צאן עבדיך גם אנחנו גם ׃
אבותינו ׃ ויאמרו אל פרעה
לגור בארץ באנו כי אין
מרעה לצאן אשר לעבדיך
כי כבד הרעב בארץ כנען
ועתה ישבו נא עבדיך ב
בארץ גשן ׃ ויאמר פרעה
אל יוסף לאמר אביך ׃
ואחיך באו אליך ׃ ארץ
מצרים לפניך הוא במיטב
הארץ הושב את אביך ׃
ואת אחיך ישבו בארץ ב
גשן ואם ידעת ויש בם ׃
אנשי חיל ושמתם שרי ב׳ בארין
מקנה על אשר לי ׃ ומלא
ויבא יוסף את יעקב אביו
ויעמדהו לפני פרעה ׃

ולחם ד׳ ראש פסוקים ולחם אין בכל הארץ
ולחם עשירית ולחם קרבן ולחם תרומה ולחם משמים:

ואוכל אחיך ה׳ וישב יוסף אוכל אביו ואת אחיו ויכלכל יוסף ויאמר לאביו ולאמר לו אמר לאחיו וישב אביו
באמרומה ויקיה אוכל ראזמוה: ס: ביומה פרעה ב׳ ויבא יוסף אוכל הכסף ויבא עבד בכרי ביומה פרעה: ס:

ויברך יעקב את פרעה ׃
ויאמר פרעה אל יעקב ׃
כמה ימי שני חייך ויאמר
יעקב אל פרעה ימי שני ׃
מגורי שלשים ומאת שנה
מעט ורעים היו ימי שני חיי
ולא השיגו את ימי שני חיי
אבתי בימי מגוריהם ׃
ויברך יעקב את פרעה
ויצא מלפני פרעה׃ ויושב
יוסף את אביו ואת אחיו
ויתן להם אחזה בארץ ׃
מצרים במיטב הארץ ׃
בארץ רעמסס כאשר צוה
פרעה׃ ויכלכל יוסף את
אביו ואת אחיו ואת כל בית
אביו לחם לפי הטף׃ ולחם
אין בכל הארץ כי כבד
הרעב מאד ותלה ארץ
מצרים וארץ כנען מפני
הרעב׃ ויקבץ יוסף את
כל הכסף הנמצא בארץ
מצרים ובארץ כנען
בשבר אשר הם שברים
ויבא יוסף את הכסף ׃׃
בית פרעה׃ ויתם הכסף
מארץ מצרים ומארץ

כנען ויבאו כל מצרים ׃
אל יוסף לאמר הבה לנו
לחם ולמה נמות נגדך כי
אפס כסף׃ ויאמר יוסף ׃
הבו מקניכם ואתנה לכם
במקניכם אם אפס כסף׃
ויביאו את מקנהם אל
יוסף׃ ויתן להם יוסף לחם
בסוסים ובמקנה הצאן ׃
ובמקנה הבקר ובחמרים
וינהלם בלחם בכל מקנהם
בשנה ההוא׃ ותתם השנה
ההוא ויבאו אליו בשנה
השנית ויאמרו לו לא נכחד
מאדני כי אם תם הכסף
ומקנה הבהמה אל אדני
לא נשאר לפני אדני בלתי
אם גויתנו ואדמתנו לבד
נמות לשנך גם אנחנו גם
אדמתנו נקנה אתנו ואת
אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו
ואדמתנו עבדים
לפרעה׃ ותן זרע ונחיה ולא
נמות׃ והאדמה לא תשם
ויקן יוסף את כל אדמת
מצרים לפרעה כי מכרו
מצרים איש שדהו כי חזק

עלהם הרעב׃ והארץ
לפרעה׃ ואת העם העביר
אתו לערים מקצה גבול
מצרים ועד קצהו׃ רק
אדמת הכהנים לא קנה
כי חק לכהנים מאת פרעה
ואכלו את חקם אשר נתן
להם פרעה על כן לא
מכרו את אדמתם׃ ויאמר
יוסף אל העם הן קניתי
אתכם היום ואת אדמתכם
לפרעה הא לכם זרע ׃
וזרעתם את האדמה ׃
והיה בתבואת ונתתם ׃
חמישית לפרעה׃ ואר בע
הידות יהיה לכם לזרע ׃
השדה ולאכלכם׃ ולאשר
בבתיכם׃ ולאכל לטפכם ׃
ויאמרו החיתנו נמצא ׃
חן בעיני אדני והיינו עבדים
לפרעה׃ ויהי יוסף את
לחק עד היום הזה על
אדמת מצרים לפרעה ׃
לחמשת אדמת הכהנים
לבדם לא היתה לפרעה׃
וישב ישראל בארץ מצרים
בארץ גשן׃ ויאחזו בה ׃

ויקרבו ימי ישראל למות ויקרבו ימי דוד למות: ס: על המטה ב׳ והנה זקן ישראל ושב
המלך על המטה: והיו אחרי הדברים ג׳ ויגד לאברהם ויאמר יוסף הנה בנך יוסף בן נון: ס:

הגדולים ב׳ ועתה שמע נא חלומים לך.
והדגים אנשי גת: ס:

ויפרו וירבו מאד: ויחי
יעקב בארץ מצרים שבע
עשרה שנה ויהי ימי יעקב
שני חייו שבע שנים
וארבעים ומאת שנה:
ויקרבו ימי ישראל למות
ויקרא לבנו ליוסף ויאמר
לו אם נא מצאתי חן
בעינך שים נא ידך תחת
ירכי ועשית עמדי חסד
ואמת אל נא תקברני
במצרים: ושכבתי עם
אבתי ונשאתני ממצרים
וקברתני בקברתם ויאמר
אנכי אעשה כדברך:
ויאמר השבעה לי וישבע
לו וישתחו ישראל על ראש
המטה:
ויהי אחרי הדברים האלה
ויאמר ליוסף הנה אביך
חלה ויקח את שני בניו
עמו את מנשה ואת
אפרים: ויגד ליעקב ויאמר
הנה בנך יוסף בא אליך
ויתחזק ישראל וישב על
המטה: ויאמר יעקב אל
יוסף אל שדי נראה אלי

בלוז בארץ כנען וברך
אתי: ויאמר אלי הנני
מפרך והרביתיך ונתתיך
לקהל עמים ונתתי את
הארץ הזאת לזרעך
אחריך אחזת עולם:
ועתה שני בניך הנולדים
לך בארץ מצרים עד בואי
אליך מצרימה לי הם
אפרים ומנשה כראובן
ושמעון יהיו לי: ומולדתך
אשר הולדת אחריהם לך
יהיו על שם אחיהם יקראו
בנחלתם: ואני בבאי מפדן
מתה עלי רחל בארץ
כנען בדרך בעוד כברת
ארץ לבא אפרתה:
ואקברם שם בדרך אפרת
הוא בית לחם: ויראו
ישראל את בני יוסף
ויאמר מי אלה: ויאמר
יוסף אל אביו בני הם
אשר נתן לי אלהים בזה
ויאמר קחם נא אלי
ואברכם: ועיני ישראל
כבדו מזקן לא יוכל
לראות ויגש אותם אליו

וישק להם ויחבק להם:
ויאמר ישראל אל יוסף
ראה פניך לא פללתי והנה
הראה אתי אלהים גם את
זרעך: ויוצא יוסף אתם
מעם ברכיו וישתחו לאפיו
ארצה: ויקח יוסף את
שניהם את אפרים בימינו
משמאל ישראל ואת מנשה
בשמאלו מימין ישראל
ויגש אליו: וישלח ישראל
את ימינו וישת על ראש
אפרים והוא הצעיר ואת
שמאלו על ראש מנשה
שכל את ידיו כי מנשה:
הבכור: ויברך אתיוסף
ויאמר האלהים אשר
התהלכו אבתי לפנו אמרהם
ויצחק האלהים הרעה
אתי כל ימי עד היום הזה:
המלאך הגאל אתי מכל
רע יברך את הנערים ויקרא
בהם שמי ושם אבתי
אברהם ויצחק וידגו לרב
בקרב הארץ: וירא יוסף כי
ישית אביו ידו ימין על ראש
אפרים ויר׳ בעיניו ויתמך

ויגש א׳ ועיני ישראל ויקח יוסף אתו ויגש
אל פי וישתחו ויגש אביו מי הנשים לו ויאמר:

לבא ט׳ חס בשוד נגבית ארץ לבא אפרתו ולא יוכן הם שחיות לבא אל בומסם ממדבר צן עד יחבלם:
חמת כמורו ודוד ותראו שמי בישראל אולת בבר הירדן הי אתו עברתם ארץ הוריתן בית עזר אל עוד מי
אלה עצלו אבי ארש שומ תשרשי פרבסר: ש:

ירא׳ ביו׳ להסיר אתה מעל
ראש אפרים עד לא אמנשה
ויאמר יוסף אל אביו לא כן
אבי כי זה הבכר שים ימינך
על ראשו וימאן אביו
ויאמר ידעתי בני ידעתי גם
הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל
ואולם אחיו הקטן יגדל
ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים
ויברכם ביום ההוא לאמר
בך יברך ישראל לאמר
ישמך אלהים כאפרים
וכמנשה וגם שם את אפרים
לפני מנשה ויאמר ישראל
אל יוסף הנה אנכי מת והיה
אלהים עמכם והשיב אתכם
אל ארץ אבתיכם ואני א
נתתי לך שכם אחד על
אחיך אשר לקחתי מיד
האמרי בחרבי ובקשתי
ויקרא יעקב אל בניו א
ויאמר האספו ואגידה לכם
את אשר יקרא אתכם
באחרית הימים הקבצו
ושמעו בני יעקב ושמעו
אל ישראל אביכם ראובן

בכרי אתה כחי וראשית
אונים יתר שאת ויתר עז
פחז כמים אל תותר כי עלית
משכבי אביך אז חללת
יצועי עלה
שמעון ולוי אחים כלי חמס
מכרתיהם בסדם אל תבא
נפשי בקהלם אל תחד כבודי
כי באפם הרגו איש וברצונם
עקרו שור ארור אפם כי
עז ועברתם כי קשתה
אחלקם ביעקב ואפיצם
בישראל
יהודה אתה יודוך
אחיך ידך בערף איביך
ישתחוו לך בני אביך גור
אריה יהודה מטרף בני
עלית כרע רבץ כאריה
וכלביא מי יקימנו לא יסור
שבט מיהודה ומחקק מבין
רגליו עד כי יבא שילה ולו
יקהת עמים אסרי לגפן
עירה ולשרקה בני אתנו
כבסה בין לבשו ובדם ענבים
סותה חכלילי עינים מיין
ולבן שנים מחלב
זבולן לחוף ימים ישכן

והוא לחוף אניות וירכתו
על צידן
יששכר
חמר גרם רבץ בין המשפתים
וירא מנוחה כי טוב ואת
הארץ כי נעמה ויט שכמו
לסבל ויהי למס עבד
דן ידין עמו כאחד
שבטי ישראל יהי דן נחש
עלי דרך שפיפן עלי ארח
הנשך עקביסוס ונפל רכב
אחור לישועתך קויתי
יהודה גד גדוד ויגדוד והוא יגד
עקב מאשר שמנה
לחמו והוא יתן מעדני מלך
נפתלי אילה שלוחה
הנתן אמרי שפר
בן פרת יוסף בן פרת
עלי עין בנות צעדה עלי
שור ומרו רבו וישטמהו
בעלי חצים ותשב באיתן
קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי
אביר יעקב משם רעה אבן
ישראל מאל אביך ויעזרך
ואת שדי ויברכך ברכת
שמים מעל ברכת תהום
רבצת תחת ברכת שדים
ורחם ברכת אביך גברו על

מנחה ל חס׳ בלש׳ ואיש מצוה בו טוב וכאמור
שפחוקן יהוה כה זכרי אמיני למטוה ואחרי מ מוקי
ר׳ ר׳ משיק מנחמן: :

ובכל משמות בחמ׳ ב מ א

וגם הוא ל וגם הוא ונגל וגם הוא עדי אבי וגם הוא ולד לחרפא וגם הוא חמס ויבא
רע וגם הוא בולד לחרפא וגם הוא נגיף לצאתו: אלהים עמכם ב והחזיר אלהים עמכם כי שפיעבו
אלהים עמכם: :

לאמרי ב מל ובברכם ביום ההוא לאשר
הבירו והזר אנו וכפיר: :

כאחזן לב ומרמבחזן בן ראדים בן ידין עמו ראדלהו ורוקו ומבולי ויקר הכעי לבאחר ובריר ומל
ומשיל ורזה ועשה אל קל ברגלו מבני המלך ראו וסר ומריר כאחר ומבלים ויה ליקט ובכרים באר שעיה
ותגל ארץ אשרי ולך ויבא ומשי ובזי וכאחר ומשרים ומפלל: :

בִּרְכַּת חוֹרִי עַד תַּאֲוַת
גִּבְעַת עוֹלָם תִּהְיֶיךָ לְרֹאשׁ
יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו

ט בְּנִימִין זְאֵב יִטְרָף בַּבֹּקֶר
יֹאכַל עַד וְלָעֶרֶב יְחַלֵּק
שָׁלָל: כָּל אֵלֶּה שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר וְזֹאת
אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם
וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר
כְּבִרְכָתוֹ בֵּרַךְ אֹתָם: וַיְצַו
אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אָנִי
נֶאֱסָף אֶל עַמִּי קִבְרוּ אֹתִי
אֶל אֲבֹתַי אֶל הַמְּעָרָה אֲשֶׁר
בְּשְׂדֵה עֶפְרוֹן הַחִתִּי: בַּמְּעָרָה
אֲשֶׁר בְּשְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר
עַל פְּנֵי מַמְרֵא בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת
הַשָּׂדֶה מֵאֵת עֶפְרֹן הַחִתִּי
לַאֲחֻזַּת קָבֶר: שָׁמָּה קָבְרוּ
אֶת אַבְרָהָם וְאֶת שָׂרָה
אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת יִצְחָק
וְאֶת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה
קָבַרְתִּי אֶת לֵאָה מִקְנֵה
הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ
מֵאֵת בְּנֵי חֵת: וַיְכַל יַעֲקֹב

לְצַוֹּת אֶת בָּנָיו וַיֶּאֱסֹף רַגְלָיו
אֶל הַמִּטָּה וַיִּגְוַע וַיֵּאָסֶף אֶל
עַמָּיו: וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל פְּנֵי אָבִיו
וַיֵּבְךְּ עָלָיו וַיִּשַּׁק לוֹ: וַיְצַו יוֹסֵף
אֶת עֲבָדָיו אֶת הָרֹפְאִים לְ
חַנֵּט אֶת אָבִיו וַיַּחֲנְטוּ יִשְׂ
רָאֵל: וַיִּמְלְאוּ לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי כֵן
יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנֻטִים וַיִּבְכּוּ
אֹתוֹ מִצְרַיִם שִׁבְעִים יוֹם:
וַיַּעַבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף
אֶל בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר אִם
נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ
נָא בְּאָזְנֵי פַרְעֹה לֵאמֹר: אָבִי
הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי
מֵת בְּקִבְרִי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן שָׁמָּה תִּקְבְּרֵנִי
וְעַתָּה אֶעֱלֶה נָא וְאֶקְבְּרָה
אֶת אָבִי וָאָשׁוּבָה: וַיֹּאמֶר
פַּרְעֹה עֲלֵה וְקְבֹר אֶת אָבִיךָ
כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעֶךָ: וַיַּעַל
יוֹסֵף לִקְבֹּר אֶת אָבִיו וַיַּעֲלוּ
אִתּוֹ כָּל עַבְדֵי פַרְעֹה זִקְנֵי
בֵיתוֹ וְכֹל זִקְנֵי אֶרֶץ מִצְרָיִם
וְכֹל בֵּית יוֹסֵף וְאֶחָיו וּבֵית
אָבִיו רַק טַפָּם וְצֹאנָם וּבְקָרָם

עָזְבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן: וַיַּעַל עִמּוֹ
גַּם רֶכֶב גַּם פָּרָשִׁים וַיְהִי
הַמַּחֲנֶה כָּבֵד מְאֹד: וַיָּבֹאוּ
עַד גֹּרֶן הָאָטָד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַיַّרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ שָׁם מִסְפֵד
גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו
אֵבֶל שִׁבְעַת יָמִים: וַיַּרְא
יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת
הָאֵבֶל בְּגֹרֶן הָאָטָד וַיֹּאמְרוּ
אֵבֶל כָּבֵד זֶה לְמִצְרָיִם עַל
כֵּן קָרָא שְׁמָהּ אָבֵל מִצְרַיִם
אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן: וַיַּעֲשׂוּ
בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם: וַיִּשְׂאוּ
אֹתוֹ בָנָיו אַרְצָה כְנָעַן
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִּמְעָרַת שְׂדֵה
הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם
אֶת הַשָּׂדֶה לַאֲחֻזַּת קָבֶר
מֵאֵת עֶפְרֹן הַחִתִּי עַל פְּנֵי
מַמְרֵא: וַיָּשָׁב יוֹסֵף מִצְרַיְמָה
הוּא וְאֶחָיו וְכָל הָעֹלִים אִתּוֹ
לִקְבֹּר אֶת אָבִיו אַחֲרֵי קָבְרוֹ
אֶת אָבִיו: וַיִּרְאוּ אֲחֵי יוֹסֵף כִּי
מֵת אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוּ
יִשְׂטְמֵנוּ יוֹסֵף וְהָשֵׁב נָשִׁיב
לָנוּ אֵת כָּל הָרָעָה אֲשֶׁר
גָּמַלְנוּ אֹתוֹ: וַיְצַוּוּ אֶל יוֹסֵף

חנם: הנגן עבריים לאיני חנגן לך לעבריים
הצגו ויעלינו אל המקום: והלהות אלהים אנכי
אשר מנע ממך ואמרי אלהים יוסף היוצאת זאת:

כה ואמרן: כה ואמרת ליוסף כה ואמר ד׳
לדדי ואל מלך יהודה ואביו איש עץ הרדרדיה
אמר אל אדמתה ד׳ שלח אותכם אלהי אברהם ש׳ ד׳
היומים: ס:

ואלהים: ה׳ ואלהים פקד יפקד אותכם והע
ואלהים קדי מעלי ואלהים זחלמי לא ומי ע ואל
אמר לבחלבי ואלהים מלכי מקדים: ס:

לאמר אביך עוה לפני מותו
לאמר כה תאמרו ליוסף
אנא שא נא פשע אחיך
וחטאתם כי רעה גמלוך
ועתה שא נא לפשע עבדי
אלהי אביך ויבך יוסף
בדברם אליו וילכו גם
אחיו ויפלו לפניו ויאמרו
הננו לך לעבדים: ויאמר
אלהם יוסף אל תיראו כי
התחת אלהים אני: ואתם
חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטובה למען עשה
כיום הזה להחיות עם רב:
ועתה אל תיראו אנכי
אכלכל אתכם ואת טפכם
וינחם אותם וידבר על לבם:
וישב יוסף במצרים הוא
ובית אביו: וחי יוסף מאה
ועשר שנים: וירא יוסף
לאפרים בני שלשים גם
בני מכיר בן מנשה ילדו על
ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל
אחיו אנכי מת ואלהים פקד
יפקד אתכם והעלה אתכם
מן הארץ הזאת אל הארץ

אשר נשבע לאברהם ל
ליצחק וליעקב: וישבע
יוסף את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם
והעלתם את עצמותי מזה:
וימת יוסף בן מאה ועשר
שנים: ויחנטו אתו ויישם
בארון במצרים: פ׳

מקום הפסוקים שלפני
אלף וחמש מאות
ושלשים וארבעה:

ואלה שמות בני ישראל
הבאים מצרימה את יעקב
איש וביתו באו: ראובן
שמעון לוי ויהודה: יששכר
זבולן ובנימן: דן ונפתלי: גד
ואשר: ויהי כל נפש יצאו
ירך יעקב שבעים נפש
ויוסף היה במצרים: וימת
יוסף וכל אחיו וכל הדור
ההוא: ובני ישראל פרו
וישרצו וירבו ויעצמו במאד
מאד: ותמלא הארץ אתם
ויקם מלך חדש על מצרים

אשר לא ידע את יוסף:
ויאמר אל עמו הנה עם
בני ישראל רב ועצום ממנו:
הבה נתחכמה לו פן ירבה
והיה כי תקרא אנה מלחמה
ונוסף גם הוא על שנאינו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ:
וישימו עליו שרי מסים למען
ענתו בסבלתם ויבן ערי
מסכנות לפרעה את פתם
ואת רעמסס: וכאשר יענו
אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו
מפני בני ישראל: ויעבדו
מצרים את בני ישראל בפרך:
וימררו את חייהם בעבדה
קשה בחמר ובלבנים: וכל
עבדה בשדה את כל עבדתם
אשר עבדו בהם בפרך: ס
ויאמר מלך מצרים למילדות
העברות אשר שם האחת
שפרה ושם השנית פועה:
ויאמר בילדכן את העברות
וראיתן על האבנים אם בן
הוא והמתן אתו ואם בת היא
וחיה: ותיראן המילדות את האלהים
ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך
מצרים ותחיין את הילדים: ויקרא

ונלחמו ה׳ ושונאינו ונעלו מן הארץ: ויצו ה׳ ונלחם ויקרא מלך מצרים: ויהי ה׳ הטבו מילדות וכאשר יענו אותו ויקצו
ויצא ב׳ בו: ותיראן ישרעם וכל מיוחד ומרוב ב׳ מ׳ א׳ ועבר ישרע. ודרכן: ס: שפרה ב׳ ל׳ שנ׳ אשר שם ואחות שפרה שם ד׳ ביהוה שמה שפרה: ס: ופאשר ב׳ ראש פ׳ ופאשר יעשו
וכאשר ואמרו אליהן: ס: